

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

عربی، زبان قرآن (۲)

رشته های علوم تجربی - ریاضی و فیزیک

پایه یازدهم

دوره دوم متوسطه

وزارت آموزش و پرورش سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

نام کتاب:	عربی، زبان قرآن (۲) - پایه یازدهم دوره دوم متوسطه - ۱۱۱۲۰۶
پدیدآورنده:	سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی
مدیریت برنامه‌ریزی درسی و تالیف:	دفتر تألیف کتاب‌های درسی عمومی و متوسطه نظری
شناسه افزوده برنامه‌ریزی و تالیف:	محی الدین بهرام محمدبیان، حبیب تقواهی، علی جانبزگی، حسن حیدری، سیدمحمد دلبیری و فاطمه یوسف‌نژاد (اعضای شورای برنامه‌ریزی)
اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی:	اباذر عباچی، علی چراغی، حمید محمدی و عادل اشکبیس (اعضای گروه تالیف) - عادل اشکبیس (سرگروه تالیف) - محمد کاظم بهنیا (پیراستار)
مدیریت آماده‌سازی هنری:	احمدرضا امنی (مدیر امور فنی و چاپ) - محمد مهدی ذبیحی فرد (طراح جلد و صفحه‌ها) - آزاده امینیان (تصویرگر) - حسین چراغی، علیرضا ملکان، فاطمه پیشکی و مریم هدقارنژاد (امور آماده‌سازی)
شناسه افزوده آماده‌سازی:	تهران: خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی) تلفن: ۰۲۶۱۱۶۱۱۸۳، ۰۹۶۶۰۸۸۳، ۰۹۶۶۰۸۸۳، کد پستی: ۱۵۸۴۷۷۳۵۹ و بکا: www.irtextbook.ir و www.chap.sch.ir
ناشر:	شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران - کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج - خیابان ۶۱ (داروخیش) تلفن: ۰۲۶۱۱۵۴۹۸۵، ۰۹۶۰۸۵۱۴۹، کد پستی: ۳۷۵۱۵۱۳۹
چاپخانه:	شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهامی خاص»
سال انتشار و نوبت چاپ:	۱۴۰۲ چاپ هفتم

شابک ۵-۰۵۲۷۶۶-۹۶۴-۹۷۸

ISBN: 978-964-05-2766-5

قال الإمام الخميني (قدس سره) :
«اللغة العربية لغة الإسلام،
والإسلام للجميع.»

صحيفة أمام خميني «قدس سره»

جلد ١١ . صفحه ٢٢٧

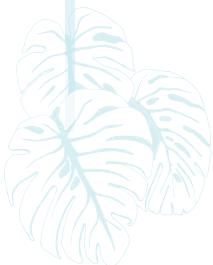
کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب متعلق به سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش است و هرگونه استفاده از کتاب و اجزای آن به صورت چاپی و الکترونیکی و ارائه در پایگاه‌های مجازی، نمایش، اقتباس، تلخیص، تبدیل، ترجمه، عکسبرداری، نقاشی، تهیه فیلم و تکثیر به هر شکل و نوع، بدون کسب مجوز از این سازمان ممنوع است و متخلفان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الفِهْرُس

١	الْفِهْرُسُ الْأَوَّلُ	٦٣
	مِنْ آيَاتِ الْأَخْلَاقِ + اسْمُ التَّعْصِيلِ وَ اسْمُ الْمَكَانِ + حِوَارٌ فِي سُوقِ مَشَهُدٍ	
١٩	الْدَّرْسُ الثَّانِي	٣٣
	فِي مَحْضِرِ الْمُعَلِّمِ + أَسْلوبُ الشَّرْطِ وَ آدَوَاتُهُ	
٤٩	الْدَّرْسُ الثَّالِثُ	٤٩
	عَجَابُ الْأَسْجَارِ + الْمَعْرِفَةُ وَ الْكِتَرَةُ + حِوَارٌ فِي الْمَلَعِ الْرِّيَاضِيِّ	
٧٥	الْدَّرْسُ السَّادُسُ	٨٩
	الْكِذْبُ مِفْتَاحٌ لِكُلِّ شَرٍّ + تَرْجِمَةُ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ (١) + حِوَارٌ فِي الصَّيْدَلِيَّةِ	
	آتَهُ مَارِي شِيمِيلُ + تَرْجِمَةُ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ (٢)	
	تَأْثِيرُ الْلُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ عَلَى الْلُّغَةِ الْقُرْبَيَّةِ + مَعَانِي الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ + حِوَارٌ مَعَ الطَّيْبِ	

پیش‌گفتار

سخنی با دبیران، گروه‌های آموزشی، مدیران مدارس و اولیای دانشآموزان

شایسته است که دبیر عربی برای تدریس این کتاب:

۱. کتاب‌های عربی پایه‌های هفتم تا دهم را تدریس، یا به دقت مطالعه کرده باشد.
۲. دوره آموزشی توجیهی ضمن خدمت این کتاب را گذرانده باشد.
۳. کتاب معلم را با دقّت کافی بررسی کرده باشد.

خدای را سپاسگزاریم که به ما توفیق داد تا با نگارش کتاب عربی، زبان قرآن (۲) کتاب مشترک دو رشته علوم تجربی و ریاضی و فیزیک به جوانان کشور عزیزان خدمتی فرهنگی ارائه کنیم. رویکرد برنامه درسی عربی بر اساس برنامه درسی ملی این است: «پژوهش مهارت‌های زبانی به منظور تقویت فهم قرآن و متون دینی و کمک به زبان و ادبیات فارسی»

شیوه تألیف کتاب‌های عربی هفتم تا یازدهم متن محوری است. انتظار می‌رود دانشآموز پایه یازدهم بتواند در پایان سال تحصیلی، متون و آیات آسان قرآن، حدیث و نیز ترکیبات و عبارات عربی متون نظم و نثر فارسی را در حد ساختارهای خوانده شده، درست بخواند و معنای آنها را بفهمد و ترجمه کند.

همه کتاب‌های درسی با توجه به مصوبات اسناد بالادستی «برنامه درسی ملی» و «راهنمای برنامه درسی» نوشته شده است. برنامه درسی ملی، مهم‌ترین سند تألیف کتب درسی است. راهنمای برنامه درسی حوزه تربیت و یادگیری عربی نیز نقشه راه تألیف تمام کتاب‌های درسی عربی است.

کلمات کتاب‌های عربی پایه هفتم تا یازدهم، پرکاربردترین واژگان زبان عربی است که در قرآن، حدیث، روایات و زبان و ادبیات فارسی بسیار به کار رفته است. در این کتاب، ۲۵۴ کلمه پرکاربرد به کار رفته و افزون بر آن، از ۱۱۳۴ واژه کتاب‌های عربی پایه هفتم تا دهم بسیاری از آنها نیز در کتاب یازدهم تکرار شده است؛ پس در واقع هدف، آموزش حدود ۱۵۰۰ واژه پریسامد زبان عربی است. حدود ۵۵۰ واژه از ۸۱۲ واژه سه کتاب دوره اول متوسطه کاربرد قرآنی داشتند. در دوره دوم متوسطه نیز چنین است.

هدف اصلی، **فهم متون عربی** به ویژه قرآن کریم و نیز فهم متون دینی همانند احادیث، دعاها

و متون ادب فارسی آمیخته با واژگان عربی است.

از آنجا که یکی از چهار مهارت زبانی «سخن گفتن» است و به استناد برنامه درسی ملی، مکالمات کوتاهی در کتاب گنجانده شده است؛ مکالمه بستره مناسب برای آموزش هر زبانی است و کلاس درس را جذاب، شاداب، پرتحرک و فعال می‌سازد؛ ولی هدف اصلی برنامه درسی عربی نیست.

مهنم ترین تأکیدات درباره شیوه تدریس و ارزشیابی کتاب:

۱ کتاب عربی زبان قرآن پایه یازدهم در هفت درس تنظیم شده است. هر درس را می‌توان در سه جلسه آموزشی تدریس کرد.

۲ دانش آموز پایه یازدهم تاکنون با این ساختارها آشنا شده است:
فعال‌های ماضی، مضارع، امر، نه، منفی، مستقبل، معادل ماضی استمراری، ترکیب اضافی و وصفی برای ترجمه صفت مؤخر در ترکیب‌های مانند «أَخْوَنُ الصَّغِيرُ»، هدف آموزش ترکیب وصفی و اضافی در عربی پایه نهم این بود که دانش آموز بتواند ترکیب‌هایی مانند «أَخِي الْعَزِيزُ» را داخل جمله (نه بپرون از جمله) ترجمه کند.
اسم اشاره، کلمات پرسشی و ساعت خوانی.

وزن و ریشه کلمات (در بخش وزن و حروف اصلی نیز با چند وزن معروف آشنا شده است).
عددهای اصلی یک تا صد (بدون توجه به قواعد محدود و ویژگی‌های آن) و عددهای ترتیبی یکم تا بیستم، تشخیص و ترجمه فعل مجهول، نون و قایه، اسم فاعل، اسم مفعول و اسم مبالغه.
تشخیص محل اللإعرابی یعنی فاعل، مفعول، مبتدا، خبر، صفت، مضاف الیه، جار و مجرور؛ اماً تشخیص إعراب (اصلی و فرعی) هدف نیست.

در این کتاب، تشخیص نوع باب و صیغه فعل مانند «مفروض مذکور غایب» و ذکر اصطلاحات ثالثی مجرد و مزید و تشخیص آنها از اهداف آموزشی نیست.

دانش آموز باید «تُمْ» را در «فَعَلْتُمْ» بشناسد و این فعل‌ها را به دنبال آن، درست ترجمه کند:
خَرَجْتُمْ، تَحْرَجْتُمْ، أَخْرَجْتُمْ و إِسْخَرَجْتُمْ.

در کل کتاب آموخته‌های پیشین تکرار شده است، تا با گذر زمان، کم کم این آموخته‌ها ملکه ذهن فراکیر شود.

۳ متن درس اول، بخشی از آیات اخلاقی قرآن (آیات ۱۱ و ۱۲ سوره حُجُرات) است. قواعد درباره شناخت اسم تفضیل و اسم مکان است. در تمرینات اسم فاعل، اسم مفعول و اسم مبالغه که در سال گذشته آموزش داده شده دوباره تکرار شده است.

۴ موضوع متن درس دوم، احترام نهادن به کلاس و معلم است. قواعد درباره اسلوب شرط است.
دانش آموز با نحوه ترجمه ادوات شرط «من، ما، این و إذا» آشنا می‌شود. فعل شرط و جواب آن را تشخیص می‌دهد. اماً آموزش جزء اهداف نیست.

۵ موضوع متن درس سوم، شگفتی‌های درختان است. اندیشیدن پیرامون آفریده‌های خدا در رهنمودهای بزرگان دین همواره تأکید شده، با توجه به سن پر جوش و خروش جوانی دانستنی‌هایی در متن آمده است که موجب ایجاد علاوه و انگیزه نسبت به درس شود. قواعد درس درباره ترجمه درست اسم معرفه و نکره است. از شش نوع اسم معرفه، فقط دو نوع توضیح داده شده که مهم‌ترین آنهاست؛ (معرفه به ال و علم).

۶ موضوع متن درس چهارم، آداب سخن گفتن است. آداب سخن گفتن با بهره‌گیری از سخنان بزرگان دین برای دانش‌آموز شرح داده شده است. هدف از تدریس کتاب پیش رو، تنها مهارت‌های چهارگانه زبانی نیست. در بیشتر متون و عبارات کتاب، برنامه‌پنهان آموزش وجود دارد که هدف آنها آموزش غیر مستقیم فرهنگ ایرانی - اسلامی است.

دانش‌آموز در بخش قواعد با معادلهایی از ماضی استمراری، ماضی بعيد و مضارع التزامی آشنا می‌شود.

۷ متن درس پنجم، داستانی در نکوهش دروغگویی است. این داستان برای دانش‌آموزان آراسته به سخنان بزرگان دین است و در آن از شیوه آموزش غیر مستقیم استفاده شده، روشنی که بنا به باور متخصصان حوزه تعلیم و تربیت مؤثرترین روش تربیتی است.

در قواعد این درس، معانی حروف «آن» و «ی، ل، لیکی و حتی» آموزش داده شده است. نصب فعل مضارع، از اهداف نیست. لذا از آن سؤال طراحی نمی‌شود. هدف این است که دانش‌آموز فعل‌هایی مانند «لَنْ يَيَّسَ» را در جمله بشناسد، درست بخواند و درست ترجمه کند.

۸ متن درس ششم، درباره شادروان دکتر بانو آنه ماری شیمل است. شخصیتی جهانی که در شناساندن فرهنگ و ادبیات فارسی و نیز عربی به جهانیان نقشی شگفت‌انگیز داشته است. قواعد درس، درباره معانی حروف «لم، ل و لا» است. هدف این است که دانش‌آموز فعل‌هایی مانند «لَمْ يَسْمَعْ» را در جمله بشناسد، درست بخواند و درست ترجمه کند. آموزش جزم فعل، از اهداف نیست.

۹ متن درس هفتم، درباره تأثیر زبان فارسی در عربی است. موضوعی که برای بیشتر دانش‌آموزان و دیگران جالب بوده است و در نظرسنجی‌ها خواهستار چنین متنی در کتاب درسی بودند. از بخش «للمطالعه» سؤال امتحانی طرح نمی‌شود. کتاب‌های بسیاری درباره معربات فارسی نگاشته شده است، از آن جمله:

مُعَجَّمُ الْمُعَرَّبَاتِ الْفَارَسِيَّةِ مُنْذُ بَوَاكِيرِ الْعَصَرِ الْحَاضِرِ. محمد التونجي. مكتبة لبنان ناشرون. ریشه‌یابی واژه‌ها در قرآن. جلال الدین السیوطی (برگردان محمد جعفر اسلامی). شرکت سهامی انتشار.

واژه‌های دخیل در قرآن مجید. آتور چفری (برگردان فریدون بدره‌ای). توس.

الْمُهَدَّبُ فِي مَا وَقَعَ فِي الْقُرْآنِ مِنَ الْمُعَرَّبِ. جلال الدین السیوطی. مكتبة مشکاة الإسلامية. قواعد درس هفتم، کاربرد فعل‌های ربطی «کان، صار، یس و أَصْبَحَ» در زبان عربی است. دانش‌آموز با معانی مختلف این فعل‌ها آشنا می‌شود.

۱۰ نیازی به ارائه جزوه مکمل قواعد به دانش‌آموز نیست. هرجه در این باره لازم بوده در کتاب آمده است، یا سال بعد خواهد آمد.

تحلیل صرفی و اعراب، تعریف و تشکیل و اعراب‌گذاری از اهداف کتاب درسی نیست. کل کتاب

درسی اعراب‌گذاری شده است، تا دانشآموز در درست‌خوانی دچار مشکل نشود. شایسته است طراحان آزمون، متون و عبارات امتحانی را کاملاً حرکت‌گذاری کنند.

۱۲ آموزش فعل و ضمیر در کتاب‌های دوره اول متوشطه بومی‌سازی شده و بر اساس «من، تو، او، ما، شما، ایشان» است. سبک پیشین این‌گونه بود: «هو، هُمَا، هُم، هيَ، هُنَّ، أَنْتَ، أَنْتُمَا، أَنْتُمْ، أَنْتُنَّ، أَنْتُنَّ، أنا، تَحْنُّ». آنچه نوین در تدریس آزمایشی کاملاً موفق بوده است و دانشآموزان درس را بهتر آموخته‌اند.

۱۳ تبدیل «مذگر به مؤتّ»، یا «مخاطب به غیر مخاطب»، یا «جمع به غیر جمع» و موارد مشابه از اهداف کتاب نیست.

۱۴ معنای کلمات در امتحان داخل چمله خواسته می‌شود. در چند تمرین کتاب درسی، معنای کلمه، بیرون از جمله است؛ اما جهت تسهیل آموزش و ارزشیابی شیوه طرح آن، همراه با یک نمونه ارائه شده است.

۱۵ روخانی‌های دانشآموز و فعالیت‌های او در بخش مکالمه در طول سال، نمره شفاهی دانشآموز را تشکیل می‌دهد.

۱۶ در کتاب به اندازه کافی جا برای نوشتن ترجمه و حل تمرین در نظر گرفته شده است، تا نیازی به دفتر تمرین نباشد. تنها متن درس جای کافی برای نوشتن ندارد که با نهادن یک برگه در کتاب، مشکل حل می‌شود.

۱۷ کلمات جدیدی که معنای آنها در پاورقی آمده است در آزمون‌ها طرح می‌شوند.
۱۸ از همکاران ارجمند خواستاریم تا با رویکرد دفتر تألیف همگام شوند؛ شش کتاب درسی عربی مجموعه‌ای یکپارچه‌اند و آموزش برخلاف اهداف درسی به روند آموزش آسیب می‌رساند.

آگاهی از نظریات شما موجب خوشحالی ما می‌شود؛ می‌توانید از طریق وبگاه گروه عربی پیغام بگذارید.

<http://arabic-dept.talif.sch.ir>

نشانی وبگاه گروه عربی:

سخنی با دانش آموز

عربی را می آموزیم؛ زیرا زبان قرآن، حدیث، دعا و زبان رسمی بسیاری از کشورهای مسلمان است؛ زبان و ادبیات فارسی با آن درآمیخته و برای فهم بهتر زبان و ادبیات فارسی آشنایی با زبان عربی لازم است؛ یکی از شش زبان رسمی سازمان ملل متحده است؛ زبانی پرمغنا و قوی است؛ و کتاب‌های بسیاری از دانشمندان به این زبان نوشته شده است.

این کتاب ادامه چهار کتاب پیشین است. هرچه در چهار سال گذشته آموخته‌اید در متون، عبارات و تمرین‌های این کتاب تکرار شده است. ترجمه متنون و عبارات کتاب بر عهده شماست و دبیر نقش راهنمای دارد. شما به راحتی می‌توانید متون را ترجمه کنید.

استفاده از کتاب‌کار توصیه نمی‌شود. در کتاب‌هایی که به نام تیزهوشان یا آمادگی برای مسابقات طراحی می‌شود، موارد بسیاری می‌آید که از اهداف آموزشی زبان‌آموزی نیست. در آزمون‌هایی نیز که مؤسسات مختلف برگزار می‌کنند بسیاری از سؤالات خارج از اهداف آموزشی است و جنبه معنماً دارد، یا اینکه حجمش آن قدر زیاد است که دانش‌آموز در پاسخدهی وقت کم می‌آورد. لذا اگر در چنین آزمون‌هایی شرکت می‌کنید شایسته است بدانید از نظر اصول آموزش زبان، نه تنها مورد تأیید نیستند بلکه خلاف اهداف نیز هستند و موجب ناامیدی و دلسردی می‌شوند. برای یادگیری هر زبانی تکرار و تمرین لازم است. اگر می‌خواهید در درس عربی موفق باشید، متون و واژگان درس‌ها را پیش‌مطالعه کنید.

هدف این کتاب فهم متن است. اگر شما بتوانید متون عربی را خوب بخوانید، درست بفهمید و درست ترجمه کنید، خود به خود می‌توانید از فارسی به عربی نیز ترجمه کنید و حتی سخن بگویید؛ شما می‌توانید از آیات و احادیث کتاب‌های درسی عربی در سخنرانی، انشا و مقاله‌نویسی استفاده کنید.

«کتاب گویا» نیز برای پایه تحصیلی یازدهم تهیه شده است تا با تلفظ درست متون آشنا شوید. ترجمه متنون و عبارات کتاب و حل تمرین‌ها در کلاس به صورت گروهی است.

سخنی ویژه با مدیران مدارس

این کتاب نیازی به کتاب کار ندارد و تهیه کتاب کار موجب لطمہ به روند آموزشی خواهد گردید. اگر مدرسه شما ساعت اضافه برای درس عربی اختصاص داده، بهتر است که این زمان صرف تقویت مهارت‌های شفاهی زبان شود.

که را ز شخونی بود در سرث

بینند ز طاووس جزپای زشت

(سعدی)

الْدَّرْسُ الْأَوَّلُ

﴿... يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

اجْتَنِبُوا كُثُرًا مِنَ الظُّنُّ ... ﴾ الحجرات: ١٢

ای کسانی که ایمان آورده اید، از بسیاری از گمان ها بپرهیزید.

من آیاتِ الأخلاق

از آیه‌های اخلاق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِنَامِ خَداونَدِ بِخَشِنَذَةِ مَصْرَابِ

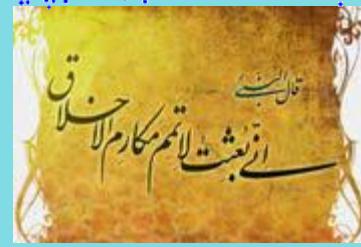
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ
إِذْ كَسَانَتْهُ إِيمَانُهُمْ أَوْ رَدَّهُمْ تَرْوِيَهُمْ كُرُوهُ دَيْرَهُمْ رَسْخَرَهُ لَهُمْ شَاهِدٌ أَنَّهُمْ
مِّنْ نِسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا تَلْعِلُوهُمْ أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابِزُوهُمْ بِالْأَلْقَابِ

از زنان را شاید که آنان بصرت از ایمان باشد و از بلدهای عیوب گلند و به بلدهای لقب های زشت ندھید
بِئْسَ الْأَسْمَاءُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتَبَّعْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ * يَا أَيُّهَا
بِدَنَامِي است فسق بعد از ایمان و حرس تدبیر نلذیس آناد ستمکارانند ای

الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنَبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظُّنُنِ إِنَّ بَعْضَ الظُّنُنِ إِثْمٌ وَلَا تَجْسِسُوا وَلَا يَغْتَبُ
لسانی به ایمان آورده اید از بیماری از گمان (ها) برھیزید زیرا برخی از گمان (ها) آنها است و تجسس نلند
که بعض کم بعضاً ایحیب احمد کم آن یا کل لخ من خیه میشان فکر هشته
و بنایه از بلدهای غایبت کتید آیا درست دارد کس لزشم که بخورد گرست مردگه بادر جنورها پس از آن کراحته دارید

وَأَتَقْوَا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَاَّبُ رَحِيمٌ ﴿الْحُجَّات: ۱۱ و ۱۲﴾

واز خداوند بروآنید که خداوند بیمار تبریز بیرون مهران است.

قَدْ يَكُونُ بَيْنَ النَّاسِ مَنْ هُوَ أَحْسَنُ مِنْهُ، فَعَلَيْنَا أَنْ نَبْتَغِي عَنِ الْعُجْبِ وَأَنْ لَا نَذْكُرْ عُيُوبَ
كَاهِي میان مردم کسی است دراز ما بهتری باشد و بین برما و اجب آنست به از خود رسندی در تصویر و سیر بدهار
الآخرين بکلام خفی او بپاشارة. فَقَدْ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: «أَكَبُرُ الْعَيْبِ أَنْ تَعِيبَ
بِاسْفِنَتِي پیهان یا بِالسَّارِهِ ای یاد نگنیم . زیرا امیر المؤمنین علی المقتلة است ، لا بزرگترین عیب این است
ما فیکَ مثله». که از حیری به سانه آن در تراویت ، عیب جمعی کن) .

تَصَحُّنَا إِلَيْهِ الْأُولَىٰ وَ تَقُولُ: لَا تَعْبُوُا الْآخَرِينَ. وَ لَا تُلْقِبُوهُم بِالْقَابٍ يَكْرَهُونَهَا.
 آيَةُ اولَىٰ مَا يَدْعُونَهُ وَ مِنْ حَرَمٍ: ازْدَيْدَان عَيْبٍ جَرِيْتَ كَلْبِيْدَنْ. وَ بِالْقَبْحِيْدَنْ كَهْ آنَهَا رَأَيْسَدَنْ دَارَدَه، آنَرَانْ رَا
 بِئْسَ الْعَمَلُ الْفُسُوقُ! وَ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ فَهُوَ مِنَ الظَّالِمِينَ.
 فَسَقْ بِدَكَارِيْدَنْ! وَ دَرَكَسْ آنَرَانْ رَا اَنْجَامْ بِهِدَنْ دَعَيْنَ اوَزْ سَهْعَارَانْ اَسْتَ.

لَقْبُ بِذَهِيدَنْ .
 إِذْنُ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ تَعَالَى فِي هَاتِئِنَ الْأَيَّتِينِ:

نَبَاهِرِيْنَ هَذَا وَهَذَا مَتَعَالْ دَرَاهِنْ دَعَاهِيْهِ حَرَامَ كَهْ رَهْ لَسْتَ:
 ■ الْأَسْتَهْرَاءِ بِالْآخَرِينَ، وَ تَسْمِيَتَهُمْ

صَحْخَرَهْ مَرَدَنْ دَيْدَانْ وَ نَا مَدِنْ آنَهَا
 بِالْأَسْمَاءِ الْقَبِيْحَةِ.
 باِسْمَهَايِ زَشْتَ رَا.

■ سَوَءَ الْظَّنِّ، وَ هُوَ اتَّهَامُ شَخْصٍ لِشَخْصٍ آخَرَ
 بِدَلَاهِنْ رَا، وَ آنَ مَتَهْمِرَنْ شَخْصِيْنْ تَرْسَطْ شَخْصِيْنْ دَلِيلَهْ
 بِدُونِ دَلِيلٍ مَنْطَقِيٍّ.
 بِدُونِ دَلِيلٍ مَنْطَقِيٍّ.

■ الْتَّجَسِّسُ، وَ هُوَ مُحاوَلَةٌ قَبِيْحَةٌ لِكَشْفِ أَسْرَارِ
 جَاسُوسِيْهِ مَرَدَنْ رَا، وَ آنَ تَلَاهِيْشِيْ زَشْتَ بِهِيْ آشَهَارَهْ مَرَدَنْ أَسْرَارِ
 النَّاسِ لِقَضْحِهِمْ وَ هُوَ مِنْ كَبَائِرِ الدُّنُوبِ فِي مَكْتِبَةِ
 مَرَدَمْ بِهِنْظَرِ رَسَا كَرِنْ آنَهَا لَيْتَ وَ آنَ اَزْنَاهَانْ بِهِرَكْ دَرَاهِنْ
 وَ مِنْ الْأَخْلَاقِ السَّيِّئَةِ.
 وَ لَزِ اَخْلَاقَ بِدَاستَ.

■ وَ الْغَيْبَةَ، وَ هِيَ مِنْ اَهَمِّ أَسْبَابِ قَطْعِ
 وَغَيْتَهِهِنْ رَا، وَ آنَ لَهِ مَهْتَرِنْ دَلِيلَ قَطْعِ
 التَّوَاصُلِ بَيْنَ النَّاسِ.

سَمِّيَ بَعْضُ الْمُقَسِّرِينَ سُورَةَ الْحُجْرَاتِ الَّتِي
 نَامِيدَهَا نَهْرِ لِزْ مَفْسِرِلَنْ سُورَةَ حَمْلَتْ رَا هِمْ
 جَاءَتْ فِيهَا هَاتِئِنَ الْأَيَّتِانِ بِسُورَةِ الْأَخْلَاقِ.
 آمِدَهَا اَسْتَ دَرَاهِنْ اِنْ دَوَاهِيْهِ بِسُورَةِ اَخْلَاقَ.

عَسْيٌ : شاید = **رُبَّما**
فُسُوق : آلووده شدن به گناه
فَضْح : رسوا کردن
قَدْ : گاهی، شاید (بر سر مضارع)
 «**قَدْ يَكُونُ**: گاهی می باشد» / بر سر فعل ماضی برای نزدیک ساختن زمان فعل به حال و معادل ماضی نقلی است.
كَبَائِرٌ : گناهان بزرگ «مفرد: گبیة»
كَرِهٌ : ناپسند داشت (مضارع: یَكُرُهُ)
لَحْمٌ : گوشت «جمع: لُحُوم»
لَقْبٌ : لقب داد (مضارع: يُلَقِّبُ)
لَمَرَّ : عیب گرفت (مضارع: يَلْمِرُ)
مَيْتٌ : مُرده = **مَيْتٌ**
 «جمع: أَمْوَاتٌ، مَوْتَىٰ» ≠ حَيٌّ

تَسْمِيَةٌ : نام دادن، نامیدن
 (سَمِّيٌّ / يُسَمِّي)
تَنَابُزٌ بِالْأَلْقَابِ : به یکدیگر لقب های رشت دادن (تَنَابَزَ، يَتَنَابَزُ)
تَوَابٌ : بسیار توبه پذیر، بسیار توبه کننده
تَوَاصُلٌ : ارتباط (تَوَاصَلَ، يَتَوَاصَلُ)
حَرَمٌ : حرام کرد (مضارع: يُحَرِّمُ)
خَفِيٌّ : پنهان ≠ ظاهر
سَخِرَ مِنْ : مسخره کرد (مضارع: يَسْخُرُ / مصدر: سُخْرِيَّة)
 لا يَسْخَرُ: نباید مسخره کند
عَابٌ : عیب جویی کرد، عیبدار کرد (مضارع: يَعِيبُ)
عَجْبٌ : خودپسندی

إِنْقَيٌّ : پروا کرد (مضارع: يَنْقِي)
إِنْقَوْا اللَّهُ : از خدا پروا کنید
إِثْمٌ : گناه = **ذَنْبٌ**
إِسْتِهْزَاءٌ : ریشخند کردن (إِسْتَهْزَأَ، يَسْتَهْزِئُ)
إِغْنَابٌ : غیبت کرد (مضارع: يَغْتَابُ)
 لا يَغْتَبُ: نباید غیبت کند
أَنْ يَكُنْ : که باشد (کان، يَكُونُ)
أَنْ يَكُونَا : که باشند (کان، يَكُونُ)
بَعْضٌ ... بَعْضٌ : یکدیگر
بِشْنَسٌ : بد است
تَابٌ : توبه کرد (مضارع: يَتَوَبُ)
لَمْ يَتَبَّعْ : توبه نکرد
تَجَسَّسٌ : جاسوسی کرد (مضارع: يَتَجَسَّسُ)

بعنِّيْنِ حِسْنَتٍ وَّ اسْتِيْلَاهُ مَبْطِقِيْنِ مَتَّنِ.
عَيْنِ الصَّحِيْحَ وَ الْخَطَاً حَسْبَ نَصِ الدَّرِسِ.

نَاصِيَّةٌ بِهِبْخٌ لِزَفَسِرَانِ سُورَةٍ حِجَّاتٍ رَبِّهِ عَرْوَسِ عَرَانِ .

۱- سَمِّيٌّ بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ سُورَةَ الْحُجَّاجَاتِ بِعَرَوَسِ الْقُرْآنِ.

حرام کرده است ضراوی دراین حوزه معرفه مژده و غیبت را درین حوزه معرفه.

۲- حَرَمَ اللَّهُ فِي هَاتِيْنِ الْأَيْتَيْنِ الْإِسْتِهْزَاءُ وَالْغَيْبَةُ فَقَطُّ.

غیب کردن آن است که بارزی برادر و خواهرت را به هم ناپسندی دارند.

۳- الغیبیه هی آن تذکر اخاک و اخوتک بما یکرهان.

قطعًا خداوند نبی می کند مردم را لزم سخره کردن دیگران.

۴- إِنَّ اللَّهَ يَنْهِي النَّاسَ عَنِ السُّخْرِيَّةِ مِنَ الْآخَرِيْنَ.

نمایش برای شناخت سردار دیگران، اکاری زیباست.

۵- الْسَّعْيُ لِمَعْرِفَةِ أَسْرَارِ الْآخَرِيْنَ أَمْرٌ جَمِيلٌ.

اعلَمُوا

إِسْمُ التَّفْضِيلِ وَ اسْمُ الْمَكَانِ

■ اسم تفضيل مفهوم برتری دارد و بر وزن «أَفْعَلٌ» است.

اسم تفضيل معادل «صفت برتر» و «صفت برترین» در زبان فارسي است؛ مثال:

گبیر: بزرگ‌آگبیر؛ بزرگ‌ترین، بزرگ‌ترین حسن: خوب أَحْسَن: خوب‌تر، خوب‌ترین

آسیا بزرگ‌تر از اروپا است. آسیا أَكْبَرُ مِنْ أُورُوْبَا.

آسیا بزرگ‌ترین قاره‌های جهان است. آسیا أَكْبَرُ قَارَاتِ الْعَالَمِ.

آسیا بزرگ‌ترین قاره در جهان است. آسیا أَكْبَرُ قَارَةً فِي الْعَالَمِ.

جَبَلُ دَمَاؤَنْد أَعْلَى مِنْ جَبَلِ دِنَا. کوه دماوند بلندتر از کوه دناست.

جَبَلُ دَمَاؤَنْد أَعْلَى جِبَالِ إِيرَان. کوه دماوند بلندترین کوه‌های ایران است.

جَبَلُ دَمَاؤَنْد أَعْلَى جَبَلٍ فِي إِيرَان. کوه دماوند بلندترین کوه در ایران است.

أَكْبَرُ الْعَيْبِ، أَنْ تَعِيبَ مَا فِيكَ مِثْلُهُ. الْإِمَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

بزرگ‌ترین عیب آن است که [از کسی] عیبی بگیری که مانند آن در خودت هست.

■ گاهی وزنِ اسم تفضیل به این شکل‌ها می‌آید:

أَعْلَى: گران‌تر، بلندترین
أَعْلَى: بلندتر، بلندترین

أَقْلَى: کمتر، کمترین
أَحَبّ: محبوب‌تر، محبوب‌ترین

■ مؤنث اسم تفضیل بر وزن «فُعلی» می‌آید؛ مثال:

فاطِمَةُ الْكُبْرَى: فاطمه بزرگ‌تر، زَيَّبُ الصُّغْرَى: زینب کوچک‌تر
«اسم تفضیل» در حالت مقایسه بین دو اسم مؤنث معمولاً بر همان وزن «أَفعَل» می‌آید؛
مثال: فاطمه أَكْبَرُ مِنْ زینب.

■ غالباً جمع اسم تفضیل بر وزن «أَفْاعِل» است؛ مثال:

إذا مَلَكَ الْأَرَادِيلُ هَلَكَ الْأَفَاضِيلُ. (أَرَادِيل جمع أَرْدَل و أَفَاضِيل جمع أَفْضَل است).

■ هرگاه بعد از اسم تفضیل، حرف جر «من» باید (أَفْعُل مِنْ ...)، معنای «برتر»

دارد؛ مثال:

هذا أَكْبَرُ مِنْ ذَاكَ.
این از آن بزرگ‌تر است.

و هرگاه اسم تفضیل مضاف واقع شود، معنای «برترین» دارد؛ مثال:

سورةُ الْبَقَرَةِ أَكْبَرُ سورةٍ فِي الْقُرآنِ. سوره بقره بزرگ‌ترین سوره در قرآن است.

خود را بیارمای: ترجمه‌لن احادیث زیر را، معین قرار دهه خود را زیر این تفضیل اختبر نفسمک: ترجم الاحادیث التالية، ثم ضع خطأ تحت اسم التفضيل.

۱ سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَحَبَ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: أَنْفَعُ النَّاسِ لِلنَّاسِ.

از رسول خدا (ص) سوال شد. محبوبترین مردم نزد خدا کیست؟ لفظ: سوادمندترین مردم برای مرد است

۲ أَحَسَنُ زِيَّةَ الرَّجُلِ السَّكِينَةُ مَعَ إِيمَانٍ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

بهرتین وست مرد آرامش همراه با ایمان است.

۳ أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الْكَسْبُ مِنَ الْحَالَلِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

بهرتین کارها کسب از حلال است.

■ دو کلمه «خیر» و «شر» علاوه بر اینکه به معنای «خوبی» و « بدی» هستند،

می‌توانند به معنای اسم تفضیل نیز بیایند؛ در این صورت، معمولاً بعد از آن حرف جرّ

«من» است، یا به صورت « مضاف» می‌آید؛ مثال:

۱ خَيْرٌ مِنَ الْخَيْرِ فَاعِلُهُ، وَ أَجَلٌ مِنَ الْجَمِيلِ قَائِلُهُ. الإمام الهادی علیہ السلام

بهتر از خوبی انجام دهنده اش است و زیباتر از زیبا گوینده اش می‌باشد.

۲ شَرُّ التَّالِيْسِ مَنْ لَا يَعْتَقِدُ الْأَمَانَةَ وَ لَا يَجْتَبِيُ الْخِيَانَةَ. أمیر المؤمنین علیہ السلام

بدترین مردم کسی است که پاییند به امانت نباشد و از خیانت دوری نکند.

۳ خَيْرُ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا. أمیر المؤمنین علیہ السلام

بهترین کارها میانه ترین آنهاست.

۴ حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ.

به سوی بهترین کار بشتاب.

۱- سُئِلَ: از ... پرسیده شد ۲- آرْجُلُ: انسان، مرد ۳- آلَّسْكِينَةُ: آرامش ۴- حَيَّ: بشتاب

حدوٰ را بیا زمای : ترجمہ کن عبارات نید را
اختیز نفسک: ترجم العبارات التالیة.

۱ ﴿...رَبَّنَا آمَنَا فَاغْفِرْلَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ المؤمنون: ۱۰۹

پروردگارا ایمان آور دیم پس بی اسرار ما را و رحم کرن ہے ما کہ تو بصرتین رهم کلتے کانی .

۲ خَيْرُ إِخْوَانِكُم مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ عُيُوبَكُمْ. رسول الله ﷺ

بھترین برادران شما کس است که عیب هایان را به شما هدیه کرر .

۳ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿القدر: ۳﴾

شـتـ قـدرـ، بـتـ لـزـ هـزـلـ ماـهـ است .

۴ مَنْ غَلَبَ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَهَائِمِ. أمیر المؤمنین علیؑ

هر سـنـ چـیرـهـ شـوـرـ شـھـوـتـشـ بـرـ عـقـلـشـ پـسـ اوـ بـتـراـزـ چـهـارـ بـیـانـ است .

۵ شـرـ النـائـنـ ذـوـ الـوجـهـيـنـ .

بـھـتـرـینـ سـرـدمـ اـنسـانـ حـدـروـستـ .

۱۔ أَهْدَى: هدیہ کرد ۲۔ غَلَبَ: چیرہ شد

■ **اسم مکان** بر مکان دلالت دارد و بیشتر بر وزن **مفعَل** و **گاهی بر وزن مفعِل** و **مفعَلة** است؛ مثال:

مَطْعَمٌ: رستوران مَصْنَعٌ: کارخانه مَلْعَبٌ: ورزشگاه

مَنْزِلٌ: خانه مَكْتَبَةٌ: کتابخانه مَوْقِفٌ: ایستگاه

■ جمع اسم مکان بر وزن **«مفاعِل»** است؛ مانند: مَدَارِس، مَلَاعِب، مَطَاعِم و مَنَازِل.

**خدوت را بایارمای / ترجمہ لئے تو آئیہ و عبارت را سیسیں معین کن اسم مکان و اسم تفضیل را
إِخْتَيِرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمِ الْآيَتَيْنِ وَالْعِبَارَةَ، ثُمَّ عَيْنِ اسْمَ الْمَكَانِ وَاسْمَ التَّفْضِيلِ.**

۱ ﴿... وَ جَادَلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ...﴾

اسم تفضیل ایام تغییرات آنچه تعلق دارد

النَّحْل: ۱۲۵

و با آنها باشوه ای بهتر است بحث لئے ھمانا پرورد طرز تو دامتراست بکی که از راه او گرفته است.

۲ ﴿وَالْآخِرَةُ حَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ الآنفی: ۱۷

ایام تغییرات ایام تغییرات

۳ کانت مکتبة «جندی سابور» في خوزستان أكبَرَ مكتبة في العالم القديم.

اسم بکان ۹ ایام تغییرات ایام تغییرات
لتابخانه جندی سابور در خوزستان بزرگترین لتابخانه در جهان قدیم بود...

۱- جادل: بحث کن ۲- ضَلَّ: گمراہ شد

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

لَفْلُوْيٰ حِواْرٌ

(في سوق مشهد)
در بازار مشهد

بائِعُ الْمَلَابِسِ لِبَاسٍ فَرَشْ

الْزَائِرُ الْعَرَبِيُّ زائِرٌ عَرَبٌ (خانم)

عَلَيْكُمُ السَّلَامُ، مَرْحَبًا بِكُمْ.
سَلاَمٌ بِرَبِّهِمْ، حُوشِنْدَى.

سَلاَمٌ عَلَيْكُمْ. سَلاَمٌ بِرَبِّهِمْ.

سَيِّونَ أَلْفَ تومان.
قِيمَتُ هَذِهِنَّ مَرْدَاهَهِ حَرَارَتُومَانَ.

كَمْ سُعْرٌ هَذَا الْقَمِيصُ الرِّجَالِيُّ؟
قِيمَتُ اِنْ بِرَاهِنَّ مَرْدَاهَهِ حَقْدَرَاسِتَهِ؟

عِنْدَنَا سُعْرُ خَمْسِينَ أَلْفَ تومان. تَفَضَّلِيُّ أُنْظُرِي.
أَرِيدُ أَرْخَصَ مِنْ هَذَا. هَذِهِ الْأَسْعَارُ غَالِيَةُ.
إِنَّمَا إِرْزَانْتَرْمِي قَرَاهِمْ. اِنْ قِيمَتُهَا لَيْلَيْنَ هَذِهِنَّ.
عِنْدَنَا سُعْرُ خَمْسِينَ أَلْفَ تومان. تَفَضَّلِيُّ أُنْظُرِي.

أَيْضُ وَأَسْوَدُ وَأَزْرَقُ وَأَحْمَرُ وَأَصْفَرُ وَ
قَيْدٌ وَسِيَاهٌ وَأَبْيَانٌ وَقَوْمٌ وَزَرْدٌ وَ
بَنْفَسْجِيٌّ بِنَفْسِيٌّ.

أَيْ لَوْنٌ عِنْدَكُمْ؟
چَوْرَانِی عَارِدِی؟

تَبَدِّلُ الْأَسْعَارُ مِنْ خَمْسَةَ وَسَعْيَنَ أَلْفًا إِلَى
قِيمَتُهَا إِنْ حَفَنَادِهِ بِنْجَ حَرَارَتُومَانَ شَرْعَهِ بِرَدَنَهِ
خَمْسَةَ وَثَمَاثِينَ أَلْفَ تومان. هَسْتَادِهِ بِنْجَ حَرَارَتُومَانَ.
إِنْ بِرَاهِنَّ هَائِي زَنَانَهِ حَنْدَتُومَانَ هَسْتَادِهِ

بِكُمْ تومان هَذِهِ الْفَسَاتِينُ؟
قِيمَتُهَا لَرَانَهِ هَلَنَهِ!

سَيِّدَتِي، يَخْتَلِفُ السُّعْرُ حَسَبَ النَّوْعِيَاتِ.
هَا لَعْنُ، فَرَقَ مِنْ كُلِّهِ قِيمَتُهُ بِنْجِ جِنْسِهِ.

الْأَسْعَارُ غَالِيَةُ!
قِيمَتُهَا لَرَانَهِ هَلَنَهِ!

السَّرَّاويلُ الرِّجَالِيُّ يَتَسْعَنَ أَلْفَ تومان، وَالسَّرَّاويلُ
النسَائِيُّ بِخَمْسَةَ وَسَعْيَنَ أَلْفَ تومان. هِشْلُورَا
رَنَانَهِ بِرَدَوْ بِنْجَ حَرَارَتُومَانَ.

بِكُمْ تومان هَذِهِ السَّرَّاويلُ؟
إِنْ هِشْلُورَاهَا حَنْدَتُومَانَ هَتَنَهِ

ذَلِكَ مَتْجَرٌ زَمِيلِيٌّ، لَهُ سَرَّاويلٌ أَفْضَلُ.
إِنْ مَخَارِهَهِ هَمْكَارَهِ رَسْتَهِ، هِشْلُورَهِيَ بِعَتْمَ دَارَهِ.

أَرِيدُ سَرَّاويلَ أَفْضَلَ مِنْ هَذِهِ.
هِشْلُورَهِيَ بِعَتْمَ رَانَهِ هَامِي حَرَارَهِمْ

۱- سِعْرٌ: قیمت «جمع: أَسْعَار» ۲- نَوْعِيَّة: جنس ۳- مَتْجَرٌ: مغازه ۴- زَمِيلٌ: همکار

في متجر زميله ... درمانة همارش ..

صار المبلغ مئتين و ثلاثين ألف تومان.
صلع دولیست و سی هزار تومان شد.
أعطيتني بعد التخفيض مئتين وعشرين ألفاً.
بعد تخفيض دولیست وبیست هزار بره.

رجاءً، أعطوني سروالاً من هذا النوع و ...
لطناً، يك شلوار آزادن نوع چه من بدنه و ...
كم صار المبلغ؟
بلغ چند، شدم

١- تخفيض: تخفييف

التمرينات

لرام طهراز طمات واژه‌نامه با توضیحات زیر تناسب در دارم
التمرين الأول: أيّي كَلِمةٍ مِنْ كَلِمَاتِ مُعجمِ الدَّرِسِ تُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَةَ؟

- ١- جَعَلَهُ حَرَاماً: آن را حرام گردانید :
 - ٢- الَّذِي لَيْسَ حَيَاً: کسی نہ زندہ نیست :
 - ٣- الْذُّنُوبُ الْكَبِيرَةُ: لبایر (لماهان بزرگ) :
 - ٤- الَّذِي يَقْبِلُ التَّوْبَةَ عَنِ عِبَادِهِ: بسیار توبه را زندگانی نبیند.
 - ٥- تَسْمِيَةُ الْآخَرِينَ بِالْأَسْمَاءِ الْقَبِيحةِ: نامیدن دلارا اسمها نامیدن الالعاب (به یکدیگر لقب رشت را دادند)
 - ٦- ذَكَرٌ مَا لَا يَرْضِي بِهِ الْآخَرُونَ فِي غِيَابِهِمْ: یاد نمود آنچه را به آن راضی نمی شوند را بران در عنت آوران.
- التمرين الثاني: ترجم هذه الأحاديث النبوية، ثم عین المطلوب منك.

١- حُسْنُ الْحُلْقِ يُصْفِفُ الدِّينِ. (المبتدأ و الخبر)

خوش احلاقی رصف دین است

٢- مَنْ سَاءَ خُلُقُهُ عَذَبَ نَفْسَهُ. (المفعول)

هر کس احلاقوش بد شود خودش را عذاب می دهد.

٣- اللَّهُمَّ كَمَا حَسَنْتَ^٣ خَلْقِي، فَحَسِّنْ خَلْقِي. (الفعل الماضي و فعل الأمر)
ال فعل المأمور

لهم كما حسن خلقی، فحسّن خلقی. آنیلو برداشی احلاقهم ایلوان.

٤- لَيْسَ شَيْءٌ أَثْقَلَ فِي الْمِيزَانِ^٤ مِنَ الْخُلُقِ الْحَسَنِ. (اسم التفضيل والجائز والمجرور)

ایسا تیپیش جبر عود جار ۶۰۰
چیزی در ترازو سهیلی تراز احلاق نیلو نیست.

١- ساء: بد شد ٢- عذب: عذاب داد ٣- حسن: نیکو گردانید ٤- میزان: ترازو (ترازوی اعمال)

ترمیم لغات فعلها و معاشر زیرا

التمرين الثالث: ترجم الأفعال و المصادر التالية.

المصدر	الأمرُ و النهْيُ	المضارعُ و المستقبلُ	الماضي
إحسان: نيكى كردن	أَخْسِنْ: سیل لزن	يُخْسِنْ: نيكى مى كند	قَدْ أَخْسَنَ: بیلی لزده است
اقتراب: نزديك شدن	لا تَقْتَرِبُوا: نزدیک لشوبیز	يَقْتَرِبُونَ: نزدیک می شوند	اقترَبَ: نزديك شد
إنكسار: شکسته شدن	لا تَنْكَسِرْ: شکسته نشو	سَيْنَكَسِرُ: شکسته خواهد شد	انكَسَرَ: شکسته شد
استغفار: آمرزش خواستن	إِسْتَغْفِرْ: آمرزش بخواه	يَسْتَغْفِرُ: آمرزش می خواهد	إِسْتَغْفَرَ: آمرزش خواست
مسافرة: سفر كردن	لا تُسَافِرْ: سفر نلن	لَا يُسَافِرُ: سفر مى لند	ما سافَرْتُ: سفر نكردم
تعلُّم: ياد گرفتن	تَعْلَمْ: بیاد بگیر	يَتَعَلَّمَانِ: ياد مى گيرند	تَعَلَّمَ: بیاد گرفت
تبادل: عوض کردن	لا تَتَبَادَلُوا: عوض نکنيد	تَتَبَادَلُونَ: عرض می کنند	تبَادَلْتُمْ: عرض نزدید
تعليم: آموزش دادن	أَعْلَمْ: آموزش خواهد داد	سَوْفَ يُعَلَّمُ: آموزش خواهد داد	قَدْ عَلَّمَ: آموزش داده است

نحوين عمليات رياضي في إمتحان مثال:

التمرين الرابع: أكتب العمليات الحسابية التالية كالمثال:

$$1 - عَشَرَةُ زَائِدُ أَرْبَعَةٍ يُسَاوِي أَرْبَعَةً عَشَرَ.$$

$$2 - مِئَةٌ تَقْسِيمٌ عَلَى اثْنَيْنِ يُسَاوِي خَمْسِينَ. ٢٠ = ٢$$

$$3 - ثَمَانِيَّةٌ فِي ثَلَاثَةٍ يُسَاوِي أَرْبَعَةً وَعِشْرِينَ. ٨ \times ٣ = ٢٤$$

$$4 - سِتَّةٌ وَسَبْعَونَ ناقِصٌ أَحَدُعَشَرَ يُسَاوِي خَمْسَةً وَسِتِّينَ. ٧٦ - ١١ = ٤٥$$

معنى لن نفس طهات ربنا

التمرين الخامس: عَيْنَ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلُوتَةِ.

ليس حذارة آرامشتن را بربامبرش وبرهمنان نازل بر.

١- **فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ** الفتح: ٢٦
مفعرل مجرور به حرف جم

خداؤند نفنس راجز بـ اـ زـ اـ زـ تـ رـ اـ نـ شـ تـ لـ لـ لـ يـ دـ

٢- **لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا** البقرة: ٢٨٦

فـ اـ عـ لـ فـ عـ قـ عـ دـ لـ

سلـ دـ طـ لـ اـ سـ طـ دـ سـ خـ نـ لـ قـ نـ نـ هـ اـ سـ تـ .

٣- **السُّكُوتُ ذَهَبٌ وَ الْكَلَامُ فِضَّةٌ**. رسول الله ﷺ

منـ بـ نـ بـ حـ بـ / منـ بـ حـ بـ

عـ بـ يـ تـ بـ زـ طـ نـ خـ اـ زـ دـ خـ اـ سـ وـ دـ صـ نـ تـ زـ نـ آـ زـ اـ سـ تـ بـ يـ اـ نـ دـ لـ اـ نـ شـ .

٤- **أَحَبُّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَقْرَءُهُمْ لِعِبَادَةِ** رسول الله ﷺ

منـ بـ حـ بـ عـ نـ فـ الـ بـ حـ بـ

دـ شـ هـ نـ عـ اـ لـ بـ هـ تـ حـ رـ فـ جـ

٥- **عَدَاوَةُ الْعَاقِلِ خَيْرٌ مِنْ صَدَاقَةِ الْجَاهِلِ**. أمير المؤمنين علـيـ عـلـيـ

منـ بـ حـ بـ حـ بـ عـ جـ رـ فـ جـ

ترجمه لغت ترکیس‌ها و هم‌های زیر را سپس معنی لغت این اسماع عل و اسم مندل آن‌تمرین السادس: ترجم التراکیب والجملة التالية، ثم عین اسم الفاعل، واسم المفعول، واسم المبالغة، واسم المكان، واسم التفصیل.

۱- «رب المشرق والمغرب»: الشعراء: ۲۸

پرورد طار هشترق و مغرب

۲- «... إنك أنت علام الغيب»: المائدة: ۱۰۹

حسنا تو از راز های بدهان بسیار دانی

۳- «... منْ بَعَثْنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَ صَدَقَ الْمُرْسَلُونَ»: یس: ۵۲

چو کس مارا از آرامگاه‌مان برآتیخت این چیزی است که خدای رحم و عده دار پیامبر ااست

۴- يا منْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ:

ای کس در دوست دارد نیل طران را

۵- يا أَرْحَمَ الرَّاجِحِينَ:

ای مریبان ترین مریبان

۶- يا ساتِر كُلِّ مَعِيوبِ:

ای پرشانده هر را فقی

۷- يا عَفَّارَ الدُّنُوبِ:

ای بیار امرزنه لذاهان

معنی لغتی بینان اد هر مجموعه ای

الْتَّمْرِينُ السَّابِعُ: عَيْنِ الْكَلِمَةِ الْعَرَبِيَّةِ فِي كُلِّ مَجْمُوعَةٍ.

صباح	عصر	شب	مرده
١- صَبَاحٌ	مساء	لَيْلٌ	مَيْتٌ
خَرْبَسَدَى	لَرْسَتٌ	الْوَرْمَنُ بَنْهَنُ	لَنَهٌ
٢- عُجْبٌ	لَحْمٌ	فُسُوقٌ	إِثْمٌ
سَاعَهُزَلٌ	زَنَانٌ	مَرْدَانٌ	فَوْرَزَانٌ
٣- كَبَائِرٌ	نِسَاءٌ	رِجَالٌ	أَوْلَادٌ
سَسْفَرَهُ رَدٌ	عِبَابٌ	لَمَرْدَرٌ	عَيْبَ كَرْفَتٌ
٤- سَخِرَه	عَابَهُرِيَ رَدٌ	سَاعَدٌ	لَمَرَزٌ
قَدَمَزٌ	لَعْتَرٌ	زِبَاتَرٌ	شَاسِسَهُ تَرٌ
٥- أَحْمَرٌ	أَحْسَنٌ	أَجْمَلٌ	أَصْلَحٌ
زَرَدٌ	آَبِي	سَعِينَهٌ	بَيْتَشَرٌ
٦- أَصْفَرٌ	أَزْرَقٌ	آَيَضٌ	أَكْثَرٌ

قراءه در جای خالی طبقاً مناسب .

الْتَّمْرِينُ الثَّامِنُ: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً.

خَرْبَسَدَى	مَوْضَعَهُ	وَلَبَسَهُ	إِسْتَعَاهَهَا
١- إِشْتَرِينَا	وَفَسَاتِينَ بِأَسْعَارٍ رَّخِيْصَه فِي الْمَتَجَرِ.	خَرْبَسَدَى	شَلَواهَه
٢- مَن	الْمُؤْمِنِينَ فَعَلَيْهِ أَنْ يَعْتَذِرَ إِلَيْهِمْ.	حَرَسٌ	سَراوِيلٌ
٣- خَمْسَهُ وَسِتَّونَ	نَاقِصُ ثَلَاثَهُ وَعِشْرِينَ يُساوِي	خَسِتَرَه	سَتَالِشَرَدٌ
٤- أَرَادَ الْمُشَتَّري	إِثْنَيْنِ وَأَرْبَعَيْنَ إِثْنَيْنِ وَسَبْعَيْنَ أَرْبَعَهُ وَعِشْرِينَ	خَوَاستَ مَتَّرَى	مَدَحَ

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

■ إِسْتَخْرَجَ خَمْسَةً أَسْمَاءً تَفْضِيلٍ مِنْ دُعَاءِ الْإِفْتَتاحِ ■

اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْتَحُ الشَّنَاءَ بِحَمْدِكَ وَأَنْتَ مُسَدِّدُ لِلصَّوَابِ بِمَنْكَ، وَأَيْقَنتُ أَنَّكَ أَنْتَ أَرَحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ الرَّحْمَةِ، وَأَشَدُّ الْمُعَاكِبَيْنَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالتِّقْمَةِ، وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكَبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ.

خدایا، من با سپاسگزاری از تو ستایشیت را آغاز می‌کنم و تو با مهروزی ات رهمنون به راه درست هستی. باور کردم که تو در جایگاه گذشت و مهربانی مهربان ترین مهربانانی و در جایگاه کیفر و انتقام، سخت ترین کیفر دهنده‌گانی و در جایگاه بزرگ‌منشی و بزرگواری، بزرگ‌ترین نیرومندانی.

اللَّهُمَّ أَذِنْتَ لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسَالَّتِكَ، فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ مِدْحَاتِي، وَأَحِبْ يَا رَحِيمُ دَعَوَتِي، وَأَقِلْ يَا غَفُورُ عَثْرَتِي، فَكُمْ يَا إِلَهِي مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَجْتَهَا، وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا، وَعَثْرَةٍ قَدْ أَقْلَلْتَهَا، وَرَحْمَةٍ قَدْ نَسَرْتَهَا، وَحَلْقَةٍ بَلَاءٍ قَدْ فَكَكْتَهَا!

خدایا، در فراخواندنت و در درخواست از خودت به من اجازه دادی، پس ای شنووا ستایشیم را بشنو و ای مهربان دعاایم را برآورده کن و ای آمرزنده از لغزشم در گذر، ای خدای من، چه بسیار اندوه‌هایی که از آن گره گشودی و غم‌هایی که از من برداشتی و لغزشی که از آن در گذشتی و چه بسیار مهربانی که آن را گستردن و زنجیر بلای که آن را گشودی.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيلِكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيرِتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَحَافِظْ سِرْكَ، وَمُبَلِّغْ رِسَالَاتِكَ أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ وَأَكْمَلَ وَأَرْكَ وَأَنْسَى وَأَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَسْنَى وَأَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارِكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحْنَثَتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَبْيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَاتِكَ وَأَهْلِ الْكَرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ.

خدایا، درود بفرست بر محمد: بندهات، فرستادهات، امانتدارت، برگزیدهات، یارت، بهترین آفریدهات، نگاهدار رازت، رساننده پیام‌هایت. [درودی که] برترین، بهترین، زیباترین، کامل‌ترین، پاک‌ترین، بالندترین، خوب‌ترین، پاکیزه‌ترین، بلندترین و بیشترین درودی باشد که فرستادهای و برکت دادهای و مهربانی کردهای و مهر ورزیدهای و سلام دادهای بر یکی از بندهگان و پیامبران و فرستادگان و برگزیدگان و اهل بخشش از آفریدگانت.

الدُّرْسُ الثَّانِي

﴿إِقْرَا وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ * الَّذِي عَلَمَ بِالْقَلْمَ﴾

العلق: ٣ و ٤

بخوان که پروردگارت گرامیترین است، همو که با قلم یاد داد.

الدَّرْسُ الثَّانِي
دَرْسٌ دَوْمٌ

فِي مَحْضِرِ الْمُعَلِّمِ
دَرْ حَضُورِ مَعْلِمٍ

فِي الْحِصَةِ الْأُولَى كَانَ الطَّلَابُ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْهِ كَلَامَ مُدَرِّسِ الْكِيمِيَاءِ، وَ كَانَ بَيْنَهُمْ طَالِبٌ دَرْ زَنْكُ اول دَانِش آمِزانْ بِسْخَنِ مَعْلِمٍ سَمِيًّا بِوْشِ دَادِنْ دَرْ بَنْ آنِه دَانِش آمِزانْ مُشَاغِبٌ قَلِيلُ الْأَدَبِ، يَضُرُّ الطَّلَابَ بِسُلُوكِهِ، يَلْتَفِتُ تَارَةً إِلَى الْوَرَاءِ وَ يَتَكَلَّمُ مَعَ الَّذِي أَخْلَالَ كُرْدَبِنْ بَرْ بَرْ، كَمْ بَارْقَاتِرَشْ كُنْدَرْمَزْ زَدَبِه دَانِش آمِزانْ، بِلَمَارَبَهْ بَشَتْ رُوسْ بَرْ كَرَانْدَه وَ كَهْبَتْ بَرْ خَلْفَهُ وَ تَارَةً يَهْمِسُ إِلَيْهِ الَّذِي يَجْلِسُ جَنْبَهُ حِينَ يَكْتُبُ الْمُعَلِّمُ عَلَى السَّبُورَةِ؛ وَ فِي بَالِسَنْ بَشَتْ هَسْتْ وَ لَمَارَه آمِمة سَخْنِي لَفَتْ بَالِسَنْ بَهْ لَدَنْشْ مَنْ سَعَسَتْ هَنَعَانْ بَهْ مَعْلِمَ روْيِ نَصْنَهْ مَنْ زَنْسَتْ وَ دَرْ الْحِصَةِ الثَّانِيَةِ كَانَ الطَّالِبُ يَسْأَلُ مَعْلِمَ عِلْمِ الْأَحْيَاءِ تَعْنِتَهُ؛ وَ فِي الْحِصَةِ الْثَّالِثَةِ كَانَ يَتَكَلَّمُ زَنْ دَرْ دَمْ دَانِش آمِزانْ بَهْ خَاطِرِ مَعْلِمِي لَبِرِي ازْ مَعْلِمِ زَسْتْ شَنَاشِ سِرَالِي رَدَرَدِرْ زَنْ سَرْمَهْ كَهْبَتْ بَرْ دَرْ مَعْ زَمِيلِ مِثْلِهِ وَ يَضْحَكُ؛ فَتَصَحَّهُ الْمُعَلِّمُ وَ قَالَ: مَنْ لَا يَسْتَمِعُ إِلَيْهِ الدَّرْسَ جَيِّدًا يَرْسُبُ بَاهِي مَعْلَامِسِ اهِي مَتَلْ هَزْدَه وَ هَنْدَه بَهْ بَاهِانْ رَصِيمَتْ تَرْدَه ازْ مَعْلِمِ لَفَتْ: حَرَسْ لَوْنْ نَهَدَه بَهْ دَرِسْ بَهْ هَزْبِي فِي الْإِمْتِحانِ. وَ لِكِنَّ الطَّالِبَ اسْتَمَرَ عَلَى سُلُوكِهِ.

مَرْدَدِي شَهْدَدِ دَرِاتِهَانْ . وَ لَمَنْ دَانِش آمِزانْ بَهْ زَفَتِرَشْ ادَهْ دَادَه.

- ١) این نه سری مسحن نمایند از دسترات معلم
الا ختناب عن کلام فيه إساءة للأدب .

٢) در می مردن از اتفاقی تر در آن بین ادین است .

٣) آن لا بهرب من أداء الواجبات المدرسية .

٤) نه فدار نمایند از ابیام تطابیف درسی .

٥) عدم النوم في الصيف، عندما يدرس المعلم .
نه خوابیدن در طاس ، هنایم معلم درس می دهد .

٦) آن لا يتتكلّم مع غيره من الطّلاب عندما يدرس المعلم .

٧) صحبت نمایند با ایمان آمد زان هنایم به معلم درس می دهد .

٨) آن لا يقطع كلامه، و لا يسيء بالكلام، و يصبر حتى يفرغ من الكلام .

٩) نه قطع نمایند سخن او را او پیش نمایند راز او در سخن لفظ و سبک نه تامعلم سخن لفظ از هاله .

١٠) الجلوس أمامه بآدب، والاستماع إليه بدقّة و عدم الانفاس إلى الوراء إلا لضرورة .

١١) نه مستق در راه را ازین ، ولو ش رادن به او مادقت و بنزلشتان به بیست متر برای خود روس .

لَمَا سَمِعَ الطَّالِبُ الْمُشَاغِبُ إِنْشَاءَ مهراَنَ، حَجَّلَ وَنَدَمَ عَلَى سُلُوكِهِ فِي الصَّفَّ.
حنَّامٍ يَهُسْنِي دَانِتَ آهْرَا حَطَّالَرَانْشَاهِ مهراَنَ را، حَيَّاتَ لَكْشِيدَ وَنَرْمَنْدَهَ سَهَّادَزِرْ، فَهَارَشَ در طَاسَ.

قال الشاعر المصري أحمد شوقي عن المعلم:
شاعر مصرى احمد شوقي درباره معلم لفته است:

كَادَ الْمُعَلَّمُ أَنْ يَكُونَ رَسُولًا
نَزَدَكَ بِرَدَنَه مَعْلَمَ بِإِسْبَرَ باسَه
يَيْنِي وَيُنْشِيْ أَنْفُسًا وَعُقُولًا
مَسَازِرَ وَابْحَارِيْ لَهُ جَانَهَا وَعَقْلَ حَادِي رَا

قُمْ لِلْمُعَلَّمِ وَفِي التَّبْجِيلِ
بِرْخِيزْ بِرَادِي مَعْلَمَ وَاحْتَدا مشَ رَأَكَمْلَه بِحَابِيَهُورِ
أَعْلَمَتَ أَشَرَّفَ أَوْ أَجَّلَ مِنَ الذِّي
آيَا هَاسَامَهَا هَاسِرِيفَ تَرِيَا بِرَانْقَدَرَ تَرَازَسَهِ

عِلْمُ الْأَحَيَاءِ : زیست‌شناسی
فَكَرْ : اندیشید (مضارع: یُفکرُ)
قُمْ : برخیز ← (قام، یقومُ)
كَادَ : نزدیک بود که (مضارع: یکادُ)
مَجَالٌ : زمینه
مُشَاغِبٌ : شلوغ‌کننده و اخلالگر
وَافَقَ : موافقت کرد (مضارع: یوافقُ)
وَفَقِيٌّ : کامل کرد (مضارع: یوْفَقِيٌّ)
«وَفِي التَّبْجِيلِ: احترامش را کامل بهجا
 بیاور.»
هَمَسَ : آهسته سخن گفت
 (مضارع: یهَمِسُ)

تَعْنَتَ فِي السُّؤَالِ : پرسیدن به
 منظور به سختی و لغزش انداختن
تَنَبَّهَ : آگاه شد
 (مضارع: یتَنَبَّهُ) = **إِنْتَبَهَ**
حِصَّةً : زنگ درسی، قسمت
حَجَّلَ : شرمنده شد (مضارع: یَحْجُلُ)
سَبَقَ : پیشی گرفت (مضارع: یَسْبِقُ)
سَبَوَرَةً : تخته سیاه
سُلُوكٌ : رفتار
صَرَّ : زیان رساند (مضارع: یَصُرُّ)
عَصَى : سرپیچی کرد (مضارع: یَعْصِي)

أَجَّلْ : گران‌قدرت
إِرْتَبَطَ : ارتباط داشت (مضارع: یَرْتَبِطُ)
إِسْتَمَعَ : گوش فراداد (مضارع: یَسْتَمِعُ)
إِلْتَزَمَ : پاییند شد (مضارع: یَلْتَزِمُ)
إِلْتِفَاتٍ : روی برگرداندن
إِلْتَقَتَ : روی برگرداند
 (مضارع: یَلْتَقِتُ)
أَلَّفَ : نگاشت (مضارع: یُوَلَّفُ)
أَنْشَأَ : ساخت (مضارع: یُنْشِيْ)
تَارَةً : یک بار = مرَّه
تَبْجِيلٌ : بزرگداشت

يُؤْتَى مَوْلَى الْمُهَاجِرَةِ بِرَطْقَقِ مَنْدَرِ الدِّرْسِ

أَكْتُبْ جَوَابًا قَصِيرًا، حَسْبَ نَصِّ الدِّرْسِ.

١- إِلَى مَنْ ذَهَبَ مِهْرَانُ؟ **ذَحَبَ إِلَى مَعْلُومِ الْأَدْبِ الْفَارِسِيِّ**

نَزَدَ هُكْمَكَنِ رِفْقَتِ فُرَانِ؟ رَفْقَتْ نَزَدَ صَلَامَ اِرْبَيَاتِ فَارِسِينَ

٢- كَيْفَ يَحِبُّ الْجُلُوسُ أَمَامَ الْمُعَلِّمِ؟ **يَحِبُّ الْجُدُسُ أَمَامَهُ بِأَدْبِهِ.**

حَمِيرَةُ وَاجِبَ اسْتِنْشَعِسَتْ دِرْبَابِرِ سَلَمِ؟ جَادِيدَ دِرْبَابِرِشَ باِدْبَنَسَ.

٣- كَيْفَ كَانَتْ أَخْلَاقُ الطَّالِبِ الَّذِي كَانَ يَلْتَفِتُ إِلَى الْوَرَاءِ؟ **كَانَ الطَّالِبُ فَشَا عِبَادَ قَلِيلَ أَكْدِبِ.**

حَمْدَنَهُ بِرَدَ اَخْلَاقَ دَانَتْ آمِرَزَى بِهِ رَوَى بِهِ عَقْدَ بِرَمَى بِرَادَنَهُ؟ دَانَتْ آمِرَزَى اَخْلَاقَ لَرَوَى بِهِ اَدَبَ بِرَدِ.

٤- مَا اسْمُ الْكِتَابِ الَّذِي قَرَأَهُ مِهْرَانُ فِي مَجَالِ التَّرْبِيَةِ وَالْتَّعْلِيمِ؟ **مِيَّنَةُ الْمُرْيِيَّةِ**

جَيْسَتْ اَسْمَرَلَتَبَهُ بِهِ خَزَانَهُ آنَ باِمِرَانَ دِرْزَمَنَهُ تَبَسَّتَ وَبَعَلَمَ؟

٥- فِي أَيِّ حِصَّةٍ كَانَ الطَّلَابُ يَسْتَمِعُونَ إِلَى كَلَامِ أَسْتَاذِ الْكِيمِيَاءِ؟ **فِي الحِصَّةِ الْأَوَّلِيِّ**

دِرْجَهُ زَنَسَ دُرُسَهُ مِنْ دَارَنَهُ دَانَتْ آمِرَزَانَ بِهِ سَنَنَ الْسَّنَادِيسِيِّمِ؟ دَرِيزَنَهُ اَوَلَهُ

اعلَمُوا

أَسْلُوبُ الشَّرْطِ وَ أَدَوَاتُهُ

■ مهم‌ترین ادوات شرط عبارت‌اند از: «مَنْ، مَا وَ إِنْ». معمولاً این ادوات بر سر عبارتی می‌آیند که دو فعل دارد، فعل اول، فعل شرط و فعل دوم، جواب شرط نام دارد. این ادوات در معنای فعل و جواب شرط تغییراتی را ایجاد می‌کنند؛ مثال:

مَنْ يُفَكِّرْ قَبْلَ الْكَلَامِ، يَسْلَمْ مِنَ الْخَطَايَا^۱

جواب شرط

ادات شرط

إِنْ تَحْتَرِمُوا الْآخَرِينَ، تَكْتَسِبُوا حُبَّهُمْ.

جواب شرط

ادات شرط

■ گاهی نیز جواب شرط به صورت جمله اسمیه است؛ مثال:

﴿وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسِيبٌ﴾^۲ الطلق: ۳

جواب شرط

ادات شرط

فعل شرط

■ وقتی ادوات شرط بر سر جمله‌ای بیاید که فعل شرط و جواب آن ماضی باشد، می‌توانیم فعل شرط را مضارع التزامی و جواب آن را مضارع اخباری ترجمه کنیم.

مَنْ فَكَرَ قَبْلَ الْكَلَامِ، قَلَ خَطَوْهُ.

هرکس پیش از سخن گفتن **بیندیشد**، خطایش **کم می‌شود**.

هرکس پیش از سخن گفتن **اندیشید**، خطایش **کم شد**.

۱- معمولاً ادوات شرط «مَنْ»، «مَا» و «إِنْ» در شکل ظاهری فعل شرط و جواب شرط (هنگامی که مضارع هستند)، تغییراتی را انجام می‌دهند. با این تغییرات در پایه نهم در فعل نهی آشنا شده بودید. این کلمات، نشانه انتهای فعل‌های «يَفْعَلُ، تَفْعَلُ، أَفْعَلُ وَ نَفْعَلُ» را تغییر می‌دهند. ۲- «يَفْعَلُ، ... تَفْعَلُ، ... أَفْعَلُ وَ ... نَفْعَلُ» و حرف نون را در انتهای فعل‌های «يَفْعَلُونَ، يَفْعَلُونَ، تَفْعَلُونَ، تَفْعَلُونَ وَ تَفْعَلَيْنَ» حذف می‌کنند. این حروف در شکل ظاهر دو فعل جمع مؤنث «يَتَفْعَلُنَ» و «تَفْعَلُنَ» هیچ تغییری ایجاد نمی‌کنند.

۲- **يَتَوَكَّلُ**: توکل کرد

۳- **حَسِيبٌ**: بس، کافی

■ و هرگاه فعل شرط مضارع باشد، به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود.

■ «مَنْ: هرکس» مثال:

مَنْ يُحَاوِلُ كَثِيرًا، يَصِلُ إِلَى هَدَفِهِ.

هرکس بسیار **تلاش کند**، به هدفش **می‌رسد**.

■ «ما: هرچه» مثال:

ما تَزْرَعُ فِي الدُّنْيَا، تَحْصُدُ فِي الْآخِرَةِ.

هرچه در دنیا **بکاری**، در آخرت **درو می‌کنی**.

ما فَعَلْتَ مِنَ الْخَيْرَاتِ، وَجَذَّتَهَا ذَخِيرَةً لِآخِرَتِكَ.

هرچه از کارهای نیک **انجام بدھی**، آنها را اندوخته‌ای برای آخرت **می‌یابی**.

■ «إِنْ: اگر» مثال:

إِنْ تَرَعْ خَيْرًا، تَحْصُدُ سُرورًا.

اگر نیکی **بکاری**، شادی **درو می‌کنی**.

إِنْ صَبَرَتْ، حَصَلَتْ عَلَى النَّجَاحِ فِي حَيَاتِكَ.

اگر **صبر کنی**، در زندگی‌ات موفقیت **به دست می‌آوری**.

■ «إِذا: هرگاه، اگر»؛ نیز معنای شرط دارد؛ مثال:

إِذَا اجْتَهَدْتَ، نَجَحْتَ.

هرگاه (اگر) **تلاش کنی**، **موفق می‌شوی**.

ترحصون آنچه می آید، سپس معین بن ادات شرط و فعل شرط و جوابش را.

اُخْتِيرْ نَفْسَكَ: تَرْجُمٌ مَا يَلِي، ثُمَّ عَيْنُ أَدَاءَ الشَّرْطِ وَفِعْلُ الشَّرْطِ، وَ جَوَابُهُ.

۱ ﴿وَ مَا تُقْدِمُوا لَأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ الْبَقَرَةَ: ۱۱۰
ادات شرط فعل شرط جواب شرط

و هرچه را ز نیکی برای خودتان پیش بفرستید آن را ترد خواهی سازد

۲ ﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ وَيُبَيِّنُ أَقْدَامَكُمْ﴾ مُحَمَّد: ۷
ادات شرط فعل شرط جواب شرط

اُخدا را برای دهدز سما را برای دهدز کامها سازد را استوار می سازد

۳ ﴿وَإِذَا خَاطَبُوكُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوكُمْ سَلَامًا﴾ الْفُرْقَانَ: ۶۳
ادات شرط فعل شرط جواب شرط

و هنمان عنا دامان آمان را خطاب لند سخنی آرام می برویند

۴ إِنْ تَرْعَوْهُ الْعُدُوَانَ، تَحْصُدُوا الْخُسْرَانَ.
ادات شرط فعل شرط جواب شرط

اگر در شمن بکار بردیم، زیان درد می کنند

۱- ما یلی: آنچه می آید ۲- ما تقدیمو: هرچه را از پیش بفرستید ۳- یبیت: استوار می سازد

۴- خاطب: خطاب کرد ۵- سلام: سخن آرام

الَّتَّمَارِينُ /

معین لِنْ حِلَلِهِ صَحِيحٌ وَنَادِرَتْ رَابِطَقِيْ وَانْعِيْتَ

الَّتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: عَيْنُ الْجُمْلَةِ الصَّحِيقَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيقَةِ حَسْبَ الْحَقِيقَةِ.

میچ کیمی طرح بیت سوال سخت باهدی ایجاد رحمت برای سوال شرمنده است.

- ۱- التَّعْنِيْتُ طَرْحُ سُؤَالٍ صَعِبٍ بِهَدَافِ إِيجَادِ مَشَقَّةٍ لِلْمَسْؤُولِ.
وَرِسْتَسَاسٌ دَانِشٌ مَطَالِعَهُمُ اُمِنَ عَنِ الْعَاصِرَاتِ.
- ۲- عِلْمُ الْأَحْيَاءِ عِلْمُ مُطَالَعَةٍ خَوَاضِ الْعَنَاصِرِ.
روی مرگزادن همان سخن پنهان است بین در نظر.
- ۳- الْأَلْنِفَاتُ هُوَ كَلَامٌ خَفِيٌّ يَبْيَسُ شَخْصِيْنِ.
تَحْتَهُمَا هُوَ تَضَيِّعٌ اِلَى اِسْتِعْلَامِ الْمُعَابِلِ دَانِشٌ آمَرَانَ نَزَشَتِهِ شَرِدَ.
- ۴- الْسَّبُورَةُ لَوْحُ أَمَامِ الطَّلَابِ يُكْتَبُ عَلَيْهِ.

ترجیم لِنْ تَرْجِمَتْ رَابِطَتْ رَسِيْسِ معین لِنْ خَرَاتِهِ شَدَهِ اِزْتَرِا

الَّتَّمَرِينُ الثَّانِي: تَرْجِمَ الْأَيْةَ وَالْأَحَادِيثَ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَطْلُوبِ مِنْكَ.

(ال مجرور بحرف جـ)

۱- ﴿وَمَا تُفْقِدُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَهْ عَلِيمٌ﴾ الْبَقَرَةُ: ۲۷۳

وَهَرَجَ اِزْهَبِيْ اِنْفَاقَ لَشِ، خَدَوْنَهِ اِزْنَ اِلَاهَ اِسْتَ.

۲- مَنْ عَلِمَ عِلْمًا، فَلَهُ أَجْرٌ مَنْ عَمِلَ بِهِ لَا يَنْفَعُ مِنْ أَجْرِ الْعَالِمِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (اسم الفاعل)

حرکت داشتی رایاد دهد، پاداش اس را داده به تن عمل نموده است. وا زیاداش ایام رهنه کلم من شرد

۳- الْنَّاسُ أَعْدَاءُ مَا جَهَلُواٰ. الْإِمَامُ عَلَيُّ عَلِيَّاً
صَدَمْ دَسْمَنْ چَنْزِی هَنَدَ نَهْ مَنْ رَانَهَ.

۴- إِذَا تَمَّ الْعَقْلُ نَفَّصَ الْكَلَامُ. الْإِمَامُ عَلَيُّ عَلِيَّاً
حرَّطَهُ عَقْلَ كَامِلَ شَوَّدَ سَخْنَ لَعْنِي شَوَّدَ.

۵- الْعَالِمُ حَيٌّ وَإِنْ كَانَ مَيِّتًاٰ. الْإِمَامُ عَلَيُّ عَلِيَّاً
دانَهُ زَنَدَهُ اِسْتَ اِلْرَمِمَ مرده باش:

۶- قُمْ عَنْ مَحْلِسِكَ لِأَيْكَ وَمُعَلِّمِكَ وَإِنْ كُنْتَ أَمِيرًاٰ. الْإِمَامُ عَلَيُّ عَلِيَّاً
برای پدر و معلم از جایت بلند شو ایرمِمَه فرماده باش

- ۱- الْأَجْرُ: پاداش ، مزد
- ۲- جَهَل: ندانست
- ۳- الْمَيِّتُ: مُرْدَه
- ۴- وَإِنْ كُنْتَ أَمِيرًا: اگرچه فرماده باشی

المصدر	الأمر و النهي	المضارع و المستقبل	الماضي
إنقاذ: نجات دادن	آنقد: نجات به	يُنقد: نجات مى دهد	قد آنقد: نجات داده است
ابتعاد: دور شدن	لا تبتعد: دور نشو	لا يبتعد: دور نمی شود	ابتعد: دور نشد
انسحاب: عقب نشینی کردن	لا تنسحب: عقب نشینی نلن	سينسحب: عقب نشینی خواه	انسحاب: عقب نشینی کرد
استخدام: بطریت	استخدم: به کار بگیر	يسستخدم: به کار من لرع	استخدم: به کار گرفت
مجالسة: همنشینی مردن	جالس: همنشینی نلن	يجالس: همنشینی مى کند	جالس: همنشینی کرد
تذکر: به یاد آوردن	لا تذکر: به یاد نیاور	يتذکر: به یاد می آورد	تذکر: به یاد آورد
تعایش: همزیستی کردن	تعایش: همزیستی کن	يتعایش: همزیستی لنه	تعایش: همزیستی مرد
تحريم: حرام مردن	لا تحرم: حرام نلن	يحرم: حرام مى کند	قد حرم: حرام کرده است

عَرَبِيَّهُ اِلَيْنِ مَهْمَهَاتِرِ لِيَبِ هَارِدِ مَهَانِسِيَّانِ

الْتَّمَرِينُ الرَّابِعُ: ضَعْ هَذِهِ الْجُمْلَ وَ التَّرَاكِيبَ فِي مَكَانِهَا الْمُنَاسِبِ.

هُؤُلَاءِ نَاجِحَاتُ / هَذَانِ الْمُكَيْفَانِ / تِلْكَ الْحِصَّةُ / أُولَئِكَ مُسْتَمِعُونَ / هُؤُلَاءِ جُنُودُ / هَاتَانِ الْإِطَاقَاتِ

جمع مذكر مسّر	جمع مؤنث سالم	جمع مذكر سالم	مثنى مؤنث	مثنى مذكر	مفرد مؤنث
هُؤُلَاءِ جِنَدُ / حَوْلَاءِ نَاجِحَاتٍ / أُولَئِكَ مُسْتَمِعُونَ / حَاتَانِ الْبَطَاطَانَا / هَذَانِ الْمَلَيْعَانِ / تِلْكَ الْحِصَّةُ	هُؤُلَاءِ جِنَادُ / حَوْلَاءِ نَاجِحَاتٍ / أُولَئِكَ مُسْتَمِعُونَ / حَاتَانِ الْبَطَاطَانَا / هَذَانِ الْمَلَيْعَانِ / أَنْ زَنْكُ	هُؤُلَاءِ جِنَادُ / حَوْلَاءِ نَاجِحَاتٍ / أُولَئِكَ مُسْتَمِعُونَ / حَاتَانِ الْبَطَاطَانَا / هَذَانِ الْمَلَيْعَانِ / أَنْ دُوكَلَرُ / أَنْ دُوكَلَرُ	هُؤُلَاءِ جِنَادُ / حَوْلَاءِ نَاجِحَاتٍ / أُولَئِكَ مُسْتَمِعُونَ / حَاتَانِ الْبَطَاطَانَا / هَذَانِ الْمَلَيْعَانِ / أَنْ دُوكَلَرُ / أَنْ دُوكَلَرُ	هُؤُلَاءِ جِنَادُ / حَوْلَاءِ نَاجِحَاتٍ / أُولَئِكَ مُسْتَمِعُونَ / حَاتَانِ الْبَطَاطَانَا / هَذَانِ الْمَلَيْعَانِ / أَنْ دُوكَلَرُ / أَنْ دُوكَلَرُ	هُؤُلَاءِ جِنَادُ / حَوْلَاءِ نَاجِحَاتٍ / أُولَئِكَ مُسْتَمِعُونَ / حَاتَانِ الْبَطَاطَانَا / هَذَانِ الْمَلَيْعَانِ / أَنْ دُوكَلَرُ / أَنْ دُوكَلَرُ

عَرَبِيَّهُ مَهَارَافَهَا وَمَهَارَادِهَارِدِ جَيِّنِ مَهَانِسِيَّانِ

الْتَّمَرِينُ الْخَامِسُ: ضَعْ الْمُتَرَادِفَاتِ وَ الْمُتَضَادَاتِ فِي مَكَانِهَا الْمُنَاسِبِ. (= ≠)

وُدُّ / بَعْدَ / تَكَلْمَ / إِجْلِسُ / نِهايَةً / عَدَاؤَهُ / احْتِرَامٌ / أَحْيَاءٌ / مَرَهَّةً / نَفَقَ / دَنْبُ / هَرَبَ

حُبٌّ = وُدٌّ دوست داشتن	تَارَةً = مَرَهَّةً بل بار	تَبْجِيلٌ = اهْتِرَامٌ گرامی باشتن	لَبَّ = إِنْمٌ لناه
أَحْلَاصٌ ≠ قُومٌ برهانیز بشیشن	لَحْةٌ ≠ دَنَانِ نژدید شد ذورکه	أَمْوَاتٌ ≠ أَحْيَاءٌ مرگان زندگان	هَرَبٌ = فَرَّ منزد رد
صَادَقَةٌ ≠ عَدَاؤَهُ دوست داشتن	سَكَّتٌ ≠ تَلَاقَ سالان شد حیبت در	بِدايَةٌ ≠ نِهايَةٌ آغاز پایان	نَفَقَ ≠ ضَرَّ زیانه سود رسانه

حَامِلُنْ تَرْكِهِ أَنْجِيَنْ بَيْدِ، سِينْ مِنْ لِاتْ سِرْهِ وَقْلُنْ سِرْهِ وَجَوَابِتِ رَا.

آلَّتَمَرِينُ السَّادِسُ: أَكْمَلَ تَرْجِمَةً مَا يَلِي، ثُمَّ عَيْنَ أَدَاءَ الشَّرْطِ وَفِعْلَ الشَّرْطِ، وَجَوابَهُ.

١- ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ البقرة: ١٩٧
 اِدَاتٌ مُنْتَرَةٌ مِنْ سِرْهِ جَوَابٌ سِرْهِ

وَآنِچَهُ رَا از کار نیک **اِبِیم بِدْهِبِید** ، خدا آن را می داند. (از آن آگاه است).

٢- ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لَا نَفْسٌ كُمْ﴾ آلِسِرَاء: ٧
 اِدَاتٌ سِرْهِ مُنْتَرَةٌ مِنْ سِرْهِ جَوَابٌ سِرْهِ

اگر نیکی کنید، به خودتان **بِنِکِی می کِنِد**.

٣- ﴿إِنْ شَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلُ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ آلِالْأَنْفَال: ٢٩
 اِدَاتٌ سِرْهِ مُنْتَرَةٌ مِنْ سِرْهِ جَوَابٌ سِرْهِ

اگر آز خدا پروا کنید، برایتان نیروی تشخیص حق از باطل **قَرَارِمِ دِه**.

٤- إِذَا غَضِيَّتْ، فَاسْكُنْ
رسُولُ اللَّهِ ﷺ
 اِدَاتٌ سِرْهِ مُنْتَرَةٌ مِنْ سِرْهِ جَوَابٌ سِرْهِ
 هرگاه خشمگین شدی، **بِسْ سَلُوكَ لَن**.

٥- مَنْ سَأَلَ فِي صَغِيرٍ، أَجَابَ فِي كَبِيرٍ. الْأَمَامُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ
 اِدَاتٌ سِرْهِ مُنْتَرَةٌ مِنْ سِرْهِ جَوَابٌ سِرْهِ

هرگس در خردسالی اش بپرسد، در بزرگسالی اش **بِایْمَحْ مِي دَهْ**.

تَرَاهِهِ دُرِلَاهِ عَدَدِ مَنَابِرِهِ **تَنِدِ كَهْمَهِ اهْنَهِنِ اَسَتِهِ**

آلَّتَمَرِينُ السَّابِعُ: ضَعْ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدِ الْمُنَاسِبِ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَائِدَةٌ»

اَخْتَالُ كِرْ

١- الْمُشَاغِبُ :

تَنِدِ

كَلِمَةُ اهْنَهِنِ اَسَتِهِ → ٢- الْحَصَّةُ :

تَرَاهِهِ شَدَدِيَّهِ كَهْنَهِ

٣- الْفَسُوقُ :

بِايَاشِ

٤- الْأَجْرُ :

اوِي بِرِگَرِدانِهِنِ

٥- الْأَلْتَقَافُ :

رِقَاتِهِ

٦- الْسُّلُوكُ :

بِسْ سَلُوكَ

١- فُرقَان: جداکننده حق از باطل

نبيل مزد طنات زيرا

الَّتَّمَرِينُ الثَّامِنُ: أَكْتُبْ مُفَرَّدَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ.

أَمْوَات	أَحْيَاء	أَنْفُس	أَخْلَاق	مَعَاصِي
قَيْمَت	حَيَّ	نَفْسٌ	خُلُقٌ	مَعْصِيَّةٌ
طَلَّاب	أَعْدَاء	نَاجِحَاتٍ	بِطَاقَاتٍ	جُنُودٌ
طَالِبٌ	سَعدَةٌ	نَاجِحةٌ	بَطاقةٌ	جَنْدِيٌّ
ذُنُوب	أَسْعَارٌ	فَسَاطِينٌ	أَقْدَامٌ	خَوَاصٌ
ذَنْبٌ	سِعْرٌ	فُسْطَانٌ	قَدْمٌ	خَاصِيَّةٌ
مَلَائِكَةٌ	سَرَاوِيلٌ	إِسْمَاءٌ	عُيُوبٌ	غُيُوبٌ
كَبَائِرٌ	أَفْضَلٌ	بَهَائِمٌ	عِبَادٌ	إِخْوَانٌ
كَبِيرَةٌ	أَفْضَلٌ	بَهِيمَةٌ	عَيْنٌ	أَعْيُونٌ
مُكَيَّفٌ	مُسْتَمِعٌ	أَعْمَالٌ	جُمَلٌ	تَرَاكِيبٌ
مَكَيَّفٌ	مُسْتَمِعٌ	عَمَلٌ	حِمَلَةٌ	تَرْكِيبٌ

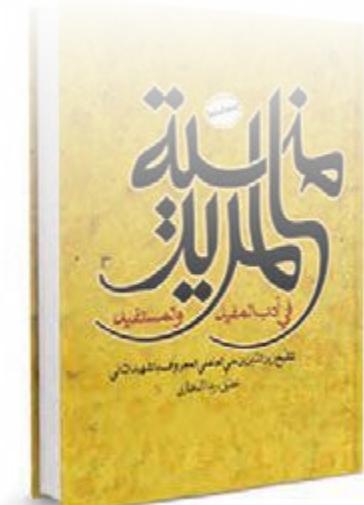

البَحْثُ الْعِلْمِيُّ

■ ابْحَثْ فِي كِتَابِ «مُنْيَةِ الْمُرِيدِ» لِرَبِّنَا الدِّينِ الْعَامِلِيِّ «الشَّهِيدِ الثَّانِي» عَنْ نَصٍّ قَصِيرٍ حَوْلَ آدَابِ التَّعْلِيمِ وَالتَّعْلُمِ ثُمَّ أَكْتُبْهُ.

الْعَالَمُ كَمَنْ مَعَهُ شَمْعَةٌ تُضِيءُ لِلنَّاسِ. إِلَمَامُ مُحَمَّدُ الْبَاقِرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

الدُّرْسُ الثَّالِثُ

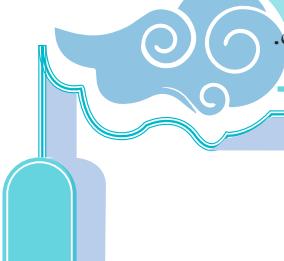

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبَّ وَالنَّوْيٍ يُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيَّ ...﴾

الأنعام: ٩٥

بی گمان خدا شکافنده دانه و هسته است.

زنده را از مرده بیرون می آورد و بیرون آورنده مرده از زنده است.

عَجَائِبُ الْأَشْجَارِ
سلعنهای درختان

ظواهر الطبيعة تثبت حقيقةً واحدةً وهي قدرة الله، والآن **تصف** بعض هذه الظواهر: بريده های طبیعت بد حقیقت انسان کند و آن قدرت ضراوز است، والآن توصیف کیم بعض ازین بیده ها را:

العنبر البرازيلي شجرة تختلف عن
الثمر البرازيلي درخت انت كه فرق کند با
باقي أشجار العالم، **تبث** في البرازيل،
سايم درختان جان، مرويد دربرازيل،
وتنمو أشجارها على جذعها، و من أهم
ورشته کند میوه های آن برته اش، وامتنان
مواصفات هذه الشجرة أنها تعطي أشجاراً
ورثة های این درخت این است در طول سال میره ما
طول السنة.

من دهد:

شجرة السكويَا شجرة من أطول أشجار
درخت تدریجاً درخت انت کند از نسبت درختان
العالم في كاليفورنيا، قد يبلغ ارتفاع بعضها
جان در كاليفورنيا انت، کاهی ارتفاع بعض اما
أكثر من مئة متراً وقد يبلغ قطرها تسعة
به سنتراز هدر متري ريد و ماکه قطراً زایده متراً به
أمتار، ويزيد عمرها على ثلاثة آلاف و
و عمر ثمان باليون بـ 9000 هزار و مائة
خمسة ستة سنة تقريباً.
سال انت تقریباً.

الشَّجَرَةُ الْخَانِقَةُ شَجَرَةٌ تَنْمُو فِي بَعْضِ
دَرَختَنِ خَنْكَهَ دَرَختَنِ اسْتَهَارِيَّةٍ فِي لَهْدِ عَبْدِيِّ
الْغَلَابِيَّاتِ الْأَسْتِوَائِيَّةِ، تَبَدَّأُ حَيَاَتَهَا بِالْاِلْتِفَافِ نَحْوِ
أَزْمِيلِهَايِّ اسْتَهَارِيِّ، تَنْتَرِعُ كَثِيرًا زَنْجَهَايِّ اسْتَهَارِيِّ
بِحَوْلِ جِذْعِ شَجَرَةٍ وَغَصْنُونَهَا، ثُمَّ تَخْفَهَا
بِدَرَختَهَايِّ دَرَختَهَايِّ، سَبَسْ خَنْكَهَ لَهْدَهَايِّ
تَدَرِيْجِيًّا. يُوجَدُ نَوْعٌ مِنْهَا فِي جَزِيرَةِ قِشْمِ
الَّتِي تَقْعُدُ فِي مُحَاَفَظَةِ هُرْمُجَانِ.
هَهَا وَاتَّسَعَتْ دَرَانتَهَايِّ هُرْمُجَانِ.

مَدِينَةُ بُرْدُخُونُ فِي مُحَاَفَظَةِ بوْشَهْرِ.

شَجَرَةُ الْحُبْزِ شَجَرَةٌ أَسْتِوَائِيَّةٌ تَنْمُو فِي
دَرَختَنِ نَانِ دَرَختَنِ اسْتَهَارِيِّ اسْتَهَارِيِّ لَهْدِ
جُزْرِ الْمُحِيطِ الْهَادِيِّ، تَحْمِلُ أَثْمَارًا فِي
حَزِيرَهَايِّ اقْيَالِزِسِّ آرَامِ، صِيدَهَايِّ دَرِ
نِهَايَةِ أَعْصَانِهَا گَالْحُبْزِ. يَأْكُلُ النَّاسُ لُّ
اسْتَهَارِيِّهَايِّ دَارِدَهَايِّ نَانِ . مَعْنَى ضَرْرِهِ سَرْدِمِ
هَذِهِ الْأَثْمَارِ.
أَنْ وَيُهَا.

شَجَرَةُ الْفَطَرِ شَجَرَةٌ يَسْتَخْدِمُهَا الْمُزَارِعُونَ كَسِيَاجٍ حَوْلَ الْمُزَارِعِ لِحِمَايَةِ مَحَاصِيلِهِمْ

درخت نفت درخت است به لشنا و زبان از آن مانند یک پرچین امیران هزار ای ها عطا نهاده مخصوصاً انسان از من الحیوانات؛ لأنَّ رائحةَ هذِهِ الشَّجَرَةِ كَرِيهَةٌ تَهُبُّ مِنْهَا الْحَيَوانَاتُ، وَ تَحْتَوِي بُذُورُهَا عَلَى صِيرَاتٍ اتَّقَرَّهُنَّ بِهِ زِرَابِرِی اَنْ رَضَتْ نَاسِهَا اَسْتَ وَ فَارِكَهُ اَنَّهُ اَنْ حِيَوانَاتٍ وَ دَاهِهَا يَسْتَهِيْنُ شَامِلَ مَقْدَارِ مِنَ الرُّؤْيُوتِ لَا يُسَبِّبُ اشْتِعَالًا خُرُوجَ أَيِّ غَازَاتٍ مُلَوَّنةَ . وَ يُمْكِنُ إِنْتَاجُ النَّفَطِ مِنْهَا. مَهَارِی از روغن های ساخته سوچن آن ها باعث خارج شدن هیچ کاز آلوهه کهنه ای من شر و اسان را در ترکیب نفت از آن و یو جد نوع مِنْهَا فی مدینة نیکشهر بمحافظة سیستان و بلوشستان بِاسْمِ شَجَرَةٌ مِداد . و مهد دار نیز از آن در شهر نیکشهر در استان سیستان و بلوشستان به نام درخت مداد .

شَجَرَةُ الْبَلْوَطِ هيَ مِنَ الشَّجَارِ الْمُعَمَّرَةِ وَ قَدْ تَبَلُّغُ مِنَ الْعُمُرِ أَلْفَيْ سَنَةٍ. تَوَجَّدُ غَابَاتٌ درخت بلوط از درختان لکهنهان است و طاهن عمر (این درخت) به دو هزار سال می رسد . و مهد دار منطقه های جمیله منها في محافظتی إيلام و لرستان. يدفن السنجب بعض جوزات البلوط السليمية زیبا از آن در دره استان ایلام ولرستان . دفت می کند سنجب بعض از داهه های سالم بلوط را تحت التراب ، و قد یئنسی حکاکانها . و في السنة القادمة تنمو تلك الجوزة و تصير شجرة . زید خاک ، و گاهی فراموش می شنکان آن ها را . در پل آنده هر لرد می کند آن دانه درختی می شود .

قال الإمام الصادق عليه السلام :
فِرَمُورِ اَهْمَمْ صَارِقِ رَءَى :

• اِزْرَعُوا وَ اَغْرِسُوا، ... وَ اللَّهِ مَا عَمِلَ النَّاسُ عَمَلاً اَحَلَّ وَ لَا اَطَيَّبَ مِنْهُ.

کشاورزی کنید و نهال بکارید، ... به خدا سوگند مردم کاری را حلال تر و خوب تر از آن انجام نداده اند.

مَحَاصِيل : محصولات
الْمُحِيطُ الْهَادِيُّ : اقیانوس آرام
مُزَارِع : کشاورز = زارع، فلاح
مُعَمَّر : کهن سال
مُلَوْث : آلوده کننده
مُواصَفَات : ویژگی ها
نَبَتٌ : روید (مضارع: ینبُتُ)
نَصِفُ : توصیف می کنیم
نَوْيٌ : هسته

جَدْعٌ : تنہ «جمع: جُذُوع»
جُزْرٌ : جزیره ها «مفرد: جَزِيرَة»
جَوْزَةٌ : دانه گرد، بلوط و مانند آن
خَقَّ : خفه کرد (مضارع: يَخْنُقُ)
خَانِقٌ : خفه کننده
سَبَبٌ : سبب شد (مضارع: يُسَبِّبُ)
سِيَاجٌ : پرچین
غَازٌ : گاز
فَالِقٌ : شکافنده
لُبٌّ : مغز میوه

أَحَلٌّ : حلال تر، حلال ترین
إِشْتِعال : برافروخته شدن، سوختن
 (اشتعال، يَشْتَعِلُ)
أَطْيَبٌ : خوب تر، خوب ترین = أَحْسَنَ،
 أَفْضَلَ
أَغْصَانٌ، غُصُونٌ : شاخه ها
 (مفرد: غُصْنٌ)
إِلْتِفَافٌ : در هم پیچیدن
 (التفّ، يَلْتَفُ)
بُذُورٌ : دانه ها «مفرد: بَذْرٌ»

- قراءه در جای خالی نهاده ای منابع بر طبق شن درس
- ضع في القراءة كلمة مُناسية حسب نص الدرس.
- شروع في انترaktion معنی زدن انش ایا بیچین
- 1- تبدیل الشجرة الخانقة حياتها بالارتفاع
- سرخن روغن های درخت نفت باعث خروج هیچ گاز آلوده کننده ای عنقود.
- 2- لا یسَبِّبُ اشتِعال زیوت شجرة النَّفْط خُروج أيّ عازات مُلَوْثَة.
- وهد راره جنگل های زیبای از رهان بطرد در دوستان ایام و لرستان.
- 3- توجّد غابات جميلة من أشجار البُلوط في محافظتي إيلام و لرستان.
- 4- قد یبلغ ارتفاع بعض أشجار السُّكُويا أكثر من مائة متراً.
- دارد درخت نان صیره های در انتزاع شاهه هایش میل نان
- 5- تحمل شجرة الخيز أشماراً في نهاية أغصانها كالخنزير.
- رشد من لذت صیره های اندر بزرگی بر درخت
- 6- تنمو أشجار العنب البرازيلي على جذع شجرته.

اعلَمُوا

الْمَعْرِفَةُ وَ النَّكِرَةُ

■ اسم **معرفه** اسمی است که نزد گوینده و شنونده، یا خواننده **شناخته** شده است؛ اما

اسم **نکره**، **ناشناخته** است. مهم‌ترین نشانه اسم معرفه، داشتن «ال» است؛ مثال:

جاءَ الْمُدَرِّسُ. معلم آمد.

وَجَدْتُ الْقَلَمَ. قلم را یافتم.

■ معمولاً هرگاه اسمی به صورت نکره باید و همان اسم دوباره همراه «ال» تکرار شود،

می‌توان الف و لامش را «این» یا «آن» ترجمه کرد؛ مثال:

رَأَيْتُ أَفْرَاسًا. کانَتِ الأَفْرَاسُ جَنْبَ صَاحِبِها.

اسپ‌هایی را دیدم. آن اسپ‌ها کنار صاحب‌شان بودند.

كلمة **أفراساً** «نکره» است. اسم نکره نزد گوینده، شنونده، یا خواننده **ناشناخته** است؛ اسم

نکره معمولًا **تنوين** (ـ، ــ، ـــ) دارد؛ مثال: **رَجُلًا**, **رَجُلٍ** و **رَجُلٌ**

در زبان فارسی اسم نکره به سه صورت می‌آید:

مردی آمد. / **یک مرد آمد.** / **یک مردی** آمد.

معادل عربی هر سه جمله بالا می‌شود: **جاءَ رَجُلٌ**.

■ اسم خاص (يعنى نام مخصوص کسی يا جایی) در زبان عربی «اسم عَلَم» نامیده

مىشود و معرفه به شمار مىرود؛ مانند: هاشم، مريم، بغداد، بيروت و ...

اسم عَلَم، مانند: عَبَّاسُ، كاظِمٌ و حُسَيْنٌ تنوين دارد، ولی نکره نىست؛ بلکه معرفه است.

■ سال گذشته با مبتدا و خبر آشنا شدید. گاهی خبر تنوين دارد؛ مثال:

الْعِلْمُ كَنْزٌ. دانش گنج است. فَرِيقُنَا فَائِزٌ. تيم ما برنده است.

در دو مثال بالا کنْزٌ و فَائِزٌ تنوين دارند؛ اما نيازي به نکره معنا کردن نىست.

~~ترجمه کن آنچه قرآن بر طبق قرائعد معرفه و نکره:~~

إِخْتِيرْ نَفْسَكَ: ترجم مایلی حسب قواعد المعرفة و النکرة.

۱ ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثُلُّ نُورِهِ كَمِشْكَاءٍ﴾ فيها مصباح المصباح في

زجاجة الزجاجة كأنها كوكب دري^۲ آلتور : ۳۵

خدادونه نور آسمان ها وزمین است مثل نور او همچون «چراغه اين» است به در آن جراغی
است آن چراغ در شبشه ای است آن شبشه گوین ساره ای در خشان است

۲ ﴿... أَرْسَلْنَا إِلَيْ فِرْعَوْنَ رَسُولًا فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ...﴾ المزمول : ۱۵ و ۱۶

پايماري نفر فرعون فرستاد بغير فرعون ازان پايماري سريسي برد

۳ عالم ينتفع بعلمه، خير من ألف عايد. رسول الله ﷺ

دانشمندی کار دان او بهره برد شود بحقراز هزار عايد است

۱- الْمِشْكَاء: چراغدان ۲- الدُّرَيْ: درخشان

در

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

حوار تکلیفی درورزطاه

(فی المَلْعِبِ الرِّیاضِيِّ)

إِبرَاهِيم

إِسْمَاعِيل

لِمُشَاهِدَةِ أَيِّ مُبَارَةٍ؟
برای تماشای کدام مسابقه؟بَيْنَ مَنْ هَذِهِ الْمُبَارَةُ؟
بین کی کتنی مسابقه؟الْفَرِيقَانِ تَعَادُلًا^۲ قَبْلَ أَسْبُوعَيْنِ.
دویازدۀ مسابقات دو هفته پیش.أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَقْوَى؟
کدام دو تیم قوی تر است؟

عَلَى عَيْنِي. تَعَالَ نَذَهَبْ.

مَتَّمْ، بِيَا بُرَيْمَ.

تَعَالَ نَذَهَبْ إِلَى الْمَلْعِبِ.
با یاریم به ورزشگاه.لِمُشَاهِدَةِ مُبَارَةِ كُرْبةِ الْقَدَمِ.
برای تماشای مسابقه فوتبال.بَيْنَ فَرِيقِ الصَّدَاقَةِ وَ السَّعَادَةِ.
بین تیم صداقت و سعادت.أَتَذَكَّرُ^۳ ذَلِكَ.

بِطَرْدِيَّةِ آورَمَ آنِرَا.

كَلَّا هُيَا قَوْيَان. عَلَيْنَا بِالدَّهَابِ إِلَى الْمَلْعِبِ قَبْلَ
هَدَوَيْمَ آنِيَّتِيَّهِ وَرَزَخَاهِ بُرَيْمَ قَبْلَ
أَنْ يَمْتَلِئَ مِنَ الْمُتَقْرِّبِينَ.
از نینه بر شور از تماشگران.

فِي الْمَلْعِبِ

دَوْرَزَطَاهِ

هُوَ هَجَّاجَ عَلَى مَرْمَى^۹ فَرِيقِ السَّعَادَةِ.
او بِدَوْرَاهِ بِيَا بُرَيْمَ سَعَادَتِيَّهِ مَهْدَهْ کردَ.
ڪل، ڪل!رُّيَّما بِسَبَبِ تَسْلُلِ^{۱۱}
تَسْلُلِيَّهِ خَاطِرِيَّهِ.يُعِجِّبُنِي^{۱۲} جَدًا حَارِسُ مَرْمَى^{۱۳} فَرِيقِ السَّعَادَةِ!
صلی عَزْتَهُمْ آهِه از دَوْرَاهِ بِيَا بُرَيْمَ تَمَّ سَعَادَتِ!مَنْ يُسَحِّلُ هَدَفًا يَدْهَبُ إِلَى النَّهَائِيِّ.
هرکس کی ڪل بینه هی در درجه بینیان
لَقَدْ تَعَادَلَ مَرَّةً ثَانِيَةً بِلَا هَدَفِ.
دویازده مسابقات دو هفته پیش.أُنْظِرْ؛ حَاءَ أَحَدُ مُهَاجِمِي فَرِيقِ الصَّدَاقَةِ.
نَاهَانِ؛ تَكَسِّرَتِيَّهِ بِيَا بُرَيْمَ مَهْدَهْ آمَّهِ
سَيْسِجَلُ^{۱۰} هَدَفًا.
کل ضراحتند.لَكَنَ الْحَكَمُ^{۱۰} مَا قَبِيلَ الْهَدَفَ؛ لِمَاذَا؟!
وَدَرِ دَارِ قَبِيلَ الْهَدَفَ مَلِهِ بِيَا بُرَيْمَ!
أُنْظِرْ، هَجَّمَهُ قَوْيَانِيَّهِ مِنْ جَانِبِ لاعِبِ
نَاهَانِ، هَنَاءِنِ، هَنَاءِنِ عَزِيزِيَّهِ بَزِيزِيَّهِ
فَرِيقِ الصَّدَاقَةِ،
تَمَّ سَعَادَتِ.مَنْ يَدْهَبُ إِلَى النَّهَائِيِّ؟
چو یس بِنَالِی بِرَوَدِ^{۱۴}
الْحَكَمُ يَصْفُرُ.
دَوْرَلَوْتَهِ فَزَدَ

- ۱- المُبَارَة: مسابقه ۲- تَعَادَل: برابر شد ۳- أَتَذَكَّر: به یاد می آورم ۴- كلا: هر دو ۵- آنِيَّتِيَّه: که پر شود
- ۶- الْمُتَقْرِّبُ: تماشچی ۷- سَيْسِجَلُ: ثبت خواهد کرد ۸- الْهَدَفُ: کل ۹- الْمَرْمَى: دویازده ۱۰- الْحَكَمُ: داور
- ۱۱- الْتَّسْلُلُ: آفساید ۱۲- يُعِجِّبُنِي: مرا در شگفت می آورد، خوشم می آید (أَعْجَبَ، يُعْجِبُ) ۱۳- حَارِسُ الْمَرْمَى: دویازده بان

التمرين

لِرَبِّ الْمُلْكِ مُلْكَ الْعَالَمِ وَرَبِّ زَمَنِهِ رَسُولَهُ سَلَّمَ وَصَاحِبِ الْجَمِيعِ
التمرين الأول: أي كلمةٍ من كلماتِ معجمِ الدّرس تناسبُ التّوضيحةِ التالية؟

دریں است کہ تدبیبا معاویل کی سزم زمین است

المحيط العارئ: امیزس آرم

التعاف: درهم بمحین

مَحَمَّر: لھنیال

مُزَارِع: لساورز

مواصفات: ویرٹی ها

ترصیح امارات نہیں راسیں صعنیں خواستہ نہ ازدواج.

التمرين الثاني: ترجم الأحاديث النبوية، ثم عين المطلوب منك.

1- ما من مُسْلِمٍ يَرْعِي زَرْعًا أَوْ يَغْرِسُ غَرْسًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا جَاءَ بِهِ حَمْرَةٌ

(الجار والمجرور، واسم الفاعل)

اسم فعل

کائن لہ بے صدقہ.

2- مَا مِنْ رَجُلٍ يَغْرِسُ غَرْسًا إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ قَدْرًا مَا يَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٍ ذَلِكَ مُغْرِلٌ مُنْفَعِلٌ مُنْفَعِلٌ مُنْفَعِلٌ (الفعل الماضي، والمفعول)

هیچ مردی نیست که میتواند بعوارد میراث نہ فراود بخواهد اور آن میراثه ای با انسان یا جهار یا بیان یا خوار یا بودجه است.

3- سُئِلَ النَّبِيُّ ﷺ: أَيُّ الْمَالِ خَيْرٌ؟ قَالَ: زَرْعٌ زَرَعَهُ صَاحِبُهُ (الفعل المجهول، والفاعل)

از پیغمبر رسول شد: کدام مال بهتر است؟ لغت کشته که صاحبین آن را باشند است.

حِبَابِ بَرْبَرِ سُولَاتِ تَزِيرِ طَبِيقِ تَصَوِيرِ.

الْتَّمَرِينُ التَّالِيُّ ثُ: أَحْبَ عَنِ الْأَسْتِلَةِ التَّالِيَّةِ حَسْبَ الصُّورَ.

درَدَامَ لَسْرِرِنَ وَاعْعَاستَ اِنَّ اَهَرَامَ؟
فِي اَيِّ يَلَادِ تَقْعُ هَذِهِ الْاهَرَامُ؟
تَقْعُ هَذِهِ الْاهَرَامَ فِي بَلَادِ مَصْرَ.
وَاعْعَاستَ اِنَّ اَهَرَامَ درَكْسُورِ مَصْرَ.

بِرَائِي سِيَّستَ اِنَّ مَحْبِبِهِ؟
لِمَنْ هَذَا التَّمَثَالُ؟

هَذِهِ التَّمَثَالُ لِسَبِيلَوَيْهِ.

اِنَّ مَحْبِبِهِ بِرَائِي سَبِيلَوَيْهِ اِسْتَ.

مِهْ صِنْدِنِي مِي سِيَّ بَالَّا يَرِدِ؟
ماَذَا تُشَاهِدُ فَوقَ النَّهَرِ؟

اُسَاهِرُ بَيْتَا حَشِيشِيّاً فَوْقَ النَّهَرِ؟

مِي سِيَّ حَانَهَا اِسْيَ جَرِبِي بَالَّا يَرِدِ.

بِاِمْ جِيزِي مِي رَوَهَ دَانِيَّ آمِزانِي مَدِرَسَةِ؟
بِمِ يَدْهَبُ الطَّلَابُ إِلَى الْمَدِرَسَةِ؟

يَدْهَبُ الطَّلَابُ إِلَى الْمَدِرَسَةِ بِحَافَلَةِ مَدِرَسَةِ
دانِيَّ آمِزانِي باَكِنِ اِتْوَبِسِ مَدِرَسَهِ بِهِ مَدِرَسَهِ فِي رَوَهَ.

حَوَارِ اَرْدِيلِ درَزِ مَسْتَانِ مَلِوَهَ اِتَّ؟
كَيْفَ الْجَوُّ فِي اَرْدِيلِ فِي الشَّتَاءِ؟

الْجَوَيِ اَرْدِيلِ فِي السَّتَاءِ بَارِدَّاً.

حَوَارِ اَرْدِيلِ بِيَارِسِرِ رَاتِ درَزِ مَسْتَانِ

آَيَا مِي سِيَّ چَهَرَهَايِ رَا درِصَوِيرِ؟
هَلْ تُشَاهِدُ وَجْهًا فِي الصُّورَةِ؟

نَعَمْ اُشَاهِرُ وَحْهَانِ الصُّورَةِ؟

لَبِهِ مِي سِيَّ چَهَرَهَايِ رَا درِصَوِيرِ.

الَّتَّمَرِينُ الرَّابِعُ:

مَعْنَى لِنْ تَرْحِبَه صَحِيْحٌ إِبْرَاهِيمِيْنَ مَوَاعِدُ مَعْرِفَةِ نَبِيِّهِ .

ألف: عَيْنِ التَّرْجِمَةِ الصَّحِيْحَةِ حَسَبَ قَوَاعِدِ الْمَعْرِفَةِ وَ النَّكِرَةِ.

١- سَمِعْتُ صَوْتاً عَجِيْباً.

صدای عجیب را شنیدم.

صدای عجیبی را شنیدم.

٢- وَصَلَّتُ إِلَى الْفَرِيْدَةِ.

به روستا رسیدم.

به روستایی رسیدم.

٣- نَظَرَةٌ إِلَى الْمَاضِيِّ

نگاه به گذشته

نگاهی به گذشته

٤- الْعِبَادُ الصَّالِحُونَ

بندگان درستکار

بندگانی درستکار

٥- الْسُّوارُ الْعَتِيقُ

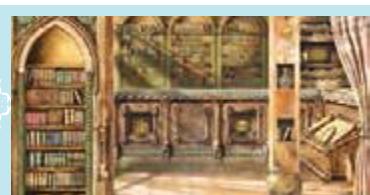
دستبندی کهنه

دستبند کهنه

٦- الْتَّارِيخُ الْذَّهَبِيُّ

تاریخ زرین

تاریخی زرین

ترجیه بن حبیب های زیر را بر طبق قرائعد معرفه نماید، سپس محنن بن معرفه زدن را در آینه ای ره سده آن با خطا.
ب: ترجمِ الجملَ التالیة حسبَ قواعِد المَعْرِفَةِ وَ النِّكَرَةِ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَعْرِفَةِ وَ النِّكَرَةِ فِي مَا أُشِيرَ إِلَيْهِ بِخَطٍّ.

مَعْرِفَةُ الْعَالَمِ
 سَجَلَتْ مُنَظَّمَةُ الْيُونِسْكُو مَسْجِدَ الْإِمَامِ وَ قُبَّةَ قَابُوسِ فِي قَائِمَةِ التِّرَاثِ الْعَالَمِيِّ .
 سازمان یونسکو، مسجد امام رفسنجان، مسجد کاوه، مسجد امام ریاست، میراث جهانی ثبت شد

مَعْرِفَةُ الْعَالَمِ
 عِمارَةُ خُسْرُوَ آبَادِ فِي سَنَدِجَ تَجْذِبُ سُيَاحًا مِنْ مُدُنِ إِيْرَانَ . حَدِيقَةُ شَاهِزادَه قُرْبَ كِرْمَانَ جَهَنَّمَ فِي الصَّحَرَاءِ .
 عِمارَةُ خُسْرُوَ آبَادِ در سنديج همچوئی کند گردشگران را از شهرهای ایران ... با غ ساهزاده نزدیک کرمان بخشش در جهان است.

مَعْرِفَةُ الْعَالَمِ
 مَعْبُدُ گُرْدُكُلاٰ^۲ فِي مُحَافَظَةِ مَازَنْدَرَانَ أَحَدُ الْأَثَارِ الْقَدِيمَةِ .
 معبد گردکلا در استان مازندران یکی از آثار باستانی است

۱- اشاره: اشاره شد ۲- قائمَةِ التِّرَاثِ الْعَالَمِيِّ: لیست میراث جهانی

۳- تکیه گُرد گُلا از آثار ملی ایران در شمال شهرستان جویبار

معنىِ الكلمةِ دراسةٌ بِطريقِ فعلِ ماضٍ

التمرينُ الخامسُ: عَيْنِ الكلمةِ الصَّحيحةَ حَسْبَ الفعلِ الماضي.

الفعلُ الماضي	الفعلُ المضارعُ	فعلُ الْأَمْرِ	المصدر	اسمُ الفاعلِ
وافقَ	يُواافقُ	وافقُ	توفيق	موافقٌ
يُوافقُ	وافقُ	وافقُ	موافقةً	مُوافقٌ
يُقربُ	قرُبُ	قرُبُ	تقربُ	مُقربٌ
يَتَقَرَّبُ	تَقَرَّبُ	تَقَرَّبُ	تقريب	مُتَقَرِّبٌ
يَتَعَارَفُ	تَعَارُفُ	تَعَارُفُ	مُعَاوَفَةً	مُتَعَارِفٌ
يَتَعَارَفُ	إِعْرُفُ	تَعَارُفُ	تَعَارُف	مَعْرُفٌ
يَشْتَغِلُ	إِشْتَغِلُ	إِشْتَغِلُ	إِنْشِغال	مُشْتَغِلٌ
يَشْتَغِلُ	إِنْشَغِلُ	إِنْشَغِلُ	إِشْتَغَال	مُشَغِّلٌ
يَفْتَحُ	إِنْفَتِحُ	إِنْفَتِحُ	إِسْتِفْتَاح	مُفْتَحٌ
يَنْفَتِحُ	تَفَتَّحُ	تَفَتَّحُ	إِنْفَتَاح	مُنْفَتِحٌ
يَسْتَرْجِعُ	إِسْتَرْجِعُ	إِسْتَرْجِعُ	إِرْتِجَاع	مُسْتَرْجِعٌ
يَرْتَجِعُ	رَاجِعٌ	رَاجِعٌ	إِسْتِرْجَاع	مُرَجِّعٌ
يُنْزِلُ	إِنْزِلُ	إِنْزِلُ	نُزُول	مُنَزِّلٌ
يُنَزِّلُ	نَزِّلُ	نَزِّلُ	تَنْزِيل	نازِلٌ
يُكْرِمُ	أَكْرِمُ	أَكْرِمُ	إِكْرَام	أَكْرَمٌ
يُكَرِّمُ	كَرْمُ	كَرْمُ	تَكْرِيم	مُكْرِمٌ

عَدَلَ بِمُهَاجَرَةِ خَلِيلِ طَهْرَانِيِّ مُهَاجِرٌ

الْتَّمَرِينُ السَّادِسُ: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنْاسِبَةً.

وَتَرَى هَا مَعَارِفَهَا تَمَاهِيَانٌ

١- يُشَجِّعُ الْأَلْ قَرِيقُهُمْ فِي الْمَلْعِبِ. مُواصَافُهُ مَتَاجِرٌ مُتَفَرِّجُونَ

يُلْسِ رَاهِنْهَا وَرَاسَهُ سَوَرَهُ زَنْهُ تَنَوَّقُ لَهُنَّهَا سَوَرَهُ مَسَارِي شُورَهُ يَرْبُى شُورَهُ

٢- شُرْطُهُ الْمُرُورِ حَتَّى تَنَوَّقُ السَّيَارَاتُ. يَصْفَرُ يَتَعَادُلُ يَمْتَلِئُ

حَرَاعِذَانٌ لِلَّبِيْدِ حَرَاعِذَانٌ

٣- وَضَعْتُ الْمِصْبَاحَ فِي الْبَيْتِ تَخْفِيْضٌ مِفْتَاحٌ مِشْكَاةٌ

مَيْهَارَهُ بَيْهَارِيَّهُ أَوْرَهُ مَيْهَارَهُ

٤- جَدِي لا بَعْضُ ذِكْرِيَاتِهِ يَغْرِسُ يَتَذَكَّرُ يَنْبُتُ

مَسَابِقَهُ دَرِيجَيَّهُ دَانَهَا

٥- شَارَكَ زُمَلَوْنَا فِي عِلْمِيَّهُ مُبَارَاهُ اِلْتَفَافٍ بُذُورٍ

جِنْسٌ حَلَّ حَذْنَهُ

٦- سَجَلَ لِاعِبُنَا رَائِعًا جِدْعًا هَدَفًا نَوْعِيَّهُ

سَوْرِيْنِ جَمِيعِ اَبْنَاءِ اَسْعَدِهَا

الْتَّمَرِينُ السَّابِعُ: اُكْتُبْ جَمْعَهُنَّهُنَّهُ اَسْمَاءِ

روت٩
قرى٩

تَوَارِيْخٌ

اَثَر٩
اَثَر٩

سَيَاح٩
سَيَاح٩

مَلْعِبٌ
مَلْعِبٌ

بَهَائِمٌ

دُولَهُ
دُولَهُ

عِبَادٌ
عِبَادٌ

رِضَت٩
شَجَر٩

شَام٩
غُصْنٌ

شَوارٌ
سِرْوَالٌ

رَسُول٩
رَسُول٩

قَبْر٩
قَبْر٩

زَنْه٩
حَيّ٩

رَوْغَن٩
زَيْت٩

التمرين الثامن:

معنى لن طمع بطنها (بربط معنى)

الف: عَيْنِ الْكَلِمَةِ الْغَرِيبَةِ. (حسب المعنى)

نـ	نهـاـيـهـاـيـ رـجـاـ	دـيـارـعـمارـتـ	دـانـهـاـيـ لـطـ	دـانـهـاـيـ سـاـهاـ
☐		☐	☐	☐
جـذـوـعـ الأـشـجـارـ		جـوـزـاتـ الـبـلـوـطـ	جـادـارـ الـعـمـارـةـ	جـوـزـاتـ الـبـلـوـطـ
☐		☐	☐	☐
شـيـشـ جـدـاغـ		دـارـمـسـاقـةـ	فـسـالـ	دـرـواـزـهـ مـانـ
☐		☐	☐	☐
حـارـسـ الـمـرـمـىـ		حـكـمـ الـمـبـارـاـ	حـكـمـ الـقـدـمـ	حـكـمـ الـمـبـارـاـ
		☐	☐	☐
شـهـرـ	اسـهـ	قرـيـةـ	جـهـارـاـ	بـهـيمـةـ
	☐	☐	☐	☐
صـاحـبـ	خـاصـهـ	آـهـنـ	نـازـاـ	نـازـاـ
	☐	☐	☐	☐
ذـكـرـيـ	ذـكـرـيـ	حـدـدـادـ	خـبـازـ	خـبـازـ
		☐	☐	☐
دـهـهـ	دـهـهـ	صـدـهـاـ	هـنـارـ	هـنـارـ
☐
مـئـاتـ	مـئـاتـ	آـلـافـ	بـرـحـينـ	بـرـحـينـ
		☐	☐	☐
سـيـاجـ				سـيـاجـ
				☐

معنى لن طمع سـاـناـراـ. (بربط قواعد معنى وملـهـ)

ب: عَيْنِ الْكَلِمَةِ الْغَرِيبَةِ. (حسب قواعد المعرفة والنـكـرةـ)

مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ
☐
كـرـماـنـشـاهـ	سـنـدـاجـ	إـيلـامـ	شـارـعـ	تـمـثالـ
			☐	☐
مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ
☐
الـمـنـظـمـةـ	الـسـاحـةـ	الـهـدـافـ	الـسـيـاحـ	الـمـنـظـمـةـ
		☐	☐	☐
مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ
☐
الـمـنـفـرـجـ	الـبـيـسـةـ	الـهـدـافـ	الـقـرـيقـ	الـمـنـفـرـجـ
	☐	☐	☐	☐
مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ
☐
صـادـقـ	مـحـمـودـ	سـنـجـابـ	سـعـيدـ	فـاطـمـةـ
☐
مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ	مـعـنـيـبـعـمـ
☐
إـمـرـأـةـ	مـعـصـومـةـ	زـهـراءـ		
☐	☐	☐		

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

ابحث عن نص حول أهمية زراعة الأشجار.

الدُّرْسُ الرَّابع

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾

الآحزاب: ٧٠

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از خدا پروکنید و سخنی درست و استوار بگویید.

آدَابُ الْكَلَام

آدَاب سخن

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ قُوَّا اللَّهُ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ الْأَحْزَاب: ٧٠
 اى لسانی برایان آرداید از خدا پروکند و سخن درست واستوار گردید

لِلْكَلَامِ آدَابٌ يَجِبُ عَلَى الْمُتَكَلِّمِ أَنْ يَعْمَلَ بِهَا وَيَدْعُو الْمُخَاطَبِينَ بِكَلَامٍ جَمِيلٍ إِلَى الْعَمَلِ
 سخن آداب دارد برگزشده لازم است ته به آن عمل کند و خاطبان را به سخن زینا و مارساییه فراخواند
 الصالح، وَ أَنْ لَا يُجَادِلَهُمْ بِتَعْنِيتٍ ﴿أَدْعُ﴾ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ
 وَبِإِجْبَارٍ بِأَنَّهُ مَحَاجَلَهُنَّا (براهیور دگارت با حکمت و بدنیگر فراخوان و
 جادِلُهُمْ بِالْتَّيْهِي أَحْسَنُ﴾ النَّحْل: ١٢٥
 به روشن که برتر است با آن بصت لن)

وَ يَجِبُ أَنْ يَكُونَ عَالِمًا بِمَا يَقُولُ، حَتَّى يُعَيِّنَ سُلُوكَهُمْ، ﴿لَمْ تَقُولُنَّ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (الصَّف: ٢)
 و باید به آنچه می تواند عمل کند باشد، تا رفتار شان را تغییر دهد (مرا فی مریسه آپنارا ایام نمی دهید)
 وَ يَجِبُ أَنْ يُسْلِمَ قَبْلَ التَّكَلُّمِ «السَّلَامُ قَبْلُ الْكَلَامِ». الْإِمَامُ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، كَمَا يَجِبُ أَنْ يَكُونَ
 و باید قبل از صحبت کرن سلام کند «سلام قبل از سخن لفتن است» حمان طور نه باید سخن
 گلامه لینا و ان یکون علی قدر عقول المستمعین، لگی یقنتعهم و بکسب موادتھم، «گلّم
 نزدیم باشد و به اندازه عقل های سوده کان باشد، تا مانع کند آنرا و کسب کند دولت آنان را»، «سخن بذر
 الناس علی قدر عقولهم». رسول الله ﷺ، و «عَوْدٌ لِسَائِكَ لِبِنِ الْكَلَامِ». الْإِمامُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 با مردم به اندازه عقل هایشان. «» و «عَادَتْ بِهِ زَبَاتٌ رَابِهِ نَزْمِ سَخْنِ»
 وَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَتَكَلَّمَ فِي مَا لَيْسَ لَهُ بِهِ عِلْمٌ، «وَ لَا تَقُلْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ» (آلِسَرَاء: ٣٦)
 و برا واجب است به صحبت نمایند در آینه به آن عمل نمایند «و سید وی ملن از چیزی به آنرا نمی نهاد»
 وَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَتَدَخَّلَ فِي مَوْضِعٍ يُعَرِّضُ نَفْسَهُ لِلثَّيْمِ؛ «اتَّقُوا مَوْاضِعَ النَّهَمِ». رسول الله ﷺ
 و برا و است که در خالت نمایند در سخن که در خوشیده از عرض نهاده ها در اردید «از جای خطا های لحیت های سخنیز

الْمُتَكَلِّمُ يُعْرَفُ بِكَلَامِهِ. «تَكَلَّمُوا ثُعَرَفُوا،
 درست هسته نهضه من بود را سخن شن. « صحبت نمایند تا ناصحة تهیه،
 فَإِنَّ الْمَرْءَ تَخْبُؤُ تَحْتَ لِسَانِهِ». الْإِمامُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بی هانا انان مخنی است زیر زبانی. و
 في بعض الأوقات قدرة الكلم أقوى من السلاح.
 دریعنی از وقت ها مدتر سخن قری تراز سلاح است.

«رَبَّ كَلَامَ الْحُسَامِ». «الإِمَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَهُوَ مَنْ يَعْلَمُ بِمَا يَصِفُّ».

وَرَبُّ كَلَامٍ يَجْلِبُ لَكَ الْمَشَاكِلَ. «فَكَرِّرْتُمْ تَكَلَّمَ تَسْلِمَ مِنَ النَّلَّ». «الإِمَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَمِنْ سَاحِنِ الْمَرْءَى تَرْسِلُهُ زَاهِمٌ آتَورَدٌ». «فَلَمَنْ سِينْ حَبَّتْ كَنْ تَا ازْغَرْشَ سَالِمْ بِعَانِ».
يَجِبُ عَلَى الْإِنْسَانِ الْاجْتِنَابُ عَنْ ذِكْرِ الْأَقْوَالِ الَّتِي فِيهَا اخْتِمَالُ الْكَذِبِ. «لَا تُحَدِّثْ بِمَا
وَاجِبٌ اسْتِبْرَانُ زَنْ دُورِي رُونَ ازْدَرْ لَغَارِهَانِيَّهُ دَرَاهِيَّهُ اَهْمَالَ دَرَوغَهُ اسْتَ». «سَفْنَ نَكْرَ دَرَبَارَهُ صَنِيَّهُ
تَخَافُ تَكَذِيبَهُ». «الإِمَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
عَنْ تَرَسْ ازْنَكِنِبْ آنَ».

طَوْبَى لِمَنْ لَا يَخَافُ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ. «مَنْ خَافَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ فَهُوَ مِنْ
خَرْسَابِهِ حَالَ كَسْ لِهِ مَرْدَمْ ازْبَانِشْ عَنْ تَرَسَهُ». «حَرَسْ بَتَرَسَهُ مَرْدَمْ ازْبَانِشْ بِسْ اَوَازْ
أَهْلِ النَّارِ». رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
اَهْلَ آتِنَ اَنَّتِ.

وَمِنْ آدَابِ الْكَلَامِ قَلَّتُهُ، «خَيْرُ الْكَلَامِ مَا قَلَّ وَدَلَّ». «الإِمَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَازْآَدَابِ سَخْنَ لَقْنَ لَعْنِ آنَ اَنَّتِ». «دَهْبَرِنِ لَضْنَ آنَ اَنَّتِ كَلَمْ بَاشَدَ وَرَاهِنَمَيِّهِيَّهُ».

وَقَفَ رَجُلٌ حَمِيلُ الْمَظَهَرِ أَمَامَ سُقْرَاطَهُ
اَسْتَهُ دَهْرِي مَهْرَشْ سَهْيَهُ دَهْرِيَّهُ تَرَقَّاهُ
يَفْتَخِرُ بِمَلَاسِهِ وَيَبْطَهُرُهُ، فَقَالَ لَهُ
كَهْ لَسْتَهُ اَسْتَهُ بِهِ بَيْسَهُ وَهُوَ قَيَّانِشُهُ، بِسْ لَفْتَ بَاوَهُ
سُقْرَاطَهُ: تَكَلَّمْ حَتَّى اَرَاهُ.
سُقْرَاطَهُ: سَخْنَ بَلْوَنَاتَرِ رَاهِنِيَّهُ

۱- ما قَلَّ وَدَلَّ: آنچه کم باشد و راهنمایی کند. (سخنی کوتاه که منظور را کامل به شنوونده برساند).

لِكَيْ يُقْنِعَ : تا قانع کند
(أَقْنَعَ، يُقْنِعُ)

لَيْنَ : نرم ≠ خشن
لِپْنَ : نرم ≠ خشونة

مَخْبُوءٌ : پنهان = حفی
يُعَرِّضُ : در معرض می گذارد
(ماضی: عَرَضَ)

عَوَدَ : عادت داد
(مضارع: يُعَوِّدُ)

قِلَّةٌ : کمی ≠ کثرة
كَلْمَ : سخن گفت = حَدَّثَ، تَكَلَّمَ
(مضارع: يُكَلِّمُ)

لا تُحَدِّثُ : سخن نگو
(حدَّثَ، يُحَدِّثُ)

لا تَقْفُ : پیروی نکن (قفَا، يَقْفُو)

أُدْعُ : فرا بخوان
(دعا، يَدْعُو)

أَنْ لَا يَتَدَخَّلَ : که دخالت نکند
(تَدَخَّلَ، يَتَدَخَّلُ)

تُهْمَ : تهمت‌ها «مفرد: تْهْمة»

زَلَّ : لغزش

سَدِيدَ : درست و استوار

طَوْبَى لِ : خوشابه حال

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصَّ الدَّرِسِ.

- ١- الَّذِي يَتَكَلَّمُ فِي مَا لَا يَعْلَمُ، يَقَعُ فِي خَطَا.
- ٢- مَنْ خَافَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ فَهُوَ قَوِيٌّ.
- ٣- بِرَمَاسِتِ الْبَازِيَانِ دِيَرَانِ رَا آزِرَدَهِ تَكَلَّمُ.
- ٤- الَّذِي لَا يَتَكَلَّمُ لَا يُعْرِفُ شَأْنُهُ.
- ٥- سَنَنِ عِنْ مَرْئِيمِ دِرَمَارِهِ مِيزِي نَهَى تَرْسِيمِ از تَلَذِيسَشْ .

اعلَمُوا

الْجُمْلَةُ بَعْدَ النَّكْرَةِ

■ معمولاً هنگامی که بعد از اسم نکره فعلی باید که درباره آن اسم نکره توضیح دهد،

در ترجمه به فارسی بعد از آن اسم حرف ربط «که» می‌آید و فعل، مطابق شرایط جمله

ترجمه می‌شود؛ مثال:

شاهدنا سنجاباً يقفز مِنْ شَجَرَةٍ إِلَى شَجَرَةٍ.

سنجبای را دیدیم که از درختی به درختی می‌پرید.

إِرْضَاءُ النَّاسِ غَايَةٌ لَا تُنْدُرُكُ.

راضی ساختن مردم، هدفی است که به دست آورده نمی‌شود.

رَأَيْتُ وَلَدًا يَمْشِي بِسُرْعَةٍ

پسری را دیدم که به سرعت راه می‌رفت.

■ عبارت (رَأَيْتُ وَلَدًا يَمْشِي بِسُرْعَةٍ) از دو جمله تشکیل شده، و بعد از اسم نکره

«ولدًا» فعل مضارعی آمده است که درباره «ولدًا» توضیح می‌دهد؛ در ترجمة فارسی

بین دو جمله، حرف ربط «که» می‌آید و فعل مضارع نیز معمولًا ماضی استمراری ترجمه

می‌شود.

ماضی + اسم نکره + مضارع \Leftarrow ماضی استمراری

ترجمه

■ اما اگر فعل اول مضارع باشد، ترجمة فعل دوم چگونه خواهد بود؟ به مثال دقیق کنید.

أَفْتَشُ عَنْ مُعْجَمٍ يُسَاعِدُنِي فِي فَهْمِ النُّصُوصِ.

دنیال فرهنگ لغتی می‌گردیم **که** مرا در فهم متون کمک کند. (کمک می‌کند)

أَشَاهِدُ طَالِبًا يَكْتُبُ تَمَارِينَ الدَّرْسِ فِي الصَّفِّ.

دانش آموزی را می‌بینم **که** تمرين‌های درس را در کلاس می‌نویسد.

مضارع + اسم نکره + مضارع \Leftarrow مضارع التزامي يا مضارع إخباري

ترجمه

اکنون به ترجمة جمله زیر دقیق کنید.

إِشْتَرَىتِ الْيَوْمَ كِتَابًا قَدْ رَأَيْتُهُ مِنْ قَبْلِ.

امروز کتابی را خریدم **که** قبل آن را دیده بودم. (دیدم)

ماضی + اسم نکره + ماضی \Leftarrow ماضی بعيد يا ماضی ساده

ترجمه

تذکر: ترجمه هنر است و باید در ترجمه به مطالب بسیاری مانند موضوع متن، قرائت و

قواعد زبان مقصد توجه کرد.

تَرَصَّعَكَ لِكَنْ عَيْنَاتِ رَابِطَتِي مَوَاعِدَ الدَّرْسِ لِكَنْ مَعْنَى لِنَزَعِ فَلَحَارَا.

اخْتَيْرُ نَفْسَكَ: تَرِجُمْ هُذِهِ الْعِبَارَةَ حَسَبَ قَوَاعِدِ الدَّرْسِ؛ ثُمَّ عَيْنَ نَوْعَ الْأَفْعَالِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبُعُ^۱ وَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ^۲ وَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَ
مِنْ نَعْمَلٍ^۳ مَنْفَعَهُ مُتَنَبِّعٌ^۴ مَنْفَعَهُ مُتَنَبِّعٌ^۵

مِنْ صَلَاتٍ لَا تُرْفَعُ^۶ وَ مِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ.
 (من تعقیبات صلاة العصر)
 حَذَا مِنْ بَنَاهُ مَنْ يَرِمُ بِهِ تَرَازِنَفْسِي لَهُ سَيِّرَتِي تَسْوُدُ وَ لَزْ عَلَيْيِ لَهُ فَرَوَتِي مِنْ لَهَنْ وَ ازْ عَلَيْهِ
 سَوْدَتِي رِسَانَهُ وَ ازْ هَانَهُ لَهُ بِالْأَبْرُدِي مَنْ شَوَدُ وَ ازْ عَابِي لَهُ تَقْسِيَهُ مَنْ شَوَدُ.

۱- لا تَشْبُعُ: سیر نمی‌شود ۲- لا يَخْشَعُ: فروتنی نمی‌کند ۳- لا تُرْفَعُ: بالا برده نمی‌شود

الْتَّمَارِينُ

بِرَّ لِجَنِيْ خَالِ رَدَرَيْ بَاتَ سَنِ دَرِسِ وَهَارِسِشِ بَلَطَهَانِ رِيلَ

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: إِمْلَا الْقَرَاعَ فِي آيَاتٍ نَصْ الدَّرْسِ وَأَحَادِيثِهِ بِكَلِمَاتٍ صَحِيحةٍ.

عِلْمٌ ، النَّارِ ، عُقُولِهِمْ ، الْخَسَنَةِ ، أَحْسَنُ ، لِسَانِهِ ، تَفْعَلُونَ

١- ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ **الْخَسَنَةِ** وَجَادِلُهُمْ بِالَّتِي

هيَ أَحْسَنُ﴾ آتَنَّهُمْ آتَنَّهُمْ ١٢٥

٢- ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ **عِلْمٌ**﴾ آتَاهُمْ آتَاهُمْ ٣٦

٣- ﴿لَمَّا تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ آتَاهُمْ آتَاهُمْ ٢

٤- گَلِّمَ النَّاسَ عَلَى قَدْرِ **عُقُولِهِمْ** . رَسُولُ اللَّهِ ﷺ .

٥- تَكَلَّمُوا تُعْرَفُوا فَإِنَّ الْمَرْءَ مَحْبُوَّةً تَحْتَ **لِسَانِهِ** . الْإِمَامُ عَلِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ .

٦- مَنْ خَافَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ **النَّارِ** . رَسُولُ اللَّهِ ﷺ .

ترصیل احادیث را سین معنی کن خاله نده از نورا.

آلّتمرين الثانى: ترجم الأحاديث، ثم عيّن المطلوب منك.

۱- إنَّ مِنْ شَرِّ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ تُكَرِّهُ مُجَالَسَتُهُ لِفُحْشِهِ^۱. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ .
جَارٌ جَرَرٌ
 (الفعل المجهول و الجار والمجرور)

حَمَدَنَا رَجُلَتِينَ بِنْ حَمَدَنَ لَهُمَا إِسْتَهْبَاهُ حَامِلُتَاهُ وَبِرَدَارِزَتَشُ، هَمْنَسْنَيْ بِالوَنَابِسَهْ شَمَرَدَهْ تَدَهْ

۲- أَتَقَى النَّاسُ مَنْ قَالَ الْحَقَّ فِي مَا لَهُ وَعَلَيْهِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ .
اسْمَ تَفْضِيلِ مَنْ ذَكَرَهُ
 (اسم التفضيل و المضاف إليه)

بَا تَقَرَّأْتَهِنَ مَرَدَمَ لَهُمَا إِسْتَهْبَاهُ سَرَدَهْ وَبِرَهْ زَيَاشَنَ إِسْتَهْ، حَقَ رَأْبُورِهِ

۳- الْعِلْمُ نُورٌ وَ ضِياءٌ يَقْذِفُهُ اللَّهُ فِي قُلُوبِ أَوْلَيَائِهِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ .
فَاعِلٌ مُبْتَدَأٌ وَ الفاعِلُ

عَلَمْ، نَفَرَ وَرَوْسَنَاهِيْ إِيْ إِسْتَهْ، هَذَا يَدِهَ آنَ رَادَرَدَهَاهِ دَرَسَتَشَهِ مَيْ أَمَلَهَ

۴- قُلِ الْحَقُّ وَإِنْ كَانَ مُرَا^۲. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ .
مَنْ اتَّهَى سَهَلٌ مُنْتَهٌ مَنْتَهِيٌّ
 حَقَ رَأْبُورِهِ، الْمُرْهِ تَلَخَ بَاسِهِ.

۵- لَا تَقُلْ مَا لَا تَعْلَمُ، بَلْ لَا تَقُلْ كُلَّ مَا تَعْلَمُ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْهِ عَلَيْهِ
مَنْدَهِيْ مَعْرِعَهِ مَنْتَهِيْ مَنْلَهِيْ
 (المضارع المتفقى و فعل النهي)

آتَيْهِ رَاهِنَ دَانَ تَلَهُ، مَلَهُ هَرَاهِنَهِ رَاهِنَ دَانَ تَلَهُ

۱- فُحْش: گفتار و کردار زشت
 ۲- مُرَّ: تلخ

آلَّتَمْرِينُ الثَّالِثُ: تَرْجِمْ كَلِمَاتِ الْجَدَوْلِ، ثُمَّ اكْتُبْ رَمَزَهُ.

يُجَادِلُ / مِتَانٍ / تَعْلِيمٍ / حَفَلَاتٍ / أَقْلَامٍ / اِمْرَأَةً / مُعَمَّرَةً / مُزَارِعٍ / تِلْمِيذٍ / رَائِحَةً
حاسوب / أَبْنَاءً / الْفَانِ / أَزْهَارٍ / أَسَاوِرٍ / إِعْصَارٍ / تَبَعِيلٍ / ساحاتٍ / كَبَائِرٍ

رمز ↓

ل	ب	ح	ج	ت	گرامی داشتن	(۱)
ة	ر	م	ع	م	کهنسل	(۲)
ل	د	ا	ج	ي	ستیز می کند	(۳)
م	ل	ع	ت	د	یاد دادن	(۴)
ع	ن	ا	ز	م	کشاورز	(۵)
ت	ل	ا	ف	ه	جشن ها	(۶)
ي	م	ل	ل	آ	دانش آموز	(۷)
ة	م	ن	ا	م	زن	(۸)
ل	ن	ا	ن	ا	بو	(۹)
ل	ف	ا	ل	ل	دو هزار	(۱۰)
ص	ع	!	ص	ا	گردباد	(۱۱)
ي	ا	ن	ب	ب	گناهان بزرگ	(۱۲)
ت	ا	ت	ا	ت	میدان ها	(۱۳)
ا	ن	د	ت	م	دویست	(۱۴)
ل	ا	ف	ل	ا	فیلم ها	(۱۵)
س	و	ا	ل	م	رایانه	(۱۶)
د	ا	ر	ن	ر	دستبندها	(۱۷)
ب	ن	ا	ب	ن	فرزندان	(۱۸)
ز	ا	ز	ا	ز	شکوفه ها	(۱۹)

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ :

« جَمَالٌ الْمُرِءُ وَصَاحَةٌ لِسَابِهِ »
زیبایی مرد و صاحبت زیانت است .

معنٰى لِن دره مجموعه طعم بیانزرا

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: عَيْنٌ فِي كُلِّ مَجْمُوعَةِ الْكَلِمَةِ الْعَرَبِيَّةِ.

برست	سفر موجه	هسته	كان
١- القِشْر	اللَّب	الثَّوَى	الغَاز
٢- الْيَد	سَر	الرَّاس	بَرْجَن
٣- الْأَنْس	سَاه	الْقَدْم	السَّيَاج
٤- الْتَّعَلَب	الَّذْنَب	الْحَصَّة	الْخَطَّئَة
٥- الْرِّيَوْت	الْكَلْب	اللَّيْن	بَرْزَم
٦- الْسَّرْوَال	كَشَافَهَا	الَّذْنَب	كَارِسَه
	كَشَافَهَا	الْعَامِل	الْمُؤْظَف
	شَلوَار	لَاسِرَاهَن	سَاهَن
	شَلوَار	الْفَسْتَان	السَّمَك

ترجمه لِن حملات زیرا، سپس معنٰى لِن خواسته ده از تر.

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِمِ الْجُمْلَ التَّالِيَّةَ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَطْلوبَ مِنْكَ.

١- سافرْتُ إِلَى قَرِيَّةٍ شَاهَدْتُ صورَتَهَا أَيَّامَ صَغَرِي.

..... به روستای سفربردم نه علس آن را در دروان کردی ام دیده بودم :

٢- عَصَفَتْ رِيَاحٌ شَدِيدَهُ خَرَبَتْ بَيْتًا جَنْبَ شَاطِئِ الْبَحْرِ.

..... بادهای شدیدی وزیبای خانه‌ای را از ساحل دریا خراب برداشتند :

٣- وَجَدْتُ بِرَنَامِجًا يُسَاعِدُنِي عَلَى تَعْلِيمِ الْعَرَبِيَّةِ.

..... یا نتم برنامه‌ای به نکل می‌بردیم من در مدارسی زبان عربی :

٤- الْكِتَابُ صَدِيقٌ يُنِقِّدُكَ مِنْ مُصِيَّةِ الْجَهَلِ.

..... لتاب دولت است هنچهات می دهد تو را از مصیت نادان :

٥- يُعْجِبُنِي عِيدٌ يَفْرَحُ فِيهِ الْفُقَرَاءُ.

..... شلفت زده من لذت مراجیدی به دران فقیران ساری مسونه :

معنی بن بیت فارسی ای بر اینجا در آنها یا حدیث درین.

آلتمرین السادس: عین البیت الفارسی الذي يرتبط بالآية أو الحديث في المعنى.

۱- **وَلَا تَنابِزُوا بِالْأَلْقَابِ** الحُجُّرات: ۱۱

ج ۲- عَوْدٌ لِسَانَكَ لِيَنَ الْكَلَامُ. الإمامُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ زَيَّنتَ رَاهِبَهُ مِنْ سَخْنِ عَارِفٍ.

ب ۳- فَكَرْرُ ثُمَّ تَكَلَّمْ تَسْلَمْ مِنَ الزَّلَلِ. الإمامُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ فَتَرَنَ، لِبِسْ صَحِيبَتَنْ تَازَّ لَغْرَسْ سَالِمْ بَعَانِ.

هـ ۴- أَكْبَرُ الْعَيْبِ أَنْ تَعِيبَ مَا فِيكَ مِثْلُهُ. الإمامُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ فَنَرَلَرَنِ عَبَتَ اِنْ اَسْتَدَارَزِ حِيزِيْهِ مَا نَهَىَ اَنْ دَرَستَ عَبَتْ حَوْنَ كَنِيْ.

الف ۵- تَكَلَّمُوا تُعَرَّفُوا؛ فَإِنَّ الْمَرْءَ مَخْبُوءٌ تَحْتَ لِسَانِهِ. الإمامُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ صَحِيبَتَنْ تَاسَّهَ شَهِيْهِ؛ زِرَا اِنْ درَزِيرَ زِيَادَنِ بَرَادَنِ اَنْ اَتَ.

الف) تا مرد سخن گنفته باشد
عیب و هر شن نهفته باشد (سعی شیرازی)

ب) سخن کان از سر اندیشه ناید
نوشتن را و گفتن را نشاید (نمایی گنجای)

ج) به شیرین زبانی و لطف و خوشی
توانی که پیلی به مویی کشی (سعی شیرازی)

د) خلاق را به تعالی که زشت است
خواهد حرکه او نیکو سرشت است (حمدی الهی قمشه ای)

ه) آن کس که به عیب خلق پرداخته است
زان است که عیب خویش شناخته است (اسئله و جواب)

بنویس مفردات زیرا.

التمرين السادس: أكتب مفرد الكلمات التالية.

مَوَاضِعٌ	أَوْلَيَاءٌ	سَاحَاتٌ	أَسَاوِرٌ	زُيُوتٌ	رِياحٌ
مَوْضِيعٌ	ولِيٌ	سَاحَةٌ	سِوارٌ	رِيشَتٌ	رِيحٌ
أَقْوَالٌ	عُقُولٌ	مُخَاطَبِينَ	آدَابٌ	ثُمَّهُم	مُنْصُوصٌ
فَوْلٌ	عَقْلٌ	مُخَاطِبٌ	أَدَبٌ	تُفْعِمَةٌ	نَفْقَةٌ

قراءة مترادفات وتقديرها ارجوي خارج سياق

التمرين الثامن: ضع المترادفات والمضادات في الفراغ المناسب. (= ≠)

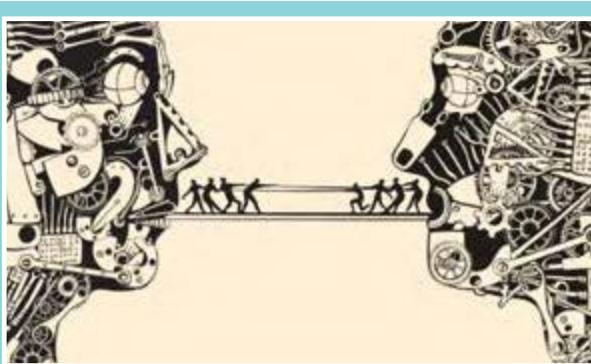
امتلاً / شاطئ / مزارع / إثم / صغر / تبجيل / ضياء / مخبوء / كلام / ترفع / سديد / مودة

شاطئ = ساحل	إثم = ذنب	مودة = امتلاك	مزارع = فلاح
امتلاك ≠ سگت	ذنب ≠ سگت	فلاح ≠ قراغ	فلاح ≠ مزارع
مسائر = سير	ستور = مخبوء	نور = ضياء	تبجيل = تكرييم
سرور = نور	سديد = صحيح	ضياء = نور	مورقة = حب

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

■ يبحث عن خمس آيات أو أحاديث حول قواعد الدّرس.

﴿... وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْسِي بِهِ فِي النَّاسِ ...﴾ آلأنعام: ١٢٢

﴿... إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ ...﴾ الْأَحْقَاف: ٣٠

﴿وَجَعَلْنَا هُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا ...﴾ الْأَنْبِيَاء: ٧٣

-١

-٢

-٣

-٤

-٥

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

آلرُّمَّٰٰ:

بی گمان خدا کسی را که دروغگو و بسیار کافر است راهنمایی نمی کند.

الْكِذْبُ مِفْتَاحٌ لِكُلِّ شَرٍّ

رسول الله ﷺ

دروغ عذری طبیدی برای هر بیانی است.

جاء رجُل إلى رسول الله ﷺ فَقَالَ: عَلَّمْنِي خُلُقًا يَجْمَعُ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ.
مَرْدِي نَزَدَ رسولَهُ مَنْ أَمْوَالَهُ: مَنْ حَصَلَتْ بِيَامِ زَهْرَةِ إِيمَانِهِ مِنْ دِيَارِ آخِرَتِ رَاجِعَ لَهُ.
فَقَالَ ﷺ: لَا تَكْذِبُ.
بِسْ لَفْتَ: دروغ نهر.
وَقَالَ الْإِمَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مرشدت امام علی (ع) :

خَيْرُ إِخْوَانِكَ مَنْ دَعَاكَ إِلَى صِدْقِ الْمَقَالِ بِصِدْقِ مَقَالِهِ، وَنَذَّبَكَ إِلَى أَفْضَلِ الْأَعْمَالِ
بِسَرِّهِنَ بِإِدْرَانَتِكَ اسْتَكْنَهُ بِالْمَنْتَهَا لَفْتَهُ حَزْدَ، قَرَابَهُ رَاسْكَوِي دَعْوَتَهُ كَذَّ، وَبِمَنْبَهُ كَهَاهِشَ تَرَاهُ
بِحُسْنِ أَعْمَالِهِ.
بِسَرِّهِنَ كَهَاهِشَ عَوْتَهُ كَذَّ.

إِذْنُ فَكْنُ صادقاً مَعَ نَفْسِكَ وَمَعَ الْأَخْرَينَ فِي الْحَيَاةِ، وَلَا تَهْرُبُ مِنَ الْوَاقِعِ أَيْدَأً، فَإِنْ
نَادَاهُنَّ بِسَرِّهِنَ بِإِدْرَانَتِهِنَّ رَاسْكَوِيَنَّ، وَإِزْوَاقِتَهُنَّ مَنْزَانَكَنَّ حَرْگَنَّ، بِسَرِّهِنَ
هَرْبَتَهُنَّ مِنَ الْوَاقِعِ فَسَوْقَ تُواجَهُ مَشَاكِلَ وَضُعْوَبَاتِ كَثِيرَةً، وَتُضْطَرُ إِلَى الْكِذْبِ عِدَّةَ
مَرَّاتٍ، وَبَعْدَ ذَلِكَ يَتَبَيَّنُ كِذْبُكَ لِلْأَخْرَينَ، فَتَقْفَشُلُ فِي حَيَاةِكَ.
وَبَعْدَ زَانَ دروغت بِسَرِّهِنَ آمَارِي شَرَدَ، وَدَرَزَنَهُنَّ اتَّسْكَنَتْ مِنْ خُورِي.

وَهَذِهِ قَصَّةٌ قَصِيرَةٌ تُبَيِّنُ لَكَ نَتْيَاجَةَ الْكِذْبِ:
وَانِ دَاتَّانَ تَرَاهَ اسْتَهْنَيْتَهُ دروغلَوِيَ رَابِيَتَ آسْكَارِنَهُ.

قرَرَ أَرْبَعَةُ طَلَابٍ أَنْ يَغْيِيُوا عَنِ الْإِمْتِحَانِ فَاتَّصَلُوا بِالْأَسْتَادِ هَاتِيفِيَا وَقَالُوا لَهُ: أَحَدُ إِطَاراتِ
چَهَارَ دَانِشْجَوْ مَرَازِهِ اسْتَهَنَهُ كَهَدَرَمَهَانَ غَایِبَ شَوَّهَهُ بِسَهْنَهُ مَلْفَنَیَ باسْتَادَهُ مَاسَ زَوَّهَهُ وَبَهَادِعَهُهُ: بِسَرِّهِنَ

سيَارَتَنَا لِنْفَجَرَ، وَ لَيْسَ لَنَا إِطَارٌ اخْتِيَاطِيٌّ، وَ لَا تَوَجَّدُ سَيَارَةٌ تَنْقُلُنَا إِلَى الْجَامِعَةِ، وَ نَحْنُ مَا تَنَّى مَا تَرْكِيهِ اسْتَ، وَ مَرْجِحٌ يَكِي نَادِيرِهِ، وَ حَذْدُرُوبِيْ مَا رَأَبِهِ دَانْشَاهَ مَنْقَلَ لَهُ وَمَدْنَادَهِ وَ ما الآنَ فِي الطَّرِيقِ بَعِيدُونَ عَنِ الْجَامِعَةِ، وَ لَنْ نَسْتَطِيعَ الْحُضُورَ فِي الْإِمْتَحَانِ فِي الْوَقْتِ الَّذِينَ درَرَاهُ دُرَرَاهُ دَانْشَاهَ هَسِيمَ، وَ نَحْنُ ذَاهِهِمْ تَرَانتَ دَرَرَتَ مَتْخَصِّنَتَهُ درَسَاحَنَ حَامِنَرُزِيمَ . المُحَدَّدِ.

واقفُ الأُسْتَادُ أَنْ يُؤَجِّلَ لَهُمُ الْإِمْتَحَانَ لِمُدَّةً أَسْبَعُ وَاحِدٍ، فَفَرِحَ الطُّلَّابُ بِذَلِكَ؛ لِأَنَّ خُطْقَهُمْ نَقْتَهُمْ استَدَرَوا اغْفَتَتْ تَرْدِمَهُ امْتَحَانَ رَأَيَاهُ آنَهَا بِمَدَّتِ يَكِ هَفْتَهُ بِهِ تَأْخِيرِيْسَنَادَرَهُ بِنَ دَانْشُجَرَانَ سَادَرُهُ نَادَرَهُ آنَ؟ زَرَاهُ لِتَأْجِيلِ الْإِمْتَحَانِ نَجَحَتْ .

فِي الْأَسْبَعِ التَّالِي حَضَرُوا لِلْإِمْتَحَانِ فِي الْوَقْتِ الْمُحَدَّدِ، وَ طَلَبَ الأُسْتَادُ مِنْهُمْ دَرْحَنَهُ آسَهَ دَرَرَتَ مَشْخَصِنَ شَدَهُ رَمَاهُ امْتَحَانَ حَامِنَرُزِيدَهُ، وَ حَزَاتَ اسْتَدَارَهُ آنَ أَنْ يَجْلِسُوا فِي قَاعَةِ الْإِمْتَحَانِ، ثُمَّ وَرَزَ عَلَيْهِمْ أَوْرَاقَ الْإِمْتَحَانِ .

بِهِ بَنْشِيْنَدَ درَسَانَ امْتَحَانَ، لَيْسَ تَوزِيعَ تَرْدِمَانَ آنَهَا بَرَرَهَايِ امْتَحَانَ رَا .

لَمَّا نَظَرُوا إِلَى الْأَسْيَلَةِ، تَعَجَّبُوا لِأَنَّهَا كَانَتْ هَكَذَا:

هَنَعَاءٌ كَهَنَاعَهُ مَرْدَنَهُ سَوَالَاتٍ تَعْبُ بِمَرْدَنَهُ زَرَهُ أَنَّهُ اسْتَوْلَهُ بُودَ:

١ لِمَاذَا افْجَرَ الإِطَارُ؟ سَبَّابٌ كَمْ تَابَهُ تَرَبِيدُمْ

٢ أَيْ إِطَارٍ مِّنْ سَيَارَتِكُمْ افْجَرَ؟ لَدَامْ تَابِدَهُ مَاتِينُهُ سَهَا تَرَبِيدُمْ

٣ فِي أَيِّ طَرِيقٍ وَقَعَ هَذَا الْحَادِثُ؟ دَرَكَهُمْ جَارِهِ اِنِّي حَادَثَهُ اِنْتَارِمْ

٤ مَا هُوَ تَرَبِيدُ جُلُوسِكُمْ فِي السَّيَارَةِ؟ تَرَسِّتْ نَشَستَتَانَهُ دَرَهَاسِنَهُ حِدَتَمْ

٥ كَيْفَ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَحْلُوا مُشَكَّلَتَكُمْ؟ هُمْ طَرَرَتَنَسِيدَ مَسْكَلَتَانَ رَاحِلَكَيْدَمْ

٦ كَمْ كَانَتِ السَّاعَةُ عِنْدَ افْجَارِ الإِطَارِ؟ هَنَعَاءَمْ تَرَكِيَنَ تَابِيَرَسَاعِتَهُ بُودَمْ

٧ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يَسُوقُ السَّيَارَةَ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ؟ دَرَآنَ زَمَانَهُ مِنْ اِنْهَا مَاتِينَهُ رَامِيَرَانَهُ

٨ هَلْ تَضْمَنْ أَنْ يُجِيبَ أَصِدْقَاؤُكِ مِثْلَ إِجَابَتِكَ؟ آيَا مَانَتْ مِنْ كَهْنِي كَهْ دُولَتَانَتْ مَانَدِيَاسِغُ تَرَبِيدَهُ

خَجَلَ الطُّلَّابُ وَنَدِمُوا وَاعْتَدَرُوا مِنْ فَعْلِهِمْ، نَصَحَّهُمُ الْأَسْتَاذُ وَقَالَ:
 خَجَالَتْ لَتَيْدَهُ دَنْشُورِيَانَ وَسَهَانَهُ دَنَهُ دَعَرَهُ زَاهَرَهُ كَهَيَانَ، اِسْتَادَهُ تَزَرَّهُ اِنْصِصَتَهُ تَرَوَهُتَهُ:
 مَنْ يَكْذِبُ لَا يَنْجُحُ. عَاهَدَ الطُّلَّابُ أَسْتَاذَهُمْ عَلَى أَنْ لَا يَكْذِبُوا، وَقَالُوا لَهُ نَادِمِينَ:
 هُرِسَ دَرَوْغَ بَلَوَهُ مَرْفَقُهُ مَنْ تَرَدَّ. بِيَمَانَ بِسْتَهُ دَانْشُورِيَانَ بَاِسْتَادَيَانَ كَهْ دَرَوْغَ تَرَسِيدَهُ وَبَاسِيَانَ بَهْ اوْلَقَتَهُ:
 تَعَلَّمَنَا دَرَسًا لَنْ تَسَاهُ أَبَدًا.
 درَسَ رَايَادَهُ تَرَقِيَهُهُ هَرَگَزَ آنَهُ اِرْمَادِشَ تَخَواهِمَهُ مَرَرَ.

قرَّرَ : قرار گذاشت

(مضارع: يُقرِّرُ)

كُنْ : باش

لَنْ : حرف نشانه آینده منفي

مُحَدَّدٌ : مشخص شده

مَقَالٌ : گفتار = قول، کلام

نَدَبٌ : فرا خواند (مضارع: يَنْدُبُ)

وَاجَةٌ : رو به رو شد (مضارع: يُواجِهُ)

وَزْعٌ : پخش کرد (مضارع: يُوزَعُ)

ساقَ : رانندگی کرد (مضارع: يَسُوقُ)

صُعُوبَةٌ : سختی ≠ سهولة

ضَمِّنَ : ضمانت کرد

(مضارع: يَضْمَنُ)

عَاهَدَ : پیمان بست

(مضارع: يُعاهِدُ)

عِدَّةٌ : چند

فَشْلٌ : شکست خورد

(مضارع: يَفْشِلُ)

أَجَّلْ : به تأخير انداخت

(مضارع: يُؤَجِّلُ / مصدر: تأجيل) = أَخْرَ

إِضْطَرَّ : ناگزیر کرد (مضارع: يَضْطَرُ)

تُضْطَرُ : ناگزیر می شوی

إِطَارٌ : تاییر، چارچوب

إِطَارٌ اخْتِيَاطِيٌّ : چرخ یدکی

تَبَيَّنَ : آشکار شد (مضارع: يَتَبَيَّنُ)

خُطَّةٌ : نقشه، برنامه «جمع: خُطَّاتٌ»

زاوِيَةٌ : گوشه «جمع: زَوَّاِيَّاتٌ»

حراب به برووات زیر بر طبق متن درس .

أَجَبْ عَنِ الْأَسْئِلَةِ التَّالِيَّةِ حَسْبَ نَصِّ الدَّرْسِ .

آیا موافق هر آنستاد به تأخیر بیندازد امتحان رایای ران آزمون به مدت دوهفته ؟

۱- هل وافق الأستاذ أن يؤجل الامتحان للطلاب لمدة أسبوعين؟

لا، هل وافق الأستاذ أن يؤجل الامتحان لمدة أسبوع واحد؟ نه لآن موافق هر آمد نزد اوام به مدت دك هفتة

۲- ماذا قال الرجل لرسول الله ﷺ حين جاءه إليه؟

قال له عالمي خلقا يجمع لي خبر الدنيا والآخرة. لعن اهداي سعادت به هنري دنيا رآمرتا هم کنم زان مه لعنة زان شربان زانه دشان تاسیان؟

۳- ما قال الطلاب لاستاذهم نادمين؟

قالوا تعالمنا درس آلن انساه ادا. درس پارز فهم به هر یز آن رانداشت تو اهم بر

پرسن لوت « درس دروغ تکریه موقن نیزه؟

۴- من قال «مَنْ يَكْذِبْ لَا يَنْجُحْ»؟

الأَسْتَاذُ اسْتَادٌ

خطر، مس کرنسن داشتجم یان با اس تارم

۵- كيف اتصال الطلاب بالاستاذ؟

إِتَّصلُوا بِالْأَسْتَاذِ حَاتَّنَا... تَمَسَّنْ تَرْسَنَ لَنَنِي.

مِدَارِ مِنْهُلِه دَهْنَه دَانْ صَهْرَانِ

۶- لماذا فرخ الطلاق؟

لَاَنْ خُطْلَتْهُمْ لِتَأْجِيلِ الامتحانِ نَجَّحَتْ... زِيَافَتْهُمْ تَأْمِيزِ امتحانِ مُوقَنِه.

اعلموا

تَرْجِمَةُ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ (۱)

■ حروف «أَنْ» و «كِي، لِـ، لِكِي، حَتَّـ»: تا، برای اینکه» بر سر فعل مضارع می‌آیند و در معنای آن تغییر ایجاد می‌کنند؛ فعل‌هایی که دارای این حروف‌اند، در فارسی «مضارع التزام»

ترجمه می‌شوند؛ مثال:

حَتَّـيَ يَحْكُـمـ	تا داوری می‌کند
أَنْ يُحاوِلُـونـ	تلاش می‌کنند
لِـكِي تَفْرَحُـوا	شاد می‌شوید
لِـيَجْعَلـ	قرار می‌دهد
كِـي يَذْهَبُـنـ	می‌روند

■ فعل مضارع دارای «لَنْ» معادل «آینده منفي» در زبان فارسی است؛ مثال:

لَـنـ تَـنـالـوـاـ: دست نخواهید یافت

تَـنـالـوـنـ: دست می‌یابید

این حروف در انتهای فعل مضارع تغییراتی را ایجاد می‌کنند.^۱

۱- آشنایی با این تغییرات از اهداف آموزشی کتاب نیست؛ اما خوب است بدانید این حروف (که حروف ناصبه نام دارند)، نشانه انتهای فعل‌های «يَفْعَلـ، تَفْعَلـ، أَفْعَلـ و نَفْعَلـ» را تغییر می‌دهند. ← «... يَفْعَلـ، ... تَفْعَلـ، ... أَفْعَلـ و ... نَفْعَلـ»

و حرف نون را در انتهای فعل‌های «يَفْعَلُـونـ، يَفْعَلُـاـ، تَفْعَلُـونـ و تَفْعَلُـاـ» حذف می‌کنند. این حروف در شکل ظاهراً دو فعل جمع مؤنث «يَفْعَلُـنـ» و «تَفْعَلُـنـ» هیچ تغییری ایجاد نمی‌کنند.

**ترجیم ابن دوایب و حدیث را بربط قواعد درس، سپس معنی آن اعمال مضرع را
اختبر نفسم: ترجم الآیتین و الحدیث حسب قواعد الدرس، ثم عین الأفعال المضارعة.**

۱ ﴿وَعَسَى أَن تَكُرُّهُوا شَيْئاً وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَن تُجْبِوا شَيْئاً وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ﴾ البقرة: ۲۱۶

فعل صادر مضارع
وشتایر چیزی را نایسندهاید، در حالی که آن برای شما حیز است. و شتابید چیزی را دوستیدهاید در حالی که

آن برای شما شر است.

۲ ﴿... أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبْيَعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ ...﴾ البقرة: ۲۰۴

فعل صادر مضارع
از آنجه بـ شماروزی داده ایدم تعالیک لیده قبل از آنکه روزی بیاید نه در آن نه دادوستی است. و نه دوستی ای

۳ مِنْ أَخْلَاقِ الْجَاهِلِ الْإِجَابَةُ قَبْلَ أَنْ يَسْمَعَ وَالْمُعَارَضَةُ قَبْلَ أَنْ يَقْهَمَ وَالْحُكْمُ بِمَا لَا يَعْلَمُ.

فعل صادر مضارع
الآیام الصادق علیهم

از اخلاق ندان حواله دارن است قبل از آنکه بشود و فالغت مرد است قبل از آنکه بعده داری بردن درباره آنچه من رانه.

۳ - معارض: مخالفت

۲ - خلّة: دوستی

۱ - رزق: روزی داد

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را اجرا کنید.

حوار لغتی در داروخانه

(فِي الصَّيْدَلِيَّةِ)

الصَّيْدَلِيُّ داروخانه‌دار

برادر را بمن دره
اعطني الورقة:
دماسنج قرص های مکلن برای سردرد، مردم های
محرار، حبوب مسکنن للصداع، حبوب
آستمیکس، بیرون اینسانل، بیرون تهدانی؛
مهدئه، گبسول آمیسیلین، فقط طبی،
پیلا برای حساسیت درد، ...
مرهم مخصوصه الجلد ...
اشتعال شد، ولی آمیسیلین به تخفیف دهن.
لا بأس، ولكن لا أعطيك آمیسیلین.

زیرا فروش آن بمن شخص غیر معهار است.
لأن بيعها بدون وصفة غير مسموح.
برای کسی می خواهد این داروخارام
لمن تشتري هذه الأدوية؟

لطیا به دلت مراععه من!
رجاءً، راجع الطبيب؛
الشفاء من الله.
درمان از جنبه نداشت.

الحاج حاجی

بنخشد، نصفهای ندام
عقولاً، ما عندی وصفة
واین داروهای نوشته شده روی بگهر روی خرام
وأريد هذه الأدوية المكتوبة على الورقة.

برای من من دره بمن؟
لماذا لا تعطيني؟

من خرم آنرا برای هر اهانم در طارون
أشتریها لرملائی فی القافلة
هنا داروغه ایه راز
یا حضره الصیدلی.

۱- الصَّيْدَلِيَّة: داروخانه	۲- الأدوية: داروها، مفرد: الدَّوَاء	۳- الْمِحْرَار: دماسنج	۴- الْقُطْنُ: پنبه
۵- مَرْهَم: پماد	۶- الْجِلْدُ: پوست	۷- حَضْرَةُ الصَّيْدَلِيٍّ: جناب داروخانه دار	۸- راجع: مراجعه کن

الَّتَّمَرِينُ

لِمَ مُنْفَعٌ إِذَا اعْتَدْتَ وَلَمْ تَنْهَدْ رِسْتَ مُنْسَبَ أَسْتَ تَصْنِيحاً تَنْهَى بِـ؟

الَّتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: أَيُّ فِعْلٍ مِنْ أَفْعَالِ مُعْجَمِ الدِّرْسِ يُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةِ؟

وَاجْهَةٌ: روبير رو ش

١- شاهدَ وجهاً لوجهٍ. رو درو دير.

تَسْتَشِنُ: آكْتَارَةٌ

٢- ظهرَ و صارَ واضحًا. آكْتَارَةٌ يَا مَنْهُ.

قَشْلٌ: شَكْلَسْتَ خَرَدَ

٣- لم ينجحْ بِـ خَسِرَ مُونِقَ نَشَّالَهُ زَيَانَ دِيرَ.

عَاهَدَ: بِهَانَ رَبَتَ

٤- أَعْطَاهُ عَهْدًا وَ قَوْلًا يَأْنَ يَفْعَلُ شَيْئًا.

قَرَرَدَ رَأَتَهُ أَيَامَ دِرَهَمَ آخِرَ رَاقَهُ رَهَهَا نَاهِرَهَ.

٥- قَرَرَ أَنْ يَفْعَلَ مَا قَصَدَهُ مَعَ التَّاخيرِ.

تَرْصِيدُكَنْ اَهَادِيَتْ بِـ الَّذِينَ مُعِنِنْ لَكَنْ آمِنَهُ طَرَائِيَهُ اَزِنَتْ

الَّتَّمَرِينُ الثَّانِي: تَرْجِمَ الْأَحَادِيثُ، ثُمَّ عَيْنَ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

١- لا تَعْتَرِرُوا بِـ صَلَاتِهِمْ وَلَا بِـ صِيَامِهِمْ ... وَلَكِنْ اخْتَبِرُوهُمْ عِنْدَ صِدقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ
فَدَامَرْ (فِعْلُ الْأَمْرِ، وَ فِعْلُ النَّهْيِ)
الأَمَانَةِ. الْإِمَامُ الصَّادِقُ عَلَيْهِ الْبَشَارَهُ

٢- لا تَسْتَشِنُ الْكَذَابَ فَإِنَّهُ كَالسَّرَابِ يُقَرِّبُ عَلَيْكَ الْبُعْدَ وَيُبَعِّدُ عَلَيْكَ الْقُرْبَ.
امْ مَالَغَهُ (اسم المبالغة)

أَمِيرُ الْمُؤْمِنِيَّنَ عَلَيْهِ الْبَشَارَهُ

بِـ دُورُ غَلَوْ مَشْوَرَتْ تَلَنْ زَيَراً اوْ مَاهَ سَرَابَ اَسْتَهَ دُورِ رَاهَهُ تَرَنِدِيرَهُ بِـ سَازَرْ وَنَزِدِيرَهُ اَزِنَهُ دُورِي سَازَرْ.

٣- يَلْعُجُ الصَادِقُ بِـ صِدْقِهِ مَا لَا يَلْعُجُهُ الْكَاذِبُ بِـ احْتِيَالِهِ . أَمِيرُ الْمُؤْمِنِيَّنَ عَلَيْهِ الْبَشَارَهُ (الفاعل)
رَاسْتَلَرْ بِـ رَاسْتَلَرِي اَشْ بِـ حَيْنَهِي رَاهَهُ دُورُ غَلَوْ بِـ فَرَاعَلْ شَهْ بِـ آنْ مَنْ رَلَدَ.

٤- لا تُحَدِّثِ النَّاسَ بِـ كُلِّ مَا سَمِعْتَ بِـهِ . أَمِيرُ الْمُؤْمِنِيَّنَ عَلَيْهِ الْبَشَارَهُ
بِـ اَهَادِيَهُ حَرَدِيَهُ اَزِنَ اَهَادِيَهُ شَهْ بِـ سَفَنَ مَلَوْ

٣- لا تَسْتَشِنُ: با ... مشورت نکن

٢- الصِيَامُ: روزه

١- لا تَعْتَرِرُوا: فریب نخورید

٦- اَلْاحْتِيَالُ: فریبکاری

٥- يُبَعِّدُ: دور می سازد

٤- يُقَرِّبُ: نزدیک می سازد

معنٰى لِّمَاءِ طَهٰرٍ - تَابِعُ نَادِيَ طَهٰرٍ دِيرَ بَابَيْنِ عَلَىٰ .

التمرين الثالث: عَيْنُ الْكَلْمَةِ الَّتِي لَا تُنَاسِبُ الْكَلِمَاتِ الْأُخْرَى مَعَ بَيَانِ السَّبِيلِ.

لَفَظٌ	لَفَظٌ	لَفَظٌ	لَفَظٌ	لَفَظٌ
إِطَارٌ	قَوْلٌ	كَلَامٌ	سَخْنَةٌ	مَقَالٌ
سَخْنَةٌ	كَمَلَرٌ	سَخْنَةٌ	حَدَثٌ	سَخْنَةٌ
تَكْلِمٌ	كَمَلٌ	تَأْجِيلٌ	تَأْجِيلٌ	كَلَمٌ
شَاهِنَهَا	مِيرَهَا	تَأْخِيرَهَا	تَأْجِيلٌ	شَاهِنَهَا
أَغْصَانٌ	أَشْمَارٌ	تَأْخِيرَهَا	تَأْجِيلٌ	جُذُوعٌ
حَفْنَهُ لَهُ	يَزْرَعُ	تَأْجِيلٌ	يَنْبُتُ	مَارِرٌ
يَخْتَقُ	سَرْزٌ	تَأْجِيلٌ	سَاهٌ	يَغْرُسُ
بَرَادِيرٌ	أَخْضَرٌ	تَأْجِيلٌ	أَسْوَدٌ	أَحْمَرٌ
أَكْرَمٌ				

تَرْصِيدُ لِّمَاءِ طَهٰرٍ - سَيِّسِ معنٰى لِّمَاءِ طَهٰرٍ

التمرين الرابع: تَرْجِمِ الآياتِ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَطْلُوبِ مِنَكَ.

(فِعْلُ الْأَمْرِ)

١- ﴿...فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا...﴾ آلَّا عِرَافٌ: ٨٧

بَسْ صَبَرْلَسْنَ تَاهِنَوْنَ مِيَانْ سَادَورِي لَنَهْ

(الْمُضَافُ إِلَيْهِ)

٢- ﴿...يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ ...﴾ الْفَتْحُ: ١٥

مِيْ خَراَهِنْ سَفْنَهَا رَغْبِيْنْ دَهْنَهْ

(الْجَارُ وَالْمَجْرُورُ)

٣- ﴿هُوَ الَّذِي يُصْلِيٌ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ الْأَخْرَاجُ: ٤٣

جَارُهُجَرُورٌ جَارُهُجَرُورٌ

(الْفِعْلُ الْمَاضِي)

٤- ﴿...لِكِيلًا تَحْرَنَا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ ...﴾ آلُّ عِمَرَانَ: ١٥٣

تَـاـانـدـرـهـلـيـنـ نـسـوـهـ بـرـأـيـهـ اـرـدـسـتـ رـفـتـهـ لـزـهـمـاـ

(الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ)

٥- ﴿لَئِنْ تَنالوا الْبَرَ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا ثُجِّبُونَ...﴾ آلُّ عِمَرَانَ: ٩٢

لـئـنـ تـنـالـوـاـ بـرـعـبـهـ بـهـلـنـ مـفـرـعـ

٤- لِيُصْلِيٌ درود می فرسند

٣- فَاتَ: از دست رفت

٢- لِكِيلًا: لِکِي+لا

ترميم بن فعله های زیرا

آلتمرین الخامس: ترجم الجمل التالية.

- ١- اجلس على الكرسي: **اوی صندل بنشین**
- ٢- تجلس مع زميلك: **باهم طاس ان منشین**
- ٣- اصبر لكي يجلس: **صبرکن تا بشتیند**
- ٤- جالس خير الناس: **با بهترین مردم همنشین کن**
- ٥- لا تجلسوا هناك: **آن جا نتشبینید**
- ٦- لن يجلسن هنا: **اینجا نخواهند نشست**
- ٧- أريد أن أجلس: **من خراهم به بشتینم**
- ٨- رجعنا لنجلس: **با لشتم تا بشتینم**

ترميم مزدوج های زیرا

آلتمرین السادس: أكتب مفرد الجموع التالية.

صعوبات	أحياء	أفضل	خطط	أدوية
صعوبة: سفينة	حيي: زنده	أفضل: برتر	خططة: نقش	دواء: دارو
أعمال	إخوان	عيوب	أساتذة	أصدقاء
عمل: کار	أخ: برادر	عيوب: عيب	أستاذ: استاذ	صديق: درست
أخلاق	طلاب	إجابات	أسابيع	أسئلة
خلق: طلاق وفراق	طالب: ران تاز	إجابة: پاسخ دار	أسبوع: هفتة	سؤال: پرسشن

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

■ ابْحَثْ عَنْ قِصَّةٍ قَصِيرَةٍ أَوْ أَحَادِيثَ حَوْلَ قُبْحِ الْكِذْبِ وَ عَاقِبَتِهِ السَّيِّئَةِ.

تَعَلَّمُ كُلَّ لُغَةٍ فُتَحَةٌ إِلَى عَالَمٍ جَدِيدٍ.

يادگیری هر زبانی، دریچه‌ای به سوی جهانی نوین است.

آنه ماري شيميل آننه ماري شيميل

تَعْدُ الدُّكْتُورَةُ آنَه ماري شيميل مِنْ أَشْهَرِ الْمُسْتَشِرِيْنَ حَانَمَ دِكتَرَ آنَه ماري شيميل از مشهورترین خاورمیانی‌ها می‌باشد و در آلمان متولد شد و از هنگام کوچک اش مشتاق هر آنچه بود و لدلت در آلمانیا و کانت مُند طفولت‌ها مشتاقهٔ ای کل در آلمان متولد شد و از هنگام کوچک اش مشتاق هر آنچه بود ما بِرَبِطٍ بِالشَّرِقِ وَ مُعَجَّبَةً بِإِيَرانَ. کانَ عُمُرُهَا خَمْسَةَ بِهِ مَشْرَقٌ زَمِنَ ارْتَاحَ دَارَ وَشِيقَةً إِيَرانَ وَدَ عمَّ اُورْجَانَزَدَه سَالَ بِرَدْ عَشَرَ عَامًا حِينَ بَدَأَتْ بِدِرَاسَةِ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ. حَصَّلَتْ عَلَى هَنَّمَاءَ تَرْشِيْحَهُ بِتَحْصِيلِ زِبَانِ عَرَبٍ بَرَدْ. بِرَسْتَ آورَدَ

شهادة الدكتوراه في الفلسفة والدراسات الإسلامية وهي في التاسعة عشرة من عمرها؛
مدرّس دكتوراه فلسفة وطالعات إسلامي در حامى بر فخر زده سال داشت،

تعلّمت اللُّغَةِ الْتُّرْكِيَّةَ وَ دَرَسَتْ في جامِعَةِ آنَقرَةِ.
يا دَرْجَتْ زِبَانِ تُرْكِيِّ رَا درس داد در دانشگاه انطا

کانت شيميل تدعى العالم العربي المسيحي لفهم حقائق الدين الإسلامي والاطلاع
على شيميل بجهان مسيحي عربي رابه فهم حقائق دين اسلام وشاخت آن دعونت می کرد.
عليه. و هذا العمل رفع شأنها في جامعات الدول الإسلامية، فحصلت على دكتوراه فخرية
و این کار مقامش را در دانشگاه های لشورهای اسلامی بالاورد، و بست آورد بر دلترای افتخاری
من جامعات السندي و إسلام آباد و بيشاور و قونیہ و طهران.
از دانشگاه های سند و إسلام آباد و بيشاور و قونیہ و طهران.

إنها تعلّمت لغات كثيرة منها الفارسية والعربية والتركية والإنجليزية والفرنسية و
او زبان های زیلی را از حمله فارسی و عربی و ترکی و انگلیسی و فرانسوی و
الاردویه؛ و کانت تلقي محاضرات باللغة الفارسية. فھي کانت مثالاً لهذه العبارة:
اردو بارگزت! و به زبان فارسی سخنرانی هایی کرد. و او بر مبنای برای این عباره:

«الإِنْسَانُ يَكُلُّ لِسَانٍ إِنْسَانٌ»
«انسان با هر زبان اذن است»

آلفت شيميل أكثر من مئة كتاب و مقالة منها كتاب حول شخصية جلال الدين البلخي.
شيميل بيش از صد کتاب و مقاله از حمله ترتیب سیرامون شخصیت جلال الدین بلخی (مردان) تالیف کرد.
۱- دراسات: مطالعات

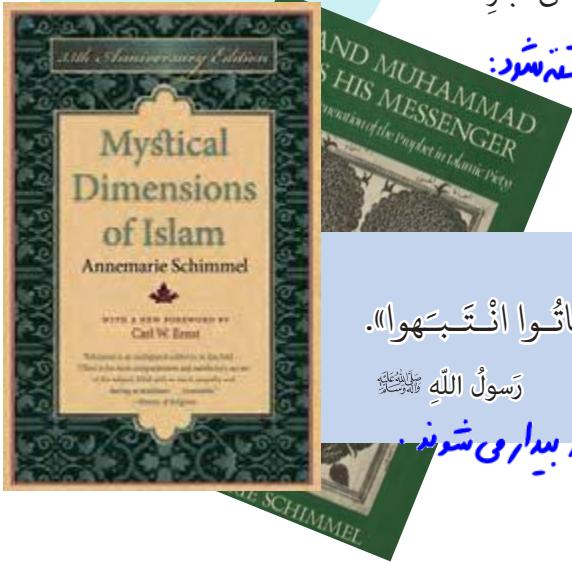
هيَ كائِنَتْ تُحِبُّ الْعِيشَ فِي الشَّرْقِ، لِذَلِكَ دَرَسَتْ مُدَّةً طَوِيلَةً فِي الْهَنْدِ وَ باكِستانِ، وَ اوْ زَنْدَهُ درِّ مُشْرِقٍ زَمِنَ رَادِوْسِتِ فِي رَاشِتْ بَنَابِيْنِ مدْنِ طَوَانِ درِهَنْدِ وَ باكِستانِ، تَدْرِيْسِ مَرْدَهُ وَ دَرَسَتْ كَذَلِكَ مَا يُقاوِبُ خَمْسَةً وَ عِشْرِينَ عَامًا فِي جَامِعَةِ هَارْفَارِدِ. وَ تَدْرِيْسِ مَرْدَهِيْنِ طَوَانِزِرِيْكِ بَيْتِ وِبِيجِ سَالِ درِ دَانِشْجَاهِ هَارْوَارِدِ. قَبْلَ وَفَاتِهَا أَوْصَتْ شِيمِلْ زُمْلَاءَهَا أَنْ يُشَكَّلُوا فَرِيقًا لِلْجَوَارِ الدِّينِيِّ وَ الثَّقَافِيِّ يَكُونُ مَبْنَى اِزْمِرْتَشِ سَفَارِيْنِ مَرْدَشِيمِلْ بَهْمَارَانِيِّهِ تَسْلِيلِ رَهَنَهِ تَيْمِيِّ رَابِيِّ لَغْلَوِيِّ رَبِيِّنِ وَ مَهْنَهِنِ هَدْفُهُ الْأَعْلَى «مَدَّ جُسُورِ الصَّدَاقَةِ وَ التَّفَاهُمِ بَيْنَ أُورُوبَّا وَ الْعَالَمِ الإِسْلَامِيِّ» وَ حَدْفِ وَالَّا آنِ، لَكَشِيدِنِ بَلِ هَاهِي دَوْسِيِّ وَ تَنَاهُمِ مَيَانِ اِرْوَبَا وَ جَنِ اِسْلَامِ». «الْاِتَّحَادَ بَيْنَ الْخَضَارَاتِ».

«اِتَّحَادِيْنِ تَقْدِنَهَا» بَاسَدِ.

أَشَارَتْ شِيمِلْ فِي إِحْدَى مُقَابِلَاتِهَا إِلَى الْأَدْعِيَةِ الإِسْلَامِيَّةِ وَ قَالَتْ: اِشَارَهُ مَرْدَشِيمِلْ درِيْكِنِ اِزْمِصَاحِبِهِ هَاهِي شِيمِلْ بَهْدَعَاهِي اِسْلَامِيِّهِ لَفْتَهُ: «أَنَا أَقْرَأُ الْأَدْعِيَةَ وَ الْأَحَادِيثَ الإِسْلَامِيَّةَ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَ لَا أَرَاجِعُ تَرْجِمَتَهَا». «مَنِ حَرَامُ دُعَاهُو اَهَارِتِ اِسْلَامِ رَابِيِّ زَبَانِ عَرَبِ وَ بِبِرْتَصَمَهِ آرَهَا مَرَاجِعَهُ مَنِ».

هيَ أَوْصَتْ أَنْ يُكْتَبَ هَذَا الْحَدِيثُ عَلَى قَبْرِهَا:

اوْصَتَتْ مَرْدَهُ اِنْ حَدِيثَ بَهْمَيْشِ نَزَلَتْهُ شَرِدُ:

«الْإِنْسَنُ نِيَامٌ فَإِذَا مَأْتُوا اَنْتَبَهُوا».

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

مَرْدَمْ حَرَابِهِ وَ هَرَطَاهِ بَهْمَيْشِ بَهْدَارِيِّ شَوَّهَدِ.

فَرَنْسِيَّةٌ : فرانسوی
قارَبٌ : نزدیک شد
«ما يُقَارِبُ» : نزدیک به
مُحَاصَرَةٌ : سخنرانی
مَدَّ : کشید، گسترش داد
مُسْتَشْرِقٌ : خاورشناس
مُعْجَبَةٌ بِـ : شیفتہ (أَعْجَبَ، يُعْجِبُ)
مُقَابَلَةٌ : مصاحبه
مُنْدُّ : از هنگام

حَصَلَ عَلَىٰ : به دست آورد
(مضارع: يَحْصُلُ)
حَضَارَةٌ : تمدن
دُكْتُورَاهُ : دکترا
شَكَلٌ : تشکیل داد (مضارع: يُشكَّلُ)
شَهَادَةٌ : مدرک
عَدَّ : به شمار آورد، شمرد
(مضارع: يَعُدُّ)
فَخْرَيَّةٌ : افتخاری

أُرْدِيَّةٌ : زبان اردو
أَشَارَ : اشاره کرد (مضارع: يُشيرُ)
أَقْلَىٰ : انداخت (مضارع: يُلْقِي)
كَانَتْ تُلْقِي مُحَاصَرَةً : سخنرانی می کرد
إنجِليزِيَّةٌ : انگلیسی
أَنْكَارَةٌ : آنکارا
أَوْصَىٰ : سفارش کرد (مضارع: يوصي)
تَقَافِيَّةٌ : فرهنگی
«تَقَافَةٌ» : فرهنگ

حِبَابُ بِهِ بِسَوَالَاتِ نَزِيرٍ بِرْ طَبْنَ صَنْ درَسِ .
أَحِبُّ عَنِ الْأَسْئِلَةِ التَّالِيَّةِ حَسَبَ نَصُ الدَّرْسِ .

- ١ - إِبَّا يَ لُغَةٌ كَانَتْ شِيمِلْ تَقْرَأُ الْأَدْعِيَّةِ الإِسْلَامِيَّةَ؟** **شِيمِلْ بِهِ بِهِ زَيَّنَ دُعَاهَاهُ اِسْلَامِ رَاهِي خَرَانَهُ؟**
كَانَتْ شِيمِلْ تَقْرَأُ الْأَدْعِيَّةِ الإِسْلَامِيَّةِ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ . **شِيمِلْ دُعَاهَاهُ اِسْلَامِ رَاهِي زَيَّنَ عَرَبِيِّ فِي خَرَانَهُ .**
- ٢ - أَيُّ حَدِيثٍ كُتِبَ عَلَىٰ قَبْرِ شِيمِلِ؟** **كَذَامْ حَدِيثٍ روِيَ قَبْرِ شِيمِلِ نَزَّشَتْ شَدَّهُ اَسْتَ .**
النَّاسُ يَنْامُ فِيَّا مَاتُوا اِنْتَهُوا . **مَرْدَمْ حَفْتَهُ اَنْ حَرَطَهُ بِعِرَبِيِّ بَدَارِيِّ سَوَانِهِ .**
- ٣ - كَمْ كِتَابًا وَ مَقَالَةً أَلْقَتْ شِيمِلِ؟** **جِنَّهُ لَتَابُ وَ مَقَالَهُ تَأْلِيفَ رَدَهُ اَسْتَ شِيمِلِ .**
الثُّرُّ مِنْ مَنْهُ لَتَابُ وَ مَقَالَهُ . **بِسْتَرَازْ هَدَهُ لَتَابُ وَ مَقَالَهُ .**

- ٤ - يَمَادَا أَوْصَتْ شِيمِلْ زُمَلَاهُا؟** **شِيمِلْ حَمَّارَانِ رَاهِي مَهْ جِيزِي تَرْصِيَهُ رَدِّهُ؟**
أَوْصَتَ رُمَلاَهُاهُا أَنْ يُشَلَّوَا فِيَقَا الْحَمَارِ الْأَدِينِ وَ الشَّعَافِيَّةِ . **سَفَرَشْ بَرِيدَهُ حَمَّارَانِهِ رَتِّيَنِ .**
- ٥ - أَيْنَ وُلِدَتْ شِيمِلِ؟** **كَجا صَنَولَسْدَ شِيمِلِ مِ .**
وُلِدَتْ فِي أَلْهَارِيَا . **دَرَّالَمانْ صَنَولَسْدَهُ .**

اعلَمُوا

تَرْجِمَةُ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ (۲)

- حروف «لَم ، لِ ، لَا» بر سر فعل های مضارع می آیند و معنای آن را تغییر می دهند.
- حرف «لَم» فعل مضارع را به «ماضی ساده منفی» یا «ماضی نقلی منفی» تبدیل می کند؛ مثال:

لَم يَسْمَعْ: نشنید، نشنیده است	يَسْمَعْ: می شنود
لَم تَدْهَبُوا: نرفتید، نرفته اید	تَدْهَبُونَ: می روید
لَم تَكْتُبْنَ: ننوشtid، ننوشته اید	تَكْتُبْنَ: می نویسید

- حرف «لِ امر» بر سر فعل مضارع به معنای «باید» است و چنین فعلی معادل «مضارع التزامی» در فارسی می باشد؛ مثال:

لِنَرْجِعْ: باید برگردیم	نَرْجِعُ: بر می گردیم
لِيَعْلَمُوا: باید بدانند	يَعْلَمُونَ: می دانند

- در کتاب عربی پایه نهم با حرف «لَا نهی» بر سر فعل مضارع مخاطب (دوم شخص) آشنا شدید؛ مثال:

لَا تَيِّأْسُ: نامید نشوی	تَيِّأْسُ: نامید می شوی
لَا تُرْسِلُوا: نفرستید	تُرْسِلُونَ: می فرستید

- همین حرف «لَا نهی» اگر بر سر سایر ساخت های فعل مضارع باید، به معنای «نباید» و معادل «مضارع التزامی» منفی در فارسی است؛ مثال:

لَا يُسَافِرُوا: نباید سفر کنند يُسَافِرُونَ: سفر می کنند

- حروف «لَم ، لِ ، لَا» در انتهای فعل مضارع تغییراتی ایجاد می کنند.

۱- آشنایی با این تغییرات از اهداف آموزشی کتاب نیست؛ اما خوب است بدانید این حروف (که حروف جازمه نام دارند)، نشانه انتهای فعل های «يَفْعُلُ، تَفْعُلُ، أَفْعُلُ و تَفْعُلُ» را تغییر می دهند. که «...يَفْعُلُ، ...تَفْعُلُ، ...أَفْعُلُ و ...تَفْعُلُ» و حرف نون را در انتهای فعل های «يَفْعَلُونَ، تَفْعَلُونَ، يَفْعَلُوا و تَفْعَلُوا» حذف می کنند. این حروف در شکل ظاهر دو فعل جمع مؤنث «يَفْعُلنَ» و «تَفْعَلنَ» هیچ تغییری ایجاد نمی کنند.

﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ التَّوْبَةُ : ٤٠

اَنْذُ وَهَلَّئِنْ صِباشْ هَمَانْ اَخْدَنْ بَا مَاسَتْ

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾ الرَّعْدُ : ١١

هَمَانْ اَخْدَنْ قَوْمَنْ رَا تَغْيِيرَنْ دَهَدَتْ اَخْدَرْسَانْ رَا تَغْيِيرَدَهَنْ

... لَا تَظْلِمْ كَمَا لَا تُحِبُّ أَنْ تُظْلَمْ وَأَحْسِنْ كَمَا تُحِبُّ أَنْ يُحْسَنَ إِلَيْكَ. الإمام عَلَيْهِ السَّلَامُ

خَلَعْنَكَنْ هَمَانْ طَوْرَهْ دَوْسَتْ نَدَرَهْ بَهْ مُورَدْ طَلَعْ وَاقِعْ شَرِيْ وَسِنْ كَنْ هَمَانْ طَوْرَهْ دَوْسَتْ دَارِيْ بَهْ قَرِيْسِيْ شَوْدْ

چند نکته:

■ نکته (۱) : فعل نهی همان فعل مضارع است.

■ نکته (۲) : ترجمة فعلی مانند «لِيَعْلَمُوا» فقط در جمله و در متن امکان پذیر است؛

مثال:

تَكَلَّمُتُ مَعَ أَصْدِقَائِي لِيَعْلَمُوا كَيْفَ يُمْكِنُ لَهُمْ أَنْ يَنْجَحُوا فِي بَرَاجِحِهِمْ.

با دوستام سخن گفتم تا بدانند چگونه برایشان امکان دارد که در برنامه هایشان موقق شوند.

قال المُدِيرُ: إِنَّ الِامْتِحَانَاتِ تُسَاعِدُ الطُّلَابَ لِتَعْلِمِ دُرُوسِهِمْ فَلِيَعْلَمُوا ذَلِكَ وَ عَلَيْهِمْ أَنْ لَا يَخافُوا مِنْهَا.

مدیر گفت: آزمونها داش آموزان را برای یادگیری درس هایشان کمک می کند و باید این را

بدانند و بر آنان لازم است که از آن نترسند.

■ نکته (۳) : حرف «لـ» بر سر ضمیرها به «لـ» تبدیل می شود؛ مثال:

لَهُ، لَهَا، لَهُمْ، لَهُنَّ، لَهُمَا، لَكَ، لَكِ، لَكُمْ، لَكُنَّ، لَكُمَا، لَنَا.

در «لـی» این گونه نیست.

■ **نکته (۴)** : تاکنون با دو نوع حرف «ل» آشنا شده‌اید، یکی بر سر اسم (ضمیر نیز اسم محسوب می‌شود) و دیگری بر سر فعل مضارع می‌آید؛ تشخیص معنای هر یک فقط داخل متن امکان دارد:

- ۱- «ل» به معنای «مال، از آن» مانند «لَمْنْ تِلْكَ الشَّرِيْحَةُ؟»؛ یعنی «آن سیم کارت مال کیست؟»
- «ل» به معنای «برای» مانند «إِشْتَرَيْتُ حَقِيقَةً لِلْسَّفَرِ»؛ یعنی «چمدانی برای سفر خریدم».
- «ل» به معنای «داشت» مانند «لَيْ شَهَادَةً فِي الْحَاسُوبِ»؛ یعنی «مدرک رایانه دارم».
- ۲- «ل» به معنای «باید» مانند «لِتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ»؛ یعنی «باید به خدا توکل کیم».
- «ل» به معنای «تا» مانند «ذَهَبْتُ إِلَى الْمَتْجَرِ لَاشْتَرِيَ بَطَارِيَّةً لِجَوَالِيِّ»؛ یعنی «به مغازه رفتم تا باتری برای تلفن همراهم بخرم».

حرف «ل» پس از حرف‌هایی مانند «و، ف» معمولاً ساکن می‌شود؛ مثال:

فَ + ل + يَعْمَلُ = فَلْيَعْمَلُ: پس باید انجام دهد.

ترجمه لغات زیر ابر طبق مراجع.

اختیار نفسک: ترجم العبارات التالية حسب القواعد.

(از آن)
ستایش برای خدا برو در طارجه بین است.
یا صبر فرستاده شد تا حدایت لذت مردم را.
با یه گوش فزاده هم به سخن حق.
مال کیست این گز نامه ها؟

۱) **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** ﴿الفاتحة﴾

۲) بِعِثَّ النَّبِيِّ صلوات الله عليه وآله وسلام لیه‌دی النّاس.

۳) لِنَسْتَمِعُ إِلَى الْكَلَامِ الْحَقِّ.

۴) لِمَنْ هُنْدِهِ الْجَوَازَاتُ؟

الْتَّمَارِينُ

تَقْرِيرٌ بِهِ رِجَالٌ عَالَى مَلَكِيَّةِ مُنْسَبٍ إِلَى طَهَاتِ وَأَزْوَانِ الْمُدْرِسِ.

الْتَّمَارِينُ الْأَوَّلُ: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنْسَبَةً مِنْ كَلِمَاتِ مُعْجمِ الدَّرِسِ.

شِيلُ از هنگام در دی این مهستاق هر آنچه به ستری زمین از بساط ارد برد و شفعته ایمان بود.

۱- كَانَتْ شِيلَ مُنْدُ طُفُولَتِهِ مُشْتَاقَةً إِلَى كُلِّ مَا يَتَعَلَّقُ بِالشَّرِقِ وَ **مُحْجَّةٌ** بِإِيَران.

دَلْتَ اَيْ اَفْتَحَرَى مَدَرِسَى اَسْتَهَى بِهِ شَحْفَى دَاهِى شَوَّدَ بِهِ خَطَرَ قَدْرَ دَانِى بَرَانَ اَنْتَاشَ هَائِشَ دَرَزَ مِنْهَاىِي مَعِينَ.

۲- الْدُّكْتُورَاهُ **الْفَخْرِيَّةُ** هيَ شَهَادَةٌ تُعْطَى لِشَخْصٍ تَقْدِيرًا لِجُهُودِهِ فِي مَجَالٍ مُعَيَّنٍ.

صَانَانَ آَفَارَا **دوْمِنْ تَسْهِيرَهُونَ** در تَرْكِيهِ بَعْدَ اَسْتَبِنُولَ اَسْتَ.

۳- إنَّ **الْنَّفَرَةَ** ثَانِي أَكْبَرِ مَدِيَّةٍ فِي تُرْكِيا بَعْدَ إِسْطَانِبُول.

مَدِرَمُ **بَالْسَّانِ صَحِيَّتِي لَسْنَبَا زَيَانِ اَرْدُو**.

۴- الْشَّعْبُ الْبَاكِسْتَانِيُّ يَتَكَلَّمُ بِاللُّغَةِ **الْاَرْدِيَّةِ**.

زَيَانِ رسِنِ در بِرِيَّتَانِيَا **الْأَنْجَلِيزِيَّةِ**.

۵- الْلُّغَةُ الرَّسْمِيَّةُ فِي بِرِيَّتَانِيَا **الْأَنْجَلِيزِيَّةِ**.

مَعِينُ لِنْ مَلَكَهُ اَيْدِمْ تَاسِنَهُونَ دَرَهُ طَهَاتَ وَلَهُ

الْتَّمَارِينُ الثَّانِي: عَيْنُ الْكَلِمَةِ الَّتِي لَا تُنْسَبُ الْكَلِمَاتِ الْأُخْرَى.

حَصَّةٌ	مَاهٌ	فَرْهَنْتٌ	سَالٌ
۱- الْأَسْبُوعُ	الْشَّهَادَهُ	الْشَّفَاقَهُ	الْسَّنَهُ
۲- اَرْدُو	الْأَنْجَلِيزِيَّهُ	فَرَانِسِريٌّ	الْفَخْرِيَّهُ
۳- الْأَرْدِيَّهُ	الْأَنْجَلِيزِيَّهُ	الْفَرْنِسِيَّهُ	دَوْرَسَتُ
۴- الْزَّمِيلُ	الْقَمِيصُ	دَوْرَسَتُ	الْحَيَّبُ
۵- اَرْلَانَا	شَهَرُ	لَشَوُرُ	خَوَاسِيَهُ هَا
۶- الْقَرِيَّهُ	الْمَدِيَّهُ	الْبَلَادُ	الْتَّيَامُ
۷- مَدَرَنُ	كُوْدَرِيٌّ	كُوْدَكِيٌّ	بَنْزُرْكَسَانِيٌّ
۸- الْشَّهَادَهُ	الْطَّفُولَهُ	الصَّغِيرُ	الْكَبَرُ
۹- كَرْبَهُ	الرُّمَانُ	الْتَّفَاحُ	الْعِنْبُ
۱۰- الْقِطُّ			

بخوان آیات زیر را سپس انتخاب بن ترجمه درست را.

الْتَّمْرِينُ الْثَّالِثُ: إِقْرَأِ الْآيَاتِ التَّالِيَةَ، ثُمَّ انتَخِبِ التَّرْجِمَةَ الصَّحِيحةَ.

۱- ﴿... عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ آل عمران: ۱۲۲

الف) مؤمنان تنها باید بر خدا توگل کنند.

ب) مؤمنان فقط به خدا توگل می‌کنند.

۲- ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾ الحُجُّرات: ۱۴

بادیه‌نشینان گفتند: ...

الف) ... «ایمان می‌آوریم». بگو: «ایمان نمی‌آورید؛ بلکه بگویید: در سلامت می‌مانیم».

ب) ... «ایمان آوردیم». بگو: «ایمان نیاورده‌اید؛ بلکه بگویید: اسلام آوردیم».

۳- ﴿أَوَ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾ آل زمر: ۵۲

الف) آیا ندانسته‌اند که خدا روزی را برای هرکس بخواهد، می‌گستراند؟

ب) آیا نمی‌دانند که خدا روزی را برای هرکس بخواهد، فراوان می‌کند؟

۴- ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَّْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ سوره الإخلاص

بگو: او خداوند یکتاست، خدا بی‌نیاز است ...

الف) ... نمی‌زاید و زاده نمی‌شود و کسی همانندش نیست.

ب) ... نزاده و زاده نشده و کسی برایش همتا نبوده است.

۴- آنکه: همتا

۳- ولد: زاید (مضارع: یلدُ)

۲- الصَّمَد: بی‌نیاز

۱- أَسْلَمَ: اسلام آورد

۵- ﴿... فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ * الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جَوَعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾

سورة قُرْشٍ

پس پروردگار این خانه را...

الف) ... می پرستند؛ زیرا در گرسنگی خوراکشان داد و از ترس [دشمن] در امان نهاد.

ب) ... باید بپرستند، همان که در گرسنگی خوراکشان داد و از بیم [دشمن] ایمنشان کرد.

۳- آمن: ایمن کرد، ایمان آورده

۲- الجوع: گرسنگی

۱- أَطْعَمَ: خوراک داد

قراءة و درجات طبع المفردات.

آلَّتمرينُ الرَّابِعُ: صَعْ فِي الْقِرَاعِ كُلَّمَةً مُنَاسِبَةً.

نَامِدَهُ فِي تُوْدِ نَشَانَهَايِ بِسْتَرْفَتِ دَرِيمَانَهَايِ دَرِصَنْتَ وَارِبِ

- ١- تُسَمِّي مَظَاهِرُ التَّقْدِيمِ فِي مَيَادِينِ الْعِلْمِ وَالصَّنَاعَةِ وَالْأَدَبِ مِهْرَجَانًا حضارةً مهرجاناً

اَسْرَهُ رَدِاسْتَادِ دَاتِشَاهِ درِسْخَنْشِ بِقَبْيلِ آتَهِ مَارِي شِيمِلِ.

- ٢- أَسْتَاذُ الْجَامِعَةِ فِي حَدِيثِهِ إِلَى قَضَائِلِ آنَهِ مَارِي شِيمِل. أَشَارَ آثاراً أثراً

مُزْهَنَدَ حَمَانِ اَرْزِيشَهَايِ مَشَرَّكِ بَيْنِ تُرْوِصِ اَزْرِدِمِاسَا.

- ٣- هِيَ الْقِيمُ الْمُشَتَّرَكَهُ بَيْنَ جَمَاعَهُ مِنَ النَّاسِ.

سَخْنَانِ رَدِاسْتَادِ دَاتِشَاهِ درِبَارَهُ شِيمِلِ.

- ٤- الْقُنِيُّ أَسْتَاذُ الْجَامِعَةِ حَوْلَ شِيمِل.

حَمَعَهُ رَهَنِ شَخْصِي اَسْتَهِ مَارِي شِيمِلِ.

- ٥- هُوَ الشَّخْصُ الَّذِي يَعْمَلُ مَعَكَ. الْرَّمِيلُ الْمِضِيَافُ المِضِيَافُ

انتخب لدن حباب درست را.

آلَّتمرينُ الْخَامِسُ: إِنتَخِبِ الْجَوابَ الصَّحِيحَ.

تَوْبَاهِ شَاشَهُ لَنِنِ وَدَرِزِنْهُ اَتِ نَامِدِنِشِ.

- ١- عَلَيْكِ بِالْمُحاوَلَهِ وَ في حَيَاتِكَ. لَنْ تَيَّاسَ كَيْ تَيَّاسَ لا تَيَّاسُ

مِنْ دَرِدِسَالَ لَذَّتَهُ سَفَرِهِدَامِ.

- ٢- اَنَا في السَّنَتَيْنِ الْمُاضِيَيْنِ. لَنْ اُسَافِرَ لِكَيْ اُسَافِرَ لَمْ اُسَافِرْ

مِنْ خَاصِّهِ بَرِومِ بِهِ بازارِ لَكِفَهَا (بَازَارِ لَكِفَهَا فَرِشَهَا)

- ٣- اُرِيدُ إِلَى سوقِ الْحَقَائِيْنِ. اَنْ اَذْهَبَ اِنْ اَذْهَبَ لَمْ اَذْهَبْ

اوْ خَواهِدِرَفَتِهِ بِهِ وَرِشَتَهَا خَرِدا.

- ٤- هُوَ إِلَى الْمَلْعَبِ غَدَّاً. لَمْ يَرْجِعَ ما رَجَعَ لَنْ يَرْجِعَ

حَرِسَ شَاشَهُ لَذَهَرِقِنِ سَوْدِ دَرِهَهَاهِ.

- ٥- مَنْ يَنْجَحُ فِي اَعْمَالِهِ. لَا يَجْتَهِدُ يَجْتَهِدُ لَا يَجْتَهِدْ

مصنف بن بنت فارسی ایم ارتباهه در دبی حدیث در مصنف.

التمرين السادس: عین البیت الفارسی الذي يرتبط بالحدیث في المعنی.

مرمن که سخن ویرگار است.

۱- المؤمن قلیل الكلام كثير العمل. الإمام الكاظم عليه السلام
دانهه بعمر مثلك در حق بدون سیوه است.

۲- العالم بلا عمل كالشجر بلا ثمر. رسول الله عليه السلام

بیرون طارم را به مدار آردن با مردم رسور دادهان ترمه های را بآبام را بابت دین رسور دارد.

۳- أمرني ربی بقيادة الناس كما أمرني بأداء الفرائض. رسول الله عليه السلام

دشمني عامل بهتر از دریت نداشت.

۴- عداوة العاقل خير من صدقة الجاهل. الإمام علي عليه السلام
اور زاده دور روزی به سود نفر و روزی به زیان ترسست.

۵- الدھر يومان؛ يوم لك و يوم عليك. الإمام علي عليه السلام

بهرین کارها میانه ترین آن هاست.

۶- حیر الأمور أو سطحها. رسول الله عليه السلام

الف

ب

ح

و

>

ج

تازندگ توجهان شود پر (نظمی گنجای)

الف) کم کوی و گزیده کوی چون د

کابدی دارد و جایش نیست (امیر خسرو دہلوی)

ب) علم کز اعمال نشانیش نیست

هم لایق دشمن است و هم لایق دوست (سعدی)

ج) اندازه نگه دار که اندازه نکوست

چخ بازیک ازین بازیخ های سیار دارد (فاطم فراهانی)

د) روزگارست آن که ک عزت دید که خوار دارد

بادستان مروت با دشمنان ملا (حافظ)

ه) آسایش دولیتی تفسیر این دو حرف است

بهتر از آن دوست که نادان بود (نظمی گنجای)

و) دشمن دانکه غم جان بود

قراربره در جای خوبی مناسب از طهارت زیر «دو طهارت اضافی است»

الْتَّمَرِينُ السَّابِعُ: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ. «كَلْمَاتَانِ زَائِدَتَانِ»

آنرا اتلیس ندن افتخاری از زما خوارنس سخنران مدار

(أنقرة/ الإنجلizية/ الحضارة/ فخرية/ مئذنة/ المستشرق/ محاضرة/ شهادات)

ندیم همایع‌نام را واز روز ینجسنه.

۱- ما رأیت جیرانی صند یوم الخمیس.

یاری گیری زبان اتلیس را از ملاس هفتم.

۲- نتعلّم اللّغة الإنجلیزیة من الصّفّ السابع.

استاد سخنران مژهندی روز در برابر دانش آزادان.

۳- آلقی الأستاذ محاضرة ثقافية أمام الطلاب.

تدن سومری در جنوب عراق بود

۴- كانت الحضارة السومرية في جنوب العراق.

دکتر از بالاتر زن مدار نخضص در دانشگاه است.

۵- آدکتوراه من اعلی شهادات التخصص في الجامعات.

حسناً حارب ناس دانشندی از دولت‌های عزیز است که دانش مژهندی روش است.

۶- إن المستشرق عالمٌ من الدولِ الغربيةِ عارفٌ بالثقافةِ الشرقيةِ.

طهارت «انقرة - فخرية» اضافی هستند.

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

■ أكْتَبَ عَنْ أَحَدِ هُوَلَاءِ الْمُسْتَشِرِقِينَ الَّذِينَ خَدَمُوا اللُّغَةَ الْفَارِسِيَّةَ أَوِ الْعَرَبِيَّةَ.

هانرى كوربن (هنى كوربن)

Henry Corbin

رينولد نيكلسون

Reynold Alleyne Nicholson

يوهان گوته

Johann

Wolfgang von Goethe

ولاديمير مينور斯基

Vladimir Minorski

توши هيکو ایزوتسو

Toshihiko Izutsu

إدوارد براون

Edward Granville Browne

«يوهان گوته» هو أحد أشهر أدباء ألمانيا، و الذي ترك إرثاً أدبياً و ثقافياً عظيماً لِلمكتبة العالمية.

«رينولد نيكلسون» هو مستشرق إنجليزي. خبير في التصوف والأدب الفارسي، و يعتبر من أفضل المترجمين

لأشعار جلال الدين الرومي.

«هانرى كوربن» فيلسوف و مستشرق فرنسي اهتم بدراسة الإسلام. أسس في فرنسا قسماً لـ تاريخ إيران.

«إدوارد براون» مستشرق إنجليزي نال شهرةً واسعةً في الدراسات الشرقية و كان يُعرف الفارسية والعربية جيداً.

«توشي هيکو ایزوتسو» أول من ترجم القرآن إلى اللغة اليابانية. و كان يُعرف ثلاثين لغةً منها الفارسية والعربية.

«ولاديمير مينور斯基» مستشرق روسي. أستاذ في دراسة الفارسية والكردية.

الدَّرْسُ السَّابِعُ

﴿الرَّحْمَنُ * عَلَّمَ الْقُرْآنَ *

خَلَقَ الْإِنْسَانَ * عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ الرَّحْمَنُ: ١ تا ٤

خدای بخشاینده، قرآن را آموزش داد، انسان را آفرید، سخن
گفتن را به او آموخت.

تأثيرُ اللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ عَلَى الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ

تأثير زبان فارسي به زبان عربي

المفردات الفارسية دخلت اللغة العربية مُنْذُ العصر الجاهلي، فَقَدْ نُقلَتْ إلى العربية الفاظُ واژگان فارسی از دوره جاهلی وارد زبان عرب مُشَاهِدَه، بِنِ مُتَقَلِّبِه است به عرب وازگان فارسیَّة كثيرةً بِسَبَبِ التَّجَارَةِ وَدُخُولِ الإِيْرَانِيِّينَ فِي الْعَرَاقِ وَالْيَمَنِ، وَكَانَتْ تِلْكَ المُفَرَّدَاتُ فارس بِسَارِيَّه بِعِلْمِ تَجَارَةِ وَوَارِدَشِنِ إِرَانِ هَا در عَرَاقِ وَيَمَنِ، وَأَنْ وَازْگان تَرَيَطْ بِعَضِ الْبَصَائِعِ الَّتِي مَا كَانَتْ عِنْدَ الْعَرَبِ كَالْمُسْكِ وَالْدِيَاجِ، وَاشتَدَ النُّقلُ مِنْ بِه بِرْضِ از کالاِنِ که اعراب به از اُنْتَهَى مَائِسَه مُشَاهِدَه وَدِيَاجِ ارْسَاطِ دَانَهَه. وَشَتَّتَ رُوتَتِ الْتَّقَالِيزِ الْفَارِسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ بَعْدَ اِنْضَامِ إِرَانِ إِلَى الدُّولَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ.

فارس به عربی نهادز بیدلتن ایران به دولت اسلام وَفِي الْعَصِيرِ الْعَبَاسِيِّ اِرْدَادٌ نُفُوذُ الْلُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ حِينَ شَارَكَ الإِيْرَانِيُّونَ فِي قِيَامِ الدُّولَةِ الْعَبَاسِيَّةِ وَدر درجه عباسی انتشاری را مفت نفرز زبان فارس هنگامی که شمارگان کردند ایران هادر تأسیس حرمت علی یَدِ أَمْثَالِ أَبِي مُسْلِمِ الْخُرَاسَانِيِّ وَآلِ بَرْمَكِ. وَكَانَ لِابْنِ الْمُقْفَعِ دَوْرٌ عَظِيمٌ فِي هَذَا بِرَسْتَتِ اِنْدَارِیِّ قُتلَ اِبْرَاهِيمَ فَرَاسَانِ وَآلَ بَرْمَكَ. وَابْنَ قَقْعَنِ نَقْشِهِ دِرَانِ تَأَثَّرَ دَائِتَهُ، التَّأْثِيرُ، فَقَدْ نَقَلَ عَدَدًا مِنَ الْكُتُبِ الْفَارِسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ، مِثْلُ كَلِيلَةِ وَدِمَتَةِ.

وَتَرَصِّبَتِه اسْتَعْدَادِيِّ از شَبَهِ های فارسی را به عربی ، مثل طبله و دمنه.

وَلِفِيروزآبادِيِّ مُعَجمٌ مَشْهُورٌ بِاسْمِ الْقَامُوسِ يَضْمُمُ مُفَرَّدَاتٍ كَثِيرَةً بِالْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ. وَفِيروزآبادی وَازه نَامَه سَهْرَوَرَی دَارِدِه بَامِ قَامُوسِ به دربرمی سَهْرَد وَازگان فَزارَان به زبان عربی . وَقَدْ بَيْنَ عُلَمَاءِ الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَالْفَارِسِيَّةِ أَبْعَادَ هَذَا التَّأْثِيرِ فِي دِرَاسَاتِهِمْ، فَقَدْ أَلَّفَ الدُّكْتُورُ وَأَخْتَارَ رَهْدَهَانَه دَانَهَانَه زبان عربی وَمارس اهعاد این تأثیر را در پژوهش های فرد، وَدَلَتْ تَرْذِبِي الْتُونِجيِّ كِتَابًا يَضْمُمُ الْكَلِمَاتِ الْفَارِسِيَّةَ الْمُعَرَّبَةَ سَمَاهُ «مَعْجَمَ الْمُعَرَّبَاتِ الْفَارِسِيَّةِ» فِي الْلُّغَةِ تالیفِ کرد های دَارِدِه بَامِ کَرَد طَهَاتِ مَارسی عربی سَهْهَه آن را وَازه نَامَه مَعَرَبَاتِ فارسی در زبانِ الْعَرَبِيَّةِ».

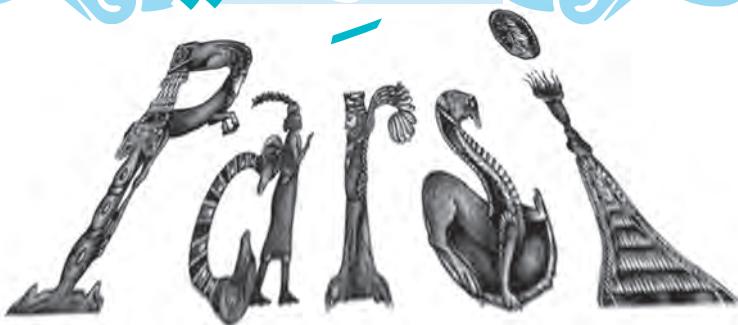
أَمَّا الْكَلِمَاتُ الْفَارِسِيَّةُ الَّتِي دَخَلَتِ الْلُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ فَقَدْ تَغَيَّرَتْ أَصواتُهَا وَأَوْزَانُهَا، وَنَطَقَهَا الْعَرَبُ وَفَقَادُوا لِالسِّنْتِهِمْ، فَقَدْ بَدَّلُوا الْحُرُوفَ الْفَارِسِيَّةَ «گ، چ، پ، ژ» الَّتِي لَا تَوْجُدُ فِي اِعْرَابِ آنَّ هَارَابِ اِسَاسِ زِبَانِ هَاهِشَانِ بِرْ زِبَانِ آوْرَدَنْ وَ حُرُوفَ فَارِسِ لَدَّ، چ، بِ، ثَرْ، هَدَرْ لُغَتِهِم إِلَى حُرُوفٍ قَرِيبَةٍ مِنْ مَخَارِجِهَا؛ مِثْلُ: زِبَانُ نَوْجَنْدَارْ، بِهِ حُرُوفٌ نَزَدِكَتْ بِهِ فِي رَاجْ آنَّا عَوْنَرْ دَهَانَهَشِلْ پَرْدِيسْ ← فِرْدَوْسْ، مِهْرَگَانْ ← مِهْرَجانْ، چَادُرْشَبْ ← شَرْشَفْ و ...

وَ اَشْتَقَوْا مِنْهَا كَلِمَاتٍ أُخْرَى، مِثْلُ «يَكِنْزُونَ» فِي آيَةِ ﴿يَكِنْزُونَ الدَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ...﴾ وَ بِرَكْفَتَهَا اِزْ آهَا كَلِمَاتِ دَهَرْ، مِثْلُ «فِي اِندُوزَنْدَهَهَ، آيَهُ (فِي اِندُوزَنْدَهَهَ ما...)» مِنْ كَلِمَةِ «گَنج» الْفَارِسِيَّةِ. اِزْ كَلِمَهِ يَكِنْجْ فَارِسْ .

عَلَيْنَا أَنْ نَعْلَمَ أَنْ تَبَادُلُ الْمُفَرَّدَاتِ بَيْنَ الْلُّغَاتِ فِي الْعَالَمِ أَمْرٌ طَبِيعِيٌّ يَجْعَلُهَا غَنِيَّةً بِرِيَاضَتِهِمْ بِهِ مِبَارَكَهُ وَ اِزْ كَانْ بَيْنَ زِبَانِ هَارَابِهِنْ اِمْرِي طَبِيعِيٌّ لِتَرْ آنَّا عَنْهُمْ بِرَدَانَهَهَ فِي الْأَسْلُوبِ وَ الْبَيَانِ، وَ لَا يَسْتَطِعُ أَنْ تَجِدَ لُغَةً بِدُونِ كَلِمَاتٍ دَخِيلَةً؛ كَانَ تَأْثِيرُ الْلُّغَةِ درِسَهَ وَ بَيَانْ، وَ مِنْ تَرَائِنْهُمْ بِهِ بَيْمِ زِبَانِ رَابِدُونَ كَلِمَاتٍ وَ اِرْدِشَهَهَ ! تَأْشِيدُ زِبَانِ الْفَارِسِيَّةِ عَلَى الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ قَبْلِ الإِسْلَامِ أَكْثَرُ مِنْ تَأْثِيرِهَا بَعْدِ الإِسْلَامِ، وَ أَمَّا بَعْدَ ظَهُورِ الإِسْلَامِ فَارِسِ هَرَمِسْ زِبَانِ عَرَبِهِمْ اِذْ اِسْلَامَ بِسَيْفِهِ اِزْ تَقِيرَانْ بِعِدَهِ اِلَامَ وَ دَهَهُ، وَ مِنْ بَعْدِ اِزْ طَهُرَ اِسْلَامَ فَقَدْ اِزْدَادَتِ الْمُفَرَّدَاتُ الْعَرَبِيَّةُ فِي الْلُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ بِسَبَبِ الْعَامِلِ الْدِينِيِّ.

اِقْتَدَيْتِ يَافَّهَ اِتْ وَ اِزْ كَانْ عَرَبِيًّا درِزِبَانِ فَارِسِ بِهِ سَبَبَ الْمُنْزَهَهَ دِينِ

الفَارِسِيَّةُ

مفردات : واژگان

مُسْك : مُشك

نَطَق : بر زبان آورد (مضارع: يَنْطِقُ)

نَقلَ : منتقل کرد (مضارع: يَنْقُلُ)

وَفْقًاً لِ : بر اساس

يَضْمُ : در برمی گیرد (ماضی: ضَمَّ)

تَغَيَّر : دگرگون شد

(مضارع: يَتَغَيَّرُ)

دَخِيل : وارد شده

دِيَاج : ابریشم

شَارَك : شرکت کرد

(مضارع: يُشارِكُ)

مُعرَب : عربی شده

إِزْدَاد : افزایش یافت

(مضارع: يَزْدَادُ)

إِشْتَدَ : شدّت گرفت

(مضارع: يَشْتَدُ)

إِشْتَقَ : برگرفت (مضارع: يَشْتَقُ)

إِنْصَام : پیوستن (انضمَّ، يَنْصَمُ)

بَيَّنَ : آشکار کرد (مضارع: يَبْيَّنُ)

حِرَابٌ لِرِمَانِهِ سِرَالَاتٌ تَرِبٌ بِالْمَدِّازَةَ

أَجَبَ عَنِ الْأَسْئِلَةِ التَّالِيَّةِ مُسْتَعِينًا بِالنَّصْ.

١- لِمَاذَا ازْدَادَتِ الْمُفَرَّدَاتُ الْعَرَبِيَّةُ فِي الْلُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ بَعْدَ ظُهُورِ إِلَاسِمٍ؟

بِسْبَبِ الْعَالِمِ الدِّينِ . بِدِلْلِ الْأَنْجِلِيزِهِ دِينِ

٢- مَنْ هُوَ مُؤَلِّفُ «مُعْجَمِ الْمُعَرَّبَاتِ الْفَارِسِيَّةِ فِي الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ»؟ **صَاحِبُ الْمُولَنَّ وَأَقْنَاهُ مِنْ بَابِ طَرِفِي**

الدُّلُوكُ الرُّوْبِنِيُّ . دُلُوكُ تُونِي

٣- مَتَى دَخَلَتِ الْمُفَرَّدَاتُ الْفَارِسِيَّةُ فِي الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ؟ **هِيَ زَيَّانِ وَأَرْطَانِ نَارِسِ درِزَبَانِ عَرِسِ وَارِدِ شَهَادَتِ**

فِي الْعَصْرِ الْجَاهِلِيِّ . دُرِدُورِهِ جَاهِلِيِّ

٤- أَيُّ شَيْءٍ يَجْعَلُ الْلُّغَةَ غَيِّرَةً فِي الْأَسْلُوبِ وَالْبَيَانِ؟ **چَيْزِنِی زَيَّانِ رَادِرسِلْ وَبِيَانِ غَنِيِّ رَدِانِهِ**

تَبَادُلُ الْمُفَرَّدَاتِ بَيْنَ الْلِّغَاتِ فِي الْعَالَمِ . صَبَارَكَهُ رَدَنِ وَأَرْطَانِ مَانِ زَيَّانِ هَارِجَانِ مَانِ

٥- مَتَى ازْدَادَ نُفُوذُ الْلُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ فِي الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ؟ **هِيَ زَيَّانِ نُفُوذِ زَيَّانِ نَارِسِ درِزَبَانِ عَرِسِ افْزَائِيَّةِ**

فِي الْعَصْرِ الْعَيَّاسِيِّ . دُرِعَصَرِ عَيَّاسِ

٦- ما هُوَ الأَصْلُ الْفَارِسِيُّ لِكَلِمَةِ «كَنْز»؟ **جِيَسِتِ اَصْلِ نَارِسِ طَعْنِهِ مَلْنَزِ**

لِذْج

اعلَمُوا

مَعَانِي الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ

■ فعل‌های پرکاربرد «کان، صار، لیس و أَصْبَحَ» افعال ناقصه نام دارند.

■ کان چند معنا دارد:

۱- به معنای «بود»؛ مثال: کان الْبَابُ مُغْلَقاً. در بسته بود.

۲- به معنای «است»؛ مثال: إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا^{۲۴} آلاحراب: بی‌گمان خدا آمرزند و مهربان است.

۳- کان به عنوان «فعل کمکی سازنده معادل ماضی استمراری»؛ مثال: کانوا يَسْمَعُونَ: می‌شنیدند.

۴- کان به عنوان «فعل کمکی سازنده معادل ماضی بعيد»؛ مثال: «کان الطَّالِبُ سَمِعَ» و «کان الطَّالِبُ قَدْ سَمِعَ» به این معناست: «دانش‌آموز شنیده بود».

۵- «کان» بر سر «ل» و «عِنْدَ» معادل فارسی «داشت» است؛ مثال: کان لي خاتم فِضَّةٍ. انگشت نقره داشتم.
کان عِنْدي سَرِيرٌ حَشَبِيٌّ. تخت چوبی داشتم.

مضارع کان «یکون» به معنای «می‌باشد» و امر آن «كُنْ» به معنای «باش» است.

■ صار و أَصْبَحَ به معنای «شد» هستند. مضارع صار «یصیر» و مضارع أَصْبَحَ «یُصِّبِحُ»

است؛ مثال:

﴿... أَنَّرَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَةً﴾ آلاحج: ۶۳

از آسمان آبی را فرو فرستاد و زمین سرسیز می‌شود.

نظَّفَ^۲ الطُّلَابُ مَدَرَّسَتُهُمْ، فَصَارَتِ الْمَدَرَّسَةُ نَظِيفَةً.

دانش‌آموزان مدرسه‌شان را تمیز کردند و مدرسه تمیز شد.

۱- المُخْضَرَةُ: سرسیز ۲- نَظَّفَ: تمیز کرد

لَيْسَ يعنى «نیست»؛ مثال:

﴿...يَقُولُونَ إِنَّفَوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ آل عمران: ١٦٧

با دهانهایشان چیزی را می‌گویند که در دل‌هایشان نیست و خدا به آنچه پنهان می‌کنند داناتر است.

ترجمه‌کن این آیه‌ها!

راخْتَبْرُ نَفْسَكَ: ترجم هذه الآيات.

١ ﴿وَ كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالرَّكَأَةِ﴾ مریم: ٥٥

وَخَادِنَ حَزَدَ رَبِّهِ نَمَازَ وَرِزْقَاتَ هُرْمَانِ مَىْ دَار

٢ ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْؤُلًا﴾ الإسراء: ٣٤

وَبِعَهْدِ وَبِهِانَ وَهَالِيَنَ، زِيرَا بِهِانَ حُورَ دَسَالِ اسْتَ

٣ ﴿... يَقُولُونَ بِالْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ الفتح: ١١

بَا زِبَانِهَايِ عَزْدَ، چِيزِيَّهِ رَسَهِ هَدَرِ دَلِهَايَانِ نِسْتَ.

٤ ﴿... أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمُ بِالشَّاكِرِينَ﴾ الأنعام: ٥٣

آيَا حَذَاوَهِ دَلَّاتِهِ بَهَنَهَايِ تَدَرِلَنَزِهِ نِسْتَ.

٥ ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلْسَّائِلِينَ﴾ يوسف: ٧

حَمَانَ دَرِ بِرِيفَ وَبِرَادِانْ بَهَنِ سَوَالَ لَسَنَهَانَ لَسَانَهَهَانِ اسْتَ

٦ ﴿وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ فَأَلَفَّ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاصْبَحْتُمْ

بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ آل عمران: ١٠٣

وَرَغْمَتْ حَدَارِ بِرِ عَزْدَ يَارَلِيَنَهِ، آنَ طَاهِهِ دَشَنَ بُودِهِ، لِسَنِ مَيَانِ دَلِهَايَانَ
أَلْفَتْ نَهَادَ وَبِنَعْمَتَ اوْ بِرَادِانْ لَدِهِ.

٣ - آلف: همدل کرد، به هم پیوست

٢ - آیات: نشانه‌ها

١ - أَوْفُوا: وفا کنید

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را اجرا کنید.

حوار لغتی‌بری مع الطَّبِيبِ با بَيْضَدٍ

الْمَرِيضُ

الْطَّبِيبُ

امْسَاسٌ مِّنْ لِفْعَدِ دَرَقِيِّ دَرِيَّةِ اَمْ وَسَرَرَدِ دَارِمٍ .
أَشْعُرُ بِالْأَلْمِ فِي صَدْرِيِّ، وَعِنْدِي صُدَاعٌ.

ما بِكِ؟ چَنْتَ؟

ما عِنْدِي ضَغْطٌ الدَّمِ وَ لَا مَرَضٌ السُّكَّرِ.
ذَفْتَ حَذْنَ دَارِمَ يَا بَيْارِيَ قَدَّهُ.

أَضَغْطُ الدَّمِ عِنْدَكَ أَمْ مَرَضُ السُّكَّرِ؟
آيَاتُهُنَّ دَارِمَ يَا بَيْارِيَ قَدَّهُ؟

بعدَ الْفَحْصِ يَقُولُ الطَّبِيبُ:

نَعَماً مَعَايِهِ مِنْ بَيْضَدٍ بَيْضَدٍ :

تَرَدَّدَ حَارِسَهُ دَارِمَ تَرَدَّى وَ دَوْسَيْنَ دَارِمَ تَرَدَّى
أَنَّ مُصَابَ بِزُكَامٍ، وَعِنْدَكَ حُمَّى
شَدِيدَةٌ. أَكْتُبُ لَكَ وَصْفَةً.
بَيْسَتَ نَسْخَهُ مَيِّنَهُنَّ

ما ذَا تَكْتُبُ لِي، يَا حَضْرَةَ الطَّبِيبِ؟
بِجَيْزِيَّهِنَّ بِرَاهِيمَ جَنَابَ دَسَّهُمْ؟

أَكْتُبُ لَكَ الشَّرَابَ وَالْحُبُوبَ الْمُسَكِّنَةَ.
لَيْلَهُنَّ بِرَاهِيمَ تَرَبَّتَ وَمَرَضَهُ مَكَنَ.

شُكْرًا جَزِيلًا.
خَيْرٌ مُمْتَنَنٌ

اسْتَلَمَ الْأَدْوِيَةَ فِي الصَّيْدَلِيَّةِ الَّتِي فِي نِهايَةِ
دَارِهَا دَارِهِ دَارِهِ دَارِهِ دَارِهِ دَارِهِ دَارِهِ دَارِهِ دَارِهِ دَارِهِ
مَمَّرِ الْمُسْتَوْصَفِ. رَاهِرَهُ دَرِمَاتَهُ دَهَتَ بَغِيرَهُ.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ.
أَنْهُمْ مَنْزَاهُهُ

تَتَحَسَّنُ حَالُكَ.
حَالَتَ حَزَبَ مَيِّنَهُنَّ

في أَمَانِ اللَّهِ.
حَذَاجَافَهُ

مَعَ السَّلَامَةِ.
بِسْمِ اللَّهِ

۱_ الأَلْم: درد ۲_ الْمُصَاب: دچار ۳_ الْأَلْزَاكَم: سرماخوردگی شدید ۴_ الْحُمَّى: تب ۵_ تَتَحَسَّنُ: خوب می‌شود

التمارين

معنی لن حمله درست و نادرست را بطبق واعین.

التمرين الأول: عین الجملة الصحيحة و غير الصحيحة حسب الحقيقة. ✓ ✗
فشل عطلي است هر مته می شود از نزی از آخرها.

١- المِسْكُ عَطْرٌ يُتَّخَذُ مِنْ نَوْعِ مِنَ الْغَزَلَانِ.

ملاطفه یک نکره پارچه است به فرازداده متذوقی کن.

٢- الشَّرْشُ قِطْعَهُ قِمَاشٌ تَوَضَّعُ عَلَى السَّرِيرِ.

امان بیزان من آورنه طهان واردنه را بطبق اصلش.

٣- الْعَرْبُ يَنْطِقُونَ الْكَلِمَاتِ الدَّخِيلَةَ طِبَقَ أَصْلَهَا.

درزان عرس صدها طهان عرس شده دارای پنهان اس انت.

٤- فِي الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ مِنَ الْكَلِمَاتِ الْمُعَرَّبَةِ ذَاتُ الْأَصْوَلِ الْفَارِسِيَّةِ.

دلته نزدیجی تالیف تردیتی را تدریبی ترد طهان ترقی عرس شده در زبان عربی.

٥- الْفَ الدُّكْتُورُ التُّونِجِيُّ كِتَابًا يَضمُ الْكَلِمَاتِ التُّرْكِيَّةِ الْمُعَرَّبَةِ فِي الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ.

ولین لن عبارت فارس سالیب برای عبارت عربی.

التمرين الثاني: عین العبارة الفارسية المُناسبَةُ للعبارة العربية.

می وزند بادها آنیه (به چشم) من خواهند شد ها.

الف. هر چه پیش آید خوش آید.

١- تَجْرِي الرِّيَاخُ تِمًا لَا تَشْتَهِي السُّفُنُ.

٩

دورار حشتم، از زل دور است.

٢- الْبَعِيدُ عَنِ الْعَيْنِ، بَعِيدٌ عَنِ الْقَلْبِ.

حزردیگرمایم را وارد نیورم سریعیم ریدیم.

٣- أَكَلْتُمْ تَمْرِي وَعَصَيْتُمْ أَمْرِي.

>

بهرن لخت آن ایتیپرناه و رایمه.

٤- خَيْرُ الْكَلَامِ مَا قَلَ وَدَلَ.

ب

صبر ملیم سالیب است.

٥- الْصَّبْرُ مِفَاتِحُ الْفَرَجِ.

ج

خیزد منزی است روانه میست.

٥. نمک خورد و نمکدان شکست.

ه. از دل برود هر آنکه از دیده رود.

٦- الْخَيْرُ فِي مَا وَقَعَ. وَبَرَدَ كَشْتَی آنجا که خواهد خدای و گر جامه بر تن دارد ناخدای

الف

١- تَشْتَهِي: می خواهد، میل دارد

٣- ترجمة لـ حملة هان زيرا

التمرين الثالث: ترجم الجمل التالية.

- ١- لا تكتب على الشجر. **نوسين بودخت** ... ٧- أكتب بخط واضح. **ښیس باخض آثار**
- ٢- كانوا يكتبون رسائل. **می نوشته نامه های را**. ٨- سأكتب لك الإجابة. **خواهم نوشت برایت جواب را**
- ٣- لم يكتب فيه شيئاً. **نوشت در آن چیزی را**. ٩- لن أكتب جملة. **خواهم نوشت حمله ای را**
- ٤- من يكتب ينجح. **هر لسن بولید مونق شو** ... ١٠- قد كتب على اللوح. **نوشته نوشته برایت بر تابلو**
- ٥- يكتب مثل على الجدار. **نوشته می بودستایی بری** ... ١١- أخذت كتاباً رأيته. **گزینم کتاب برای در آن را دریه بورم (دیره)**
- ٦- كُنت أكتب إجاباتي. **می نوشتم جواب های را**.

٤- حبستهون از اسم های زیر در عبارت.

التمرين الرابع: ابحث عن الأسماء التالية في الجمل.

(اسم الفاعل، اسم المفعول، اسم المبالغة، اسم المكان، اسم النّفّاضل)

١- ... يمشون في مساكنِهم ... طه: ١٢٨
اسم مكان مفترض مشكناً بروزن مفعول است.

٢- ... إستغفروا ربكم لأنكم عَفَاراً ... نوح: ١٠
اسم مبالغة

٣- يُعرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيماهُمْ ... آل الرحمن: ٤١
اسم فاعل

٤- إنكم مسؤولون حتى عن الواقع والبهائم. الإمام على عياله
اسم مفعول

٥- إنَّ أَحْسَنَ الْحَسَنِ الْخُلُقُ الْحَسَنُ. الإمام الحسن عليه السلام
اسم نفيس

٦- يا رازق كُل مَرْزُوقٍ. مِنْ دُعَاءِ الجَوَشِنِ الْكَبِيرِ
اسم فاعل اسم مفعول

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: عَيْنُ التَّرْجِمَةِ الصَّحِيحَةِ، وَ عَيْنُ الْمَطْلُوبِ مِنْكَ.

١- ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ هود: ٤٧
گفت: پروردگارا، من به تو ...

(الف) ... پناه بردم که از تو چیزی بپرسم که به آن علم ندارم.

(ب) ... پناه می‌برم که از تو چیزی بخواهم که به آن دانشی ندارم.

الإِسْمُ النَّكِرَةُ، وَ الْفِعْلُ التَّاقِصُ: اسْعَنْهُرُهُ / فَعْلُ نَاعِنْ / لِيْسُ

٢- ﴿...وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ يُكْلِلُ شَيْئًا عَلَيْمًا﴾ النساء: ٣٢

(الف) و از خدا بخشش او را بخواهید؛ زیرا خدا به هر چیزی داناست.

(ب) و از فضل خدا سؤال کردند، قطعاً خدا به همه چیزها آگاه بود.

الإِسْمُ النَّكِرَةُ، وَ الْفِعْلُ التَّاقِصُ: اسْعَنْهُرُهُ / فُلُّ - شَيْءٍ / عَلَيْمًا / مِنْ نَاعِنْ / كَانَ

٣- ﴿... يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَ يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ ثُرَابًا﴾ النَّبِيَا: ٤٠

روزی که ...

(الف) ... آدمی آنچه را [با] دستانش پیش فرستاده است می‌نگرد و کافر می‌گوید: کاش من خاک بودم.

(ب) ... مرد آنچه را [با] دستش تقديم کرده است می‌نگرد و کافر می‌گوید: من همانند خاک شدم.

الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ، وَ الْفِعْلُ التَّاقِصُ: فَعْلُ مُضَارِعٍ / يَتَنْظُرُ - يَقُولُ / مِنْ نَاعِنْ / كَانَ

٤- کانَ الْأَطْفَالُ يَلْعَبُونَ بِالْكُرْتَةِ عَلَى الشَّاطِئِ وَ بَعْدَ اللَّعِبِ صارُوا نَشِيطِينَ.

(الف) کودکان در کنار ساحل با توپ بازی می‌کردند و پس از بازی با نشاط شدند.

(ب) بچه‌ها در کنار ساحل توپ بازی می‌کردند و بعد از بازی پر نشاط، خوشحال هستند.

الْمَجْرُورَ بِحَرْفِ الْجَرْ، وَ الْمُضَارِعَ إِلَيْهِ: مَحْرُورٌ بِهِ حَرْفٌ حَرْ / الْكُرْتَةُ - الشَّاطِئُ / مِنْ نِسْبَتِهِ / الْلَّعِبُ

٥_ كُنْتُ سَاكِتاً وَ مَا قُلْتُ كَلِمَةً، لِأَنِّي كُنْتُ لَا أَعْرِفُ شَيْئاً عَنِ الْمَوْضُوعِ.

الف) ساكت شدم و کلمه‌ای نمی‌گوییم؛ برای اینکه چیزی از موضوع نمی‌دانم.

ب) ساكت بودم و کلمه‌ای نگفتم؛ زیرا چیزی درباره موضوع نمی‌دانستم.

الْمَفْعُولُ، وَ الْجَارُ وَ الْمَجْرُورُ: صَفْدُولٌ / طَمَّةٌ - تَبَيَّنٌ / حَابِرٌ حَمْرَرٌ: عَنِ الْمَوْضُوعِ

كُنْتُ

لِمُطَالَعَةٍ

الْمُعَرَّبَاتُ الْفَارِسِيَّةُ

إِبْرِيْسَم: إِبْرِيْش / إِبْرِيْق: آبْرِيز / أَرْجُوْانِي: أَرْغُوْانِي / أَسْتَادَ: أُسْتَادَ / إِسْتَبَرَق: سِتَّبَرَق / أَسْطُوانَة: أَسْتُوْانَة /

أَسْتُوْانَج: بَابُونَه / بَخْشِيش ← بَخْشِيش (بِالْفَارِسِيَّة: انْعَام) / بَابُوج (نَوْعٌ مِنَ الْحِذَاءِ) ← پَابُوش /

بَادِنْجَان: بَاتِنْگَان (بِالْفَارِسِيَّة: بَادِمْجَان) / بَرْبَط: (بَر بِالْفَارِسِيَّة: سِينَه + بَت: بِالْفَارِسِيَّة: أَرْدَك) مِن

آلَاتُ الْمُوسِيقَى / بَرْزَخ ← بَرْزَخ أَخْو (الْعَالَمُ الْأَعْلَى: جَهَان بَالَا) / بَرَنَامَج: بَرَنَامَج / بَرَواز ← بَرَواز: قَاب /

بَرِيد ← بُرِيدَه دُم: پُسْت / بُسْتَان: بُوستان / بَغْداد: بَغ + دَاد (خَدَادَاد) / بُوْسَه / بَهْلَوَان ←

بَهْلَوَان (بِالْفَارِسِيَّة: بَنْدِبَاز) / بَسْ: بَس / بَطْ: بَت (بِالْفَارِسِيَّة: ارْدَك) / بِلَّوْر: بُلُور / بَنْفَسَج: بَنْفَشَه / تَارِيخ:

تَارِيك / تَوْيِيج: تاجَگَذَارِي ← تاج / تَخْت: تخت / تَرْجُمَان (تَرْجِمَة) ← تَرْزُبَان / تَنَور: تَنَور / تَوت:

تَوت / جَامِوس: گَاوَمِيش / جَزَر: گَزَر / جَصْ: گَج / جَلَاب: گَلَاب / جَلَنَار: گَلَنَار / جُنَاح: گُنَاه / جُنْدِي:

گُندِي / جَوَارَاب: گَورَپَا (گَورَپَا) / جَوَز: گَوْز (بِالْفَارِسِيَّة: گِرْدَو) / جَوْشَن ← جَوْشَن: زَرَه / جَوَهَر: گَوَهَر /

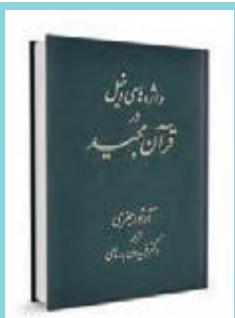
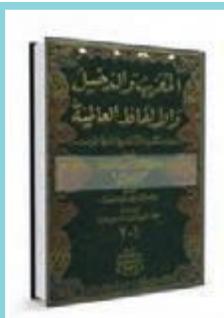
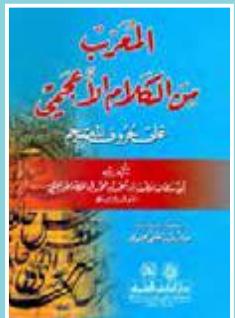
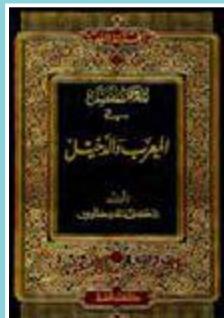
حِرْباء: هوْبَان (هور: خور «خورشید») / **خَائِة:** خانه (بُيُوتٌ فِي لُعْبَةِ الشَّطَرَنْج) / **خَندَق:** كَنْدَك / **دِجَّة:** تِيكَه (تَنَد و تَيْز) / **دَرْوِيش:** درويش / **دُسْتُور:** دستور ← قانون / **دِيَاج:** دِيَا / دِين: دِين / رازِيَانِج: رازِيَانِه / **رِزْق:** رُوكِي، روزِيک «روزی» / **رُوزَنَامَة:** روزنامه ← بِالْفَارَسِيَّةِ: تَقْوِيم / **رَوْزَنَة:** روزنه / **رَهَنَمَاج:** راهنمame (دَلِيل لِلسَّفَرَاتِ الْبَحْرِيَّةِ) / **رَزْكَش:** زَرْكِش (نَسَجَ الْقُمَاشَ بِخُيوْطِ مِنَ الدَّهَبِ: تارهای زر به پارچه کشید) / **زَمَان:** زمان / **زَهْرِير:** بسیار سرد / **زَبَيل:** (زَن: إِمْرَأَة + بال: يَد = عَلَى يَدِ الْمَرْأَةِ) / **زَنْجَار:** زَنْجَار / **سَادَج:** ساده «سَذَاجَة: سادگی» / **سَاعَة:** سایه / **سِجِيل:** سنگ گل / **سَخَط:** سَخَط (الْعَصْبُ الْكَثِيرُ) / **سِرَاج:** چراغ / **سُرَادِق:** سَرَاطِدَه / **سَرْخَس:** سَرَخْس / سِرَدَاب: سَرَدَاب (زیر زمین: بِنَاءً تَحْتَ الْأَرْضِ) / **سَرَمَد:** سَرَمَد (بِي آغاَز و پایان: ما لا أَوْلَ لَهُ و لا آخِرَ) / **سِرْوَال:** شَلوَار / **سُكَر:** شِكَر / **سَكَنْجِيَنِين:** سِرکه انگُبین / **سَلْجَم:** شَلَغَم / **سِنْجَاب:** سَنْجَاب / **سَوْسَن:** سَوْسَن / **شَاشَة:** صفحه تلویزیون ← شیشه / شاهین (صَفْر): شاهین / شَوْنَدَر: چُنْدَر / **شَهْدَانِج:** شاهدانه / شَيءَ ← شَيءَ: چیز / **صَفَقَ:** دست زد ← چَپَك / **صَلَيْب:** چلیپا / **صَنْج:** چنگ، سنج / **طَازَج:** تازه / **طَسْت:** تشت / **عَبَقَرِي:** آبکاری / **عِفْرِيت:** آفرید / **فِرْجَار:** بِرْكَار ← پَرْكَار / **فُسْتُق:** پِسته / **فِلَفِل:** پِلِيل / فولاد: پولاد / **فَيْرُوز:** پیروز / **فَيْرُوزَج:** فیروزه / **فِيل:** پیل / **گَأس:** کاسه / **كَافُور:** کاپور / **گَهْرَباء:** کاهربا / **گَنْز:** گنج / **لِجام:** لگام / **مِحرَاب:** مهرباب / **مِسْك:** مُشك / **مِيزَاب:** میزاب ← میزاب: ناودان «گُمیز+آب» / **نَارَنْج:** نار رنگ: نارنج / **نِسَرِين:** نَسَرِين / **نِفْط:** نفت / **نَمَارِق:** بالشها (جمع نَرْمَك) / **نَمَوذَج:** نمونه / **وَرْد:** ورد / **وَزِير:** ویچیر / **هَنْدَسَة:** آندازه

■ در امتحانات از بخش معربات فارسی هیچ سؤالی طرح نمی‌شود.

البَحْثُ الْعِلْمِيُّ

■ أكْتُبْ عِشْرِينَ كَلْمَةً مُعَرَّبَةً أَصْلُهَا فَارِسِيٌّ مِنْ أَحَدِ هَذِهِ الْكُتُبِ.

أَيُّهَا الْأَحَبِيَّاُ، نَسْتَوْدِعُكُمْ^١ اللَّهُ، إِلَى اللِّقاءِ،

سَنَلْتَقِي^٢ بِكُمْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ فِي الصَّفِّ

الثَّانِي عَشَرَ،

نَتَمَنِي^٣ لَكُمُ النَّجَاحَ، مَعَ السَّلَامَةِ،

فِي أَمَانِ اللَّهِ.

١- نَسْتَوْدِعُ: مِنْ سِپَارِيم ٢- نَلْتَقِي: دِيدَار مِنْ كِيم ٣- نَتَمَنِي: آرْزو مِنْ كِيم

سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی جهت ایفای نقش خطیر خود در اجرای سند تحول بنیادین در آموزش و پرورش و برنامه درسی ملی جمهوری اسلامی ایران، مشارکت معلمان را به عنوان یک سیاست اجرایی مهم دنبال می کند. برای تحقیق این امر در اقدامی نوآورانه سامانه تعاملی بر خط اعتبارستجوی کتاب های درسی راه اندازی شد تا با دریافت نظرات معلمان درباره کتاب های درسی نونگاشت، کتاب های درسی را در اولین سال چاپ، با کمترین اشکال به دانش آموزان و معلمان ارجمند تقدیم نماید. در انجام مطلوب این فرایند، همکاران گروه تحلیل محتوای آموزشی و پژوهشی استان ها، گروه های آموزشی، دبیرخانه راهبری دروس و مدیریت محترم پروژه آقای محسن باهو نقش سازنده ای را بر عهده داشتند. ضمن ارج نهادن به تلاش تمامی این همکاران، اسامی دبیران و هنرآموزانی که تلاش مضاعفی، در این زمینه داشته و با ارائه نظرات خود سازمان را در بهبود محتوای این کتاب یاری کرده اند به شرح زیر اعلام می شود.

اسامي دبیران شركت‌کننده در اعتبارستجوی کتاب عربی، زبان قرآن(۲) - کد ۱۱۱۲۰۶

ردیف	نام و نام خانوادگی	استان محل خدمت	ردیف	نام و نام خانوادگی	استان محل خدمت
۱	حمید قلندریان	خراسان رضوی	۲۴	لیلا اسدبرقی	آذربایجان غربی
۲	مهردی شفایی	آذربایجان شرقی	۲۵	اسمعاعیل رسابی	کرمان
۳	حکیمه حسن‌زاده جعفری	کرمان	۲۶	سید صدرالدین جنید	مرکزی
۴	یوسف فاضل	گلستان	۲۷	آمنه آقایی نعمتی	شهر تهران
۵	زهره آذری	کردستان	۲۸	علی یازرلو	گلستان
۶	یعقوبعلی آقاعلی پور	آذربایجان شرقی	۲۹	مصطفی احمدپناه	سمنان
۷	طهمورث سلیمانی	کردستان	۳۰	محمد داورپناهی	خراسان شمالی
۸	شکوفه کمانی	مرکزی	۳۱	محمد‌مهدی سربلند	خراسان رضوی
۹	فاطمه رامشی	کرمانشاه	۳۲	علیرضا صیاد	خراسان شمالی
۱۰	زهرا علی‌آبادی	خراسان جنوبی	۳۳	شهلا اسماعیلیان	اصفهان
۱۱	زهرا سالک‌نژاد	فارس	۳۴	حسن علی شریتدار	سمنان
۱۲	طیبه احمدپور	خراسان جنوبی	۳۵	ابراهیم علی دوستی شهرکی	چهارمحال و بختیاری
۱۳	فریده ناطق خشنود	گیلان	۳۶	مهستی رایگان	لرستان
۱۴	سمیره داراخانی	ایلام	۳۷	اکبر میرکی پور	هرمزگان
۱۵	آذر صمدی طاقانکی	چهارمحال و بختیاری	۳۸	حسین منصوری	اصفهان
۱۶	خسرو گروسی	کرمانشاه	۳۹	فاطمه عامری	قم
۱۷	فاطمه زهرا گندم‌کار	خراسان رضوی	۴۰	پانته‌آ امیری‌باشی	شهر تهران
۱۸	مرجان کرد	خوزستان	۴۱	عبدالله اخلاصی	قزوین
۱۹	طیبه عباسی	فارس	۴۲	محمد تقی جهانی مهر	همدان
۲۰	سپهلا ملایی یگانه	زنجان	۴۳	هوشنگ جعفردوست	گیلان
۲۱	معصومه ملکی	شهرستان‌های تهران	۴۴	رسول خمّر	سیستان و بلوچستان
۲۲	سیمین پروازیان	اصفهان	۴۵	اسکندر حسین‌زاده	شهر تهران
۲۳	حکیمه ایرانمنش	هرمزگان	۴۶	سپهلا اکبری	کهگیلویه و بویراحمد